

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

KDAJ ODLOČITEV?

Nauzlic več razgovorom Celja in regije z Ljubljano in Mariborom se danes ni posem jasno, ali bo jeseni oddelek višje ekonomsko-komercialne sote v Celju začel tudi z drugim letnikom ali pa bodo morali študentje iz sedanjega prvega razreda nadaljevati študij v Mariboru. Razplet še ni jasen. Jasno pa je, da republiški izvršni svet še več kot leto dni ne odgovori, kakšen bo nadaljnji razvoj višjega šolstva v Sloveniji in kakšno mesto v tem razvoju bo pripadalo celjski regiji.

Enotna prizadevanja celjskega območja, da sistematično načrtuje in uresniči natele kar največje dostopnosti višjega šolanja mladim, se razbujajo ob oviri, ki bi jo lahko poimenovali z neprijetnim imenom. Predvsem zaradi tega, ker je celjska občina pokazala izredno pripravljenost za delo VEKS (za delo oddelka je sama nakazala vsa sredstva), ker oddelek že ima svoje prostore, ker je tudi za predavateljski kader dobro poskrbljeno in ker je bil že lani interes med

dijaki za to solo nadpovprečen.

Pripravljenost, možnosti za delo oddelka in celo sredstva — vse je celjsko območje dalo. In rezultat?

O družbenih vidikih razvoja višjega šolstva v celjski regiji pa najbrž ni treba ponovno razpravljati. Vsi pokazatelji, tudi načrt dolgoročne razvoja, govore v prid odločitvi, ki odpira nerazvitemu območju sveta osmih občin z višjim šolstvom nove perspektive. Zdeklamirana politika policentralizma na Slovenskem nam ne more biti nikakršna uteha. Če ne bo tudi stvarnih korakov, in odločitev o primerni razporeditvi višjega šolstva tak korak naj bi bila, tedaj bo vse več ljudi pritrjevalo mislim, češ da v Sloveniji nekateri snujejo razvojno politiko dveh središč.

Seveda je res, da v našem primeru najbrž ni tako. Toda izvršni svet ne bi smel več odlašati s svojim da. Ali ni razumljivo, da bo prihodnost dala celjskemu območju višje šolstvo? Zakaj potem prekinjati dobro začeto delo, zakaj

ovirati nekaj, kar je nastalo kot sad velikih naporov, potreb in širših interesov? Nekaj, kar je že tu in ima možnosti za razvoj.

Pričakujemo, da se bodo po razgovorih s Tomažem Bizaljem in članico IS SRS dr. Aleksandro Kornhauserjevo, razgovori naj bi bili v prihodnjih dneh, nekatere dileme razjasnile. Saj je skoraj nemogoče, da izvršni svet v tem trenutku ne bi imel konkretnjših stališč do razvoja in razporeditve višjih šol v slovenskem družbenem prostoru.

J. Voljand

V BRASLOVČAH ODPRLI CESTO

Ob Dnevu vstaje slovenskega naroda so v Braslovčah odprli asfaltirano cesto, ki povezuje Braslovče z jezerom. Obenem so odprli tudi nov bazen. Obe prireditvi sta za razvoj turizma v Braslovčah zelo pomembni, ker bosta privabljali tudi turiste iz drugih krajev, ki so bolj redko zašli k braslovškemu jezeru.

Dolgoletni delavec valjarne Železarne Štore Martin Lubej je v četrtek na veliki slavnosti prerezal vrvico v novi valjarni in s tem pozval številne goste, da si ogledajo nov obrat Železarne Štore, ki pomeni veliko pridobitev za ta metalurški kolektiv, saj so se že takoj v začetku obratovanja pokazali prvi ugodni rezultati. Tudi zdaj dela Martin v valjarni, le da je nova, svetlejša, modernejša, vse to pa so pogoji, da bo njegov kos kruha in njegovih sodelavcev še zajetnejši. Srečno, štorski valjarji!

Foto: Drago Medved

Šentjur pred slavjem

VSE JE PRIPRAVLJENO

Ceprav bodo v Sentjurju odkrili spomenik trem skladateljem Ipavcem-šele v mesecu septembru, so že vse priprave v zaključni fazi. Tako nam je dejal predsednik občinske skupščine Sentjur Aci Svetina, ki je tudi predsednik pripravljalnega odbora za odkritje spomenikov. Brošura, ki bo izšla pred odkritjem, je že v tisku, prav tako pa bo pravočasno izšla plošča, ki jo bo izdala Mladinska knjiga s samospevi dr. Benjamina Ipavca, pel pa bo član Dunajske državne opere Anton Dermota, ki je omenjene skladbe že tudi posnel. Tudi sama dela na ploščadi v zgornjem trgu gredo h koncu, v Sentjurju pa so opravili še celo vrsto drugih pomembnih stvari. Odprli so nov zdravstveni dom, obnov-

ljajo kulturni dom, v katerem bo ob odkritju spomenikov koncert dvestotih pevcev. Za veliko slovesnost v Sentjurju pa se ne pripravljajo samo domačini. Prislunila je z veliko pozornostjo vsa slovenska javnost in tako najdemo v častnem odboru najimenitnejše osebnosti slovenskega kulturnega življenja, med njimi dekana Filozofske fakultete v Ljubljani dr. Dragotina Cvetka, ki je tudi predsednik častnega odbora, predsednika republiške Kulturne skupnosti akademika dr. Bratka Krefta in druge. Tako žive Sentjurčani v velikem pričakovanju, po besedah Acija Svetine — sicer tiho in brez velikega pompa, a zato prizadeto, saj niso stali križem rok, ko je bilo treba zbrati denarna sredstva za realiza-

cijo tako obširnega programa, kot je postavitve spomenikov skladateljem Ipavcem.

D. Medved

MANSANA V ŽALCU

Pred dnevi je obiskal Zalec partije Spanije, G. Mansano, predstavnik Komunistične Na povabilo vodstva Kmetijskega kombinata Hmezd v Žalcu si je ogledal nekatere obrate in se zanimal za gospodarske uspehe kmetijskega kombinata. V pogovorih, ki jih je imel s predstavniki delovne skupnosti Kmetijskega kombinata, pa je tekla beseda predvsem o oblikah kooperacije, ki so zanimive tudi za kmetijstvo v Spaniji.

I. SENIČAR KONZUL

Ivan Seničar, novi konzul SFRJ v Clevelandu, ZDA, je danes zvečer odpotoval na novo službeno dolžnost.

Ivan Seničar se je rodil 10. 6. 1935 v Celju. Po maturi na celjski gimnaziji je nadaljeval šolanje na filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je diplomiral na slavistiki. Sprva je poučeval na osnovni šoli v Polzeli, nato pa je postal direktor celjske delavske univerze. Ko se je začel poklicno ukvarjati s političnim de-

lom, je bil najprej član okrajnega odbora SZDL v Celju, pa predsednik ideološke komisije pri tem odboru in končno strokovni sodelavec na CK ZKJ.

Pred odhodom se je Ivan Seničar pogovarjal s članoma IS SRS, dr. Francetom Hočevarjem in dr. Aleksandro Kornhauserjevo, s predstavnik republiške gospodarske zbornice, Slovenske izseljenske matice in z drugimi. Kakor je znano, živi v Clevelandu mnogo Slovencev.

OBČINSKI PRAZNIK V LUČAH

Pred nedavnim je imel prvo sejo poseben odbor za pripravo letošnjega praznovanja občinskega praznika občine Mozirje. Praznik bodo slavili 16. septembra v Lučah v Savinji. Občani mozirske občine praznujejo svoj občinski praznik v spomin na ta dan, ko je bila v celoti osvobojena Zgornja Savinjska dolina.

Odlučitev, da bo letošnje praznovanje v Lučah ob Savinji, je bila med drugim sprejeta tudi zaradi tega, ker v kraju ravno sedaj teče obsežna akcija za asfaltiranje vseh krajevnih cest oziroma ulic. Akcija temelji na samopriskevku občanov, svoj delež pa bo seveda prispevala tudi občinska skupščina. Program praznovanj bo obsežen in bogat, združen pa bo z obsežno vajo mozirskih teritorialnih enot, ki bodo uprizorile napad na Luče.

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

V redakciji so nekatere novinarske sobe prazne. Jure Krašovec in Milan Seničar sta že na dopustniškem potepu, v prihodnjih dneh pa se jima bo pridružil še Berni Strmčnik. Pa vendarle — v današnjem tedniku je vse polno zanimivega branja. In še nič tanjši nismo!

Roman Trojno gorje je končan. Nekateri ste bili z njim zadovoljni, drugi ne. Jeseni vam bomo izbrali, upajmo, še kaj boljšega. Do takrat bomo objavljali krajše, privlačne zgodbe ali zapise kakršen je današnji z naslovom Brzdajte svoj jezik.

Rubrike Kam po osnovni šoli danes ni na drugi strani, ker bo v prihodnje na vrsti vsakih štirinajst dni Seveda — če bo gradiva dovolj, tudi pogosteje.

Dragi bralci — dopustniki, oglasite se! Vseeno od kod — ali z domačije, z morja ali s planin. Napišite, kako se vam kaj godi!

VAŠ UREDNIK

prometne nesreče

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

VOJIMIR ZUCKO, 21, iz Celja, se je peljal z motorjem brez vozniškega izpita v smeri proti Laščam. Po Savinjskem nabrežju se je iz desne strani pripeljal s kolesom MIHAEL MAJČEN, 59, iz Celja, ki je izsiljeval prednost in kljub prometnemu znaku zapeljal pred motorista na prednostni cesti. Prišlo je do trčenja in padca. Pri tem je bil kolesar huje poškodovan in je bil odpeljan v celjsko bolnišnico.

NEPREVIDNO PREČKANJE

IGNAC NOVAK, 49, iz Prebolda, se je peljal z motorjem po Ljubljanski cesti v smeri proti Vranskemu. Nenadoma je iz leve v desno smer prečkal cesto izven prehoda za pešce VINKO DROLE, 69, iz Celja. Cesto je prečkal pred motoristom in je na sredini ceste obstal, nato pa je s prečkanjem nadaljeval. Motorist je zapeljal na skrajno desno stran v prepričanju, da bo pešec počakal, ko pa je ta nadaljeval, ga je zadel. Zaradi hudih telesnih poškodb so pešca odpeljali v celjsko bolnišnico.

VOŽNJA PO SREDINI CESTE

JAKOB ČRETNIK, 65, voznik vozila z belgijsko registracijo, je peljal iz Pristave proti Mestinju. V Gričah je pripeljal na nepregledni ovinek po sredini ceste in verjetno tudi s preveliko hitrostjo. Nasproti mu je pripeljal voznik osebnega avtomobila AHMET BESIREVIČ, 35 iz Zagreba. Voznika sta trčila na sredini cestišča, verjetno zaradi prevelike hitrosti in vožnje po sredini ceste. Pri trčenju so bili teže poškodovani voznik JAKOB ČRETNIK, sopotnik MIRKO ČRETNIK, v drugem vozilu pa voznik AHMET BESIREVIČ in sopotnica NEULIDA NIKOČEVIČ. Vsi štirje so bili odpeljani v celjsko bolnišnico in so teže poškodovani. Materialna škoda znaša 45.000 din.

SMRT AVSTRIJSKE DRŽAVLJANKE

MARJAN BRENCI, 23, iz Celja je vozil z osebnim avtomobilom po Mariborski cesti v smeri proti mestu. Ob času močnega deževja ga je začelo zaradi neprimerne hitrosti zanašati, nakar ga je zaneslo na levo stran in nazaj v desno. Pri tem je zaprl cesto vozniku osebnega vozila, last avstrijskega državljanca CSENAR ALADARJA, 56, ki je čelno trčil v levo bočno stran Bencetovega avtomobila. Pri trčenju se je smrtno ponesrečila sopotnica v vozilu avstrijske registracije, MARIA CSENAR, 52. Hude pretrese možganov pa so dobili voznik CSENAR ADOLF, sopotnica CSENAR CHRISTINA, 23, in voznik drugega avtomobila MARJAN BRENCI s sopotnikom ANTONOM GRAJZLOM. Vsi so bili odpeljani v celjsko bolnišnico.

PREKRATKA VARNOSTNA RAZDALJA

JANEZ JUG, 24, iz Sentjurja, se je peljal z osebnim avtomobilom z Mariborske ceste proti križišču Stanetove in Gregorčičeve ulice v Celju. Ker je bila pred njim kolona vozil, se je ustavil. V tem trenutku je za njim pripeljal v prekratki varnostni razdalji voznik mopeda FRANC TOVORNIK, 25, iz Stora, ki ni mogel svojega vozila pravočasno ustaviti, in se je zaletel v zadnji del osebnega avtomobila JANEZA JUGA. Nato je padel na cestišče. Zaradi telesnih poškodb je bil prepeljan v celjsko bolnišnico.

PRETRES MOŽGANOV

VLADIMIR PRELOVEC, 26, iz Celja, se je peljal s kombijem po Ul. 29. novembra v Celju v smer Levstikove ulice. Ko je pripeljal pred križišče Oblakove ulice, mu je pripeljal nasproti iz neprednostne Oblakove ulice voznik tovornega avtomobila PAVAO SANTEK, 25, iz Krapine, ki je imel namen peljati skozi križišče naravnost po Oblakovi ulici. Čeprav je voznik kombija močno zaviral, nesreče ni mogel preprečiti in se je zaletel naravnost v tovorni avtomobil. Voznik kombija je dobil na glavi hude poškodbe in pretres možganov ter je bil takoj odpeljan v celjsko bolnišnico. Materialna škoda znaša 8000 din.

TRČENJE V DREVO

Ing. DUSAN JUG, 42, iz Celja, je peljal iz Slovenskih Konjic proti Celju in ga je pri Stranicah zaradi gladkih gum zaneslo na desno stran cestišča, kjer je trčil v drevo, nato pa ga je še obrnilo za 180 stopinj. Pri nesreči je bil huje poškodovan voznik. Materialna škoda znaša 10.000 din.

ZA VAŠE UGODJE — SODOBNA STANOVANJA

PROIZVODNJA GRADBENEGA MATERIALA:

betonska okna
betonske cevi
betonska opeka
betonske montažne garaže
betonske plošče za tla

PROJEKTIRAMO VISOKE IN NIZKE GRADNJE

S CELJSKE TRŽNICE

Celjski tržnici res ni kaj oporekati, saj je zadnje tedne izredno dobro oskrbovana. Veliko prodajalcev je iz Srbije, še več pa je domačih. Cene so sicer zasoljene in povzročajo slabo voljo, toda tako je povsod.

Veliko je zelenjave. Solata je po 5–6 din, krompir po 2,50 din, čebula po 6–10 din, paprika po 5–10 din, paradiznik po 5–7 din in kumarice po 6–8 din. Dovolj je še stročjega fižola po 7–8 din, rdeče pese po 3–4 din, kolerabe po 6 din, graha po 8 din in špinacije, katere cena je zelo visoka 10–15 din.

Vitaminov je na tržnici na pretek, saj je poleg vse te obilice zelenjave, še veliko stročjega fižola po 7–8 din, marelice po 10 din, grozdje po 12 din, slive po 5 din in luberice po 5 din. Hruške so iz Srbije, njihova cena pa je 8–10 din.

Cena jajčk se je zvišala, saj so ta teden po 0,85 do 1 din pa tudi gobe, ki so še vedno na trgu, so se podražile, tako da plačamo za kilogram lisičk 18–20 din in za ajdovke po 40–50 din.

Tudi za ljubitelje cvetja je poskrbljeno. Nageljčki so po 1 din in gladiole po 1,50 din.

D. J.

CELJE

Poročilo se je 11 parov, od teh: IVAN KARO in MARJANA KOLENC, oba iz Celja; IVAN KOLAR in SERAFINA BRECKO, oba iz Celja ter JOZEF KRANJC, Brstnik in VERONIKA SPEGEL, Strmec.

GORNJI GRAD

DOMINIK MIKLAVC, 29, ekonomist, Bočna in MARIJA ERMENC, 27, višja upravna delavka, Meliš.

HRASTNIK

MIHAEL PAVČNIK, mizar, Hrastnik in ANA PETINI, delavka, Trbovlje.

LASKO

JANEZ ZNIDARIC, upokojenec, Radeče in ALOJZIJA LIPEC, preužitkarica, Močilno; FRANC BEC, strugar, Radeče in KENDA DARINKA, trg. pomočnica, Vrholje; ANDREJ MLAKAR, profesor, Smarjeta, in MARTA ALBREHT, defektolog, Pristava pri Mestinju; VIKTOR UZMAH, rudar, Rečica in IVANA TOPOLE, kuh. pomočnica, Jagoče; CVETKO BREZGOVSEK, delavec in CVETKA ZUPANC, delavka, oba iz Doletine.

TEPANJE IN MLADI

Mladinci se že nekaj časa borijo za prostor, kjer bi se sestajali. Do zdaj se družijo v privatnih prostorih, kar pa jim pri raznih dejavnostih povzroča velike težave. Niso mogli naštudirati igrice, ki so jo imeli v načrtu, zato so pripravili le nekaj zabavnih prireditev za mlade. So pa bili mladi v Tepanju zelo aktivni, saj so bili med najboljšimi aktivni v konjski občini.

DISCO V LAŠKEM

Krajevna skupnost Laško je mladinskemu aktivu dovolila uporabljati spodnje prostore v Domu Dušana Poženela. Prizadevnost mladih, da bi imeli svoj prostor za zabavo, se je že pokazala, saj so v petek odprli disco-klub. Zdaj bo gotovo manj mladine brez cilja hodilo po mestu, saj bodo imeli prostor, kamor lahko gredo plesat ali poslušat plošče.

ZALEC

DRAGOTIN NATEK, 24, Tabor in MARIJA VECAJ, 22, Latkova vas ter JOZEF POGACAR, 23, Zg. Grušovlje in VIDA RIBIC, 19, Ojstriška vas.

CELJE

24 dečkov in 25 deklic.

SENTJUR PRI CELJU

3 dečki in 2 deklici

CELJE

IVAN RAK, 76, Celje; ANA RIBEZL, 55, Celje; MARIJA ZEROVNIK, 84, Celje; ANTON KRAJSEK, 23, Prožinska vas; ANGELA JURIC, 73, Celje; IGNAC JEVSENAK, 1. dan, Sp. Zreče; MARIJA ZELEZNIK, 78, Celje; KATARINA TROBIS, 86, Loče ter FRANC VRECKO, 53, Celje.

GORNJI GRAD

LEOPOLD KREFELJ, 68, upok. Bočna ter FRANC RIHTER, 33, priložnostni delavec, Gornji grad.

HRASTNIK

HENRIK SOREL, 58, upokojenec, Hrastnik.

LASKO

CVETKO SELEVSEK, 41, Radeče; IVAN MUSIC, 43, Zebnik; ADELA AVDIC, 62, Obrežje pri Zidanem mostu ter PETER KMETIČ, 47, Obrežje pri Zidanem mostu.

SENTJUR PRI CELJU

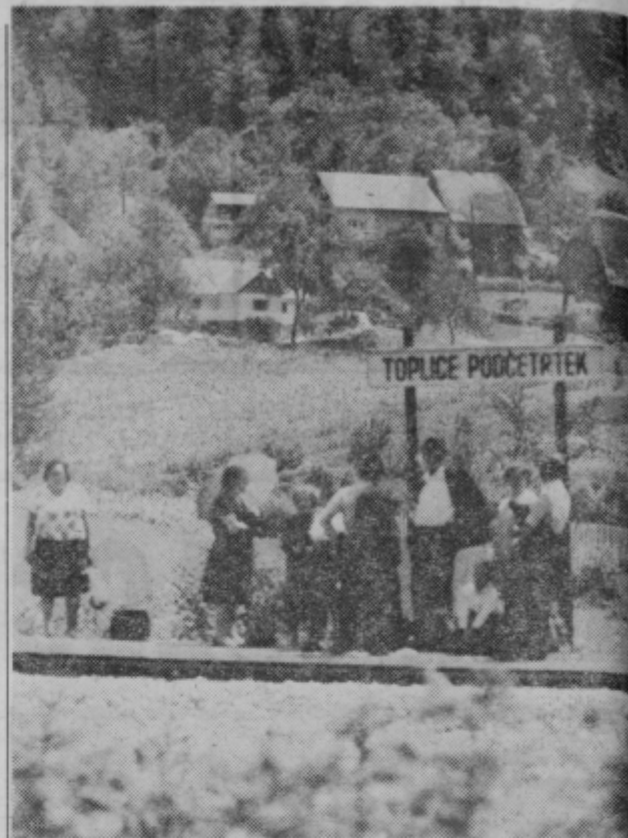
ANA MASTNAK, 71, upokojenka, Sentjur.

SMARJE PRI JELSAH

ANA PALVČAK, 80, Zahenberc, MARIJA GUZEJ, roj. Planiršek, 59, Zgornje Tinjsko; GERTRUDA PLEMENITAS, roj. Jančič, 69, Cerovec; ANA ROMIČ, roj. Robek, 60, Zagaj; MARIJA ŽIZELJ, roj. Antloga, 78, Zadrže in JOZEF REBERNAK, 68, Zadrže.

ZALEC

MARIJA ALBIANI, roj. Slanovec, 88, kmetica, Limovce; MARIJA PAPEZ, roj. Semprimožnik, 87, upokojenka, Vransko; VINCENC COKAN, 62, upokojenec, Gotovlje in NEZA ČATER, roj. Govek, 69, druž. upokojenka, Migojnice.

Ze sam napis na tabli nam pove, da slika ne prikazuje kakšne postaje na divjem zahodu v prejšnjem stoletju, ampak da je to naš vesoljni Podčetrtek s svojimi še bolj znanimi Atomskimi toplenicami. Takole se ljudje zberejo na »postaji« in čakajo na vlak, da jih popelje nazaj na domove. Pa srečno pot!

Foto: D. Medved

ADOLF POLANC

Pred kratkim je umrl v 70. letu starosti Adolf Polanc, učitelj v pokoju iz Polzele.

Rodil se je leta 1902 v Otlci na Goriškem in kot mlad učitelj prišel na Polzele leta 1928. Ze takrat se je izkazalo, da bo njegovo delo dosegalo svoj namen. Vojna, ki je onemogočila toliko želja in idej, je tudi njega pregnala v ujetništvo in pozneje na delo v tujino. Na Polzele se je vrnil leta 1950 ter tam učiteljeval do upokojitve. Poleg svojega poklicnega dela je sodeloval pri skoraj vseh organizacijah, posebno z veseljem pri Svobodi Polzele, TVD Partizanu in

pri odboru rezervnih vojaških starešin. Več rodov Polzelanov, ki jih je učil ali pa so imeli z njim kak drug stik, ga je poznalo kot skromnega in vestnega učitelja, sodelavca in tovariša.

Na zadnji poti ga je spremljalo veliko število ljudi, ki se ga bodo še dolgo spominjali.

Tone Tavčar

Šentjur: Nov dom zdravja

Minuli petek so v Šentjurju pri Celju odprli nov zdravstveni dom. Stavba je postavljena nedaleč od glavne ceste. Dve tretjini poslopja ima zdravstveni dom, ostali del pa je trgovina. Predračun za celotno gradnjo je znesel 242 starih milijonov, od tega mora zdravstveni dom kriti 160 milijonov. Pričakujejo, da bo račun nekoliko manjši od predračuna. Glavni nosilci stroškov gradnje so gospodarska podjetja in sklad za negospodarske investicije. Storska železarna je dala za investicijo 30 milijonov din.

V stavbi bodo štiri ordinacije in tri zobotehnične ambulante. V istem poslopju bo tudi lekarna. Omeniti je treba, da je imel Šentjur po vojni le enega zdravnika, da pa se stanje še dolgo potem ni izboljšalo.

Foto in tekst: BORIS MLINAR

Slovenija se zanima za Kozjansko

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

SPOŠTOVANI TOVARIŠ BERNI STRMČNIK!

Svet za industrijo in gradbeništvo pri Skupščini občine Celje dobro pozna probleme podjetij, ki jih vključuje svoje delovno področje ter s tem seveda tudi celotno problematiko celjske industrije in gradbeništva.

Problem je v tem, da je celotna celjska industrija siromašna in to glede na vse poglavitne indikatorje, ki dopuščajo takšno oceno. Njena osnovna sredstva so izrabljena do maksimuma, trpi na kroničnem pomanjkanju obratnih sredstev, nizka akumulativnost ne dopušča obnavljanja starih kapacitet in omogoča le redko, predvsem pa prepočasno realizacijo novih projektov. Na nizki organski sestavi se poraja nizka storilnost, zadržuje neindustrijsko miselnost in primitivne koncepcije. Odliv sposobnih kadrov v druga središča in tužno dopolnjevanje mračno sliko ter ustvarja vtis, da čedalje bolj tonemo v brezperspektivni provincializem, čedalje globlje blokado žiro-računov, pomanjkanje surovin in čedalje večjo odsotnost odgovornosti do dela.

Se pred dvemi desetletji je celjska industrija, prvenstveno njen kovinsko-predelovalni del, predstavljal elitni del slovenskega gospodarstva, da ne rečem jugoslovanskega ter je s svojim delom ustvarjala sredstva za izgradnjo novih kapacitet, čestokrat izrecno konkurenčnih, v ožjem slovenskem in širšem jugoslovanskem prostoru. Danes se o tej obliki minulega dela sploh ne govori.

V tem obdobju se ni zgradilo skoraj nič novega v ožjem celjskem območju. Kreditni potencial, ki ga je ustvarjalo celjsko gospodarstvo, je odtekal iz celjske banke ter se je z njegovo pomočjo v bližini zgradilo nove kapacitete, ki so celo presecale logično razvojno pot enemu delu celjske industrije. Manjša celjska podjetja iz vrst kovinsko-predelovalne industrije so bila popolnoma prepuščena sami sebi. Niso imela pristopa do skupnih re-

zerv, ki so bile po pravilu predvidene za velike, močne in perspektivne organizacije, v resnici pa za kritje njihovih izgub in za gašenje socialnih erupcij, čeprav niso v vrtnec dolgo potegnili nobene banke, temveč so morala živeti zgolj od tistega, kar so ustvarila sama. Ivestirati le s pomočjo lastnih sredstev, vlagati lastne sile v razvoj in z lastnimi naporimi gasiti čedalje večjo žejo za obratnimi sredstvi ter pri tem skrbeti za redno izplačevanje osebnih dohodkov! Razdrobljenost je posledica navedenih sredstev, pa tudi obratno!

Razlogi, ki sem jih pravkar nanizal, so predvsem gledani iz delovnih organizacij navzven. Borba, ki so jo delovne organizacije vodile z vsakodnevnimi problemi, je povzročila, da se je delitev dela prej oddaljevala, kot pa približevala.

Svet za industrijo in gradbeništvo celjske občinske skupščine je sodeloval pri pripravah in izpeljavi v že dosedaj izvedenih integracijskih procesih in v pripravah za nove tovrstne akcije. Res je, da se pri tem delu mnogokrat naleti na razna mnenja, nepotrebno oklevanje in tudi odpor prizadetih, vendar pa mislimo, da so to le subjektivni predsodki, pa tudi nerazumevanje gospodarske nuje, kar se da premostiti s primernim posegom oziroma dogovorom. Najresnejša skrb pri tem je prepočasen potek, ki pa je le malo odvisen od integracij zunaj podjetij

Integracija mora biti v prvi vrsti proces, zasnovan na ekonomski koristi ali nuji. Na to vplivajo mnoge komponente, od sorodnosti profila, predmeta poslovanja, tržnih pozicij, stopnje tehnologije, strukture delovne sile, surovinskih virov itd., pa do razvojnih komponent ter družbene podpore.

Svet za industrijo in gradbeništvo se je in se bo zavzemal za vzpostavitev takšnih pogojev gospodarjenja, ki bodo omo-

gočali realno in trezno ekonomsko, strokovno ter družbeno-politično sprejemljivo presojo.

Nadalje se zavzema za čim tesnejšo in pristnejšo povezavo in skupno akcijo predstavnikov gospodarstva, predsedstva skupščine občine Celje, njenih organov in strokovnih služb ter vseh družbeno-političnih dejavnikov, ki so zainteresirani za čim hitrejši napredek gospodarstva v Celju in na področju celjske regije.

Sprejema in podpira vsako razvojno iniciativo, ki je strokovno utemeljena, racionalna in učinkovita. Kot takšna pa bi morala imeti tudi širšo družbeno podporo in pomoč bank.

V Klimi se živzvemamo za čim pristnejše in konsekventno sodelovanje in poslovno povezovanje z nizom sorodnih podjetij iz Slovenije ter ostalih republik, s prvenstvenim namenom tehtne razdelitve proizvodnega programa, osredotočenja na ožji proizvodni program, večje serije ob sodobnejši tehnologiji in pocenitvi proizvodnje, skupnega nastopanja pri velikih poslih doma in v tujini, razčiščevanja razvojnih konceptov, preprečevanja vlaganja v iste investicije, vsklajevanja pogojev gospodarjenja itd. Navzlic občasnim težavam in nesporazumom, kar je vse še posledica deformirane ekonomske logike, so vendarle že zaznavni dokajšnji uspehi na tem področju. Po prvih konkretnih uspehih gre vse lažje in lažje. Na vidiku je nastanek večje in sposobne grupacije podjetij, ki bo s prestrukturirano dejavnostjo proizvajala več, boljše in ceneje, ki bo na tržišču učinkovita ter akumulativnejša.

Zavzemamo se za članstvo ter pristopamo v širše gospodarske skupnosti, kar podjetju omogoča prodor v nove panoge, ustvarja dodatni dohodek podjetju, širi vidike in vodi k višji stopnji organizacije proizvodnje in poslovanja.

Direktor Marjan Mazej

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI TOVARIŠ JURE KISLINGER, DIREKTOR STROKOVNE SLUŽBE KULTURNE SKUPNOSTI V CELJU

Z ustanovitvijo kulturne skupnosti v Celju mnogi pričakujemo, da bodo vloženi kar največji napor pri približevanju kulturne svornosti delovnemu človeku. V tem letu smo sredi dveh velikih nalog na področju kulturne politike — leto knjige doživljamo in obenem razmišljamo o poteh kulturne akcije, o njenih rezultatih, o tem, kako jo uresničujemo v občinah in v delovnih kolektivih.

Pri tem se še posebej spominjam zapisanih programskih besed v gradivu slovenske kulturne skupnosti, kjer je povedano, da skupnost »izpričuje težnjo, da bi pospešila kulturni razvoj slovenskega naroda in pomagala izoblikovati enoten kulturni prostor...«

Vabim vas torej, da poveste, kako se je celjska kulturna skupnost vključila v akcijo — leto knjige, kaj ste storili v povezovanju z gospodarskimi organizacijami, da bi kulturno tvornost še bolj približali delovnim ljudem in za-

nje vprašanje, ali ste že spodbudili kakšno širše sodelovanje in dogovarjanje med kulturnimi skupnostmi celjskega območja? To zadnje vprašanje

Na vprašanje javnemu delavcu še vedno niso odgovorili: Franc Jelenc, predsednik kadrovske komisije pri Sob Zalec za področje gospodarstva, Izvršni svet in Čestni sklad SRS, Rudi Hudovernik načelnik oddelka za gospodarstvo skupščine občine Velenje, in Mirko Klemen, predsednik delavskega sveta v Kovaški industriji Zreče. Odgovore pričakujemo.

posebej izpostavljam, ker menim, da ima kulturno središče območja veliko nalog pri oblikovanju enotnega kulturnega prostora celjske regije. Pričakujem vaš odgovor.

JOZE VOLFAND, glavni in odgovorni urednik Novega tednika

PRAZNIK V VOJNIKU

Na Dan vstaje — 22. julija — praznujejo Vojničani svoj krajevni praznik. Letos so ga proslavili nadvse slovesno v okviru proslav praznika občine Celje.

Ze ob 7.00 uri so se zbrale gasilske enote iz območja občinske gasilske zveze ter se na stadionu v Vojniku pome-

rile v medsebojnem tekmovanju v trodelnem napadu in polaganju cevovoda. Ocenjevalnim komisijam se je prijavilo 13 enot. Medtem so na drugem mestu imeli svoja tekmovanja strelci in lovci.

Ob 10. uri, na znak alarma, je bil izveden zračni napad. Letalo je še nekajkrat obkrožilo kraj, na nekaterih mestih se je začelo kaditi, nakar so gasilci pogasili »požar«.

Praznovanje krajevnega praznika so nadaljevali v sproščenem pogovoru in zabavi v »gajua«, gasilcem pa so v gasilskem domu razglasili izid tekmovanja ter podelili pokale. Prvo mesto so zasedli gasilci iz Skofje vasi pred gasilci iz EMO (I. in II.) ter Terharjem in Ostrožnim.

F. MAUER

Gostinci govorijo

POSTRVI NA TRŽAŠKI NAČIN

Dragica Korošec

Različna so mnenja o letošnji sezoni, prav tako o prometu. Nekateri so črnogledi. V tem jih podpira tudi slabo vreme. Navzlic temu pa se vsi ne bodo mogli pritoževati. DRAGICA KOROSCEC (obiskuje hotelsko solo v Mariboru, na praksi pa je v Slovenskih Konjicah, v gostilni na ovinku). »Posebno dobrih izgledeov za letošnjo sezono ni. Razen tega je v Konjicah precej gostlin in tako dobi vsaka nekaj, lahko celo re-

Anica Keblic

čem, vsaka nekaj malega. Ko pa bomo dobili hotel, bo položaj slabši. V Konjicah je tudi plavalni bazen, ki pa ni najbolje urejen, vrhu tega je škoda, da tam ni odprt bife.« ANICA KEBLIC (natakarica v gostišču Turist na Frankolovem) — »Naše gostišče ima lepo perspektivo. Pri nas se ustavljajo številni gosti, domači in tuji. Celo Švicarji se zanimajo za našo specialiteto — postrvi. Pripravljamo jih na tržaški način. To je ta-

Jožica Fidler

ko, da jih najprej pečemo v olju, potem pa namažemo s česnom.« JOŽICA FIDLER (streže v bifeju na celjskem plavalnem bazenu) — »Največ prodamo čipsa in sladoleda. Med pijačami pa gresta najbolj v promet pivo in oranžada. Zabave ni. Sicer pa je zabava že v tem, če imamo lepo vreme. To velja za kopalce, za nas pa je zabavno tedaj, če dežuje in lahko ostanemo doma.«

Celje

SLABA PRESKRBA

Navzlic zagotovilom in navzlic družbenemu dogovoru, ki so ga podpisale tudi ugledne občinske družbeno-politične organizacije v Celju, je celjska preskrba, točneje rečeno — praznična, zatajila in mnogi, premnogi potrošniki so ostali razočarani in v minulih dneh brez osnovnih prehrabnih artiklov. To še zlasti velja za konec prejšnjega tedna, za oba praznična dneva, za soboto in nedeljo.

Res je, da ima vsaka meddalja dve strani, tako tudi ta. Navzlic temu pa drži ugotovitev, da je preskrba, na splošno vzeto, zatajila in da si potrošniki tega ne želijo več, četudi so znane resnice o splošnem pomanjkanju mesa in nekaterih drugih artiklov.

Toda, zdaj ni zmanjkalo samo mesa, primanjkovalo je tudi kruha, mleka itd.

Kot vse kaže, so se nekateri uštelili. Ko smo o tem spodrsliju vprašali direktor-

ja poslovnega združenja za trgovino Rista Gajška, je dejal, da so se pri kruhu uštelili nekateri poslovodje trgovin, ki so ga premalo naročili. V glavnem dovolj pa ga je bilo v nedeljo dopoldne, razen približno ene ure, saj so Merxove pekarske delale.

Morda so se uštelili tudi zavoljo tega, ker so računali, da bo vikend zajel več Celjanov. Zaradi slabega vremena pa so mnogi ostali doma in tako povečali pritisk na domačo, zelo skromno ponudbo. nih dneh izpita ni opravila. Celjska preskrba v praznično navzlic zagotovilom, da bo vse v redu, četudi je bilo ukinjeno nedeljsko oziroma praznično delo v nekaterih samopostrežnih trgovinah.

Ostane samo vprašanje, kako bodo na ta primer reagirali podpisniki dogovora in ne nazadnje potrošniki?

MB

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinjski stroji.

Celje

SLAVNOST OB DELOVNI ZMAGI

OB CELJSKEM OBČINSKEM PRAZNIKU: ŠLANDROVE NAGRADE IN OTVORITEV NOVE VALJARNE

Trije Šlandrovi nagrajenci: aeroklub Celje (nagrado prevzel predsednik kluba Jože Cerjak), inž. Srečko Cvahte in Srečko Pratinemer.

Tudi zadnji julijski praznik so za nami. Četudi so imeli zaradi obujanja spominov na partizanska leta, na ljudsko revolucijo, v prvi vrsti spominsko in slavnostno obeležje, so vendar v celjski občini dobili še pečat pomembne delovne zmage. To ne samo zavoljo otvoritve nove valjarne pri štorski železarni, vsekakor največje gospodarske investicije letos v Sloveniji, marveč tudi zaradi drugih uspehov na gospodarskem in komunalnem področju.

Navzlic težavam, ki se pojavljajo v nekaterih industrijskih delovnih organizacijah, so uspehi v gospodarstvu v zadnjem obdobju vendarle takšni, ki opozarjajo, da se je nekaj spremenilo na bolje in da je to nekaj zelo veliko. Ta optimizem ne veje samo iz podatka, da se je lanske akumulacija gospodarstva povečala v primerjavi z letom dni prej za 54 odstotkov, nadalje, da se družbeni proiz-

vod iz leta v leto povečuje za 12 odstotkov, da se je izvoz povečal za 70 odstotkov, marveč med drugim tudi v dejstvu, da bo v celjski občini samo letos vloženi v komunalna dela okoli tri milijarde starih dinarjev. V tem načrtu je tudi šest mostov, od katerih bi naj bila dva, največja, zgrajena že letos!

Letošnji praznik dvajsetega julija pa je bil povezan še z otvoritvijo nove valjarne železarne v Storah. Dobili smo objekt, na katerega so ponosni ne-le v železarni, inarveč ima dosti večji pomen. Prvič prinaša večjo socialno in gmočno varnost štorskim železarjem, da ne rečemo samo valjarjem. Izredno mesto ima tudi v tem, da se kot novi člen štorske železarne odlično vključuje v razvojni program železarstva na Slovenskem in ne nazadnje v razvoj kovinsko predelovalne industrije. To je še zlasti pomembno za Celje! S svojo

zmogljivostjo 100.000 oziroma po dokončni izgradnji 150.000 ton paličastega jekla letno, bo občutno zmanjšal primanjkljaj, ki ga po teh izdelkih občuti naše gospodarstvo.

Nova valjarne je vsekakor pridobitev, ki jo lahko spremljala občutke ob prazničnih dneh Tudi njena otvoritev je bil velik praznik!

Slavnostni del proslave dvajsetega julija, zlasti pa zasedanja občinske skupščine, je imel svoje težišče v podelitvi tradicionalnih Šlandrovih nagrad. Tri Šlandrove nagrade so vsekakor izraz

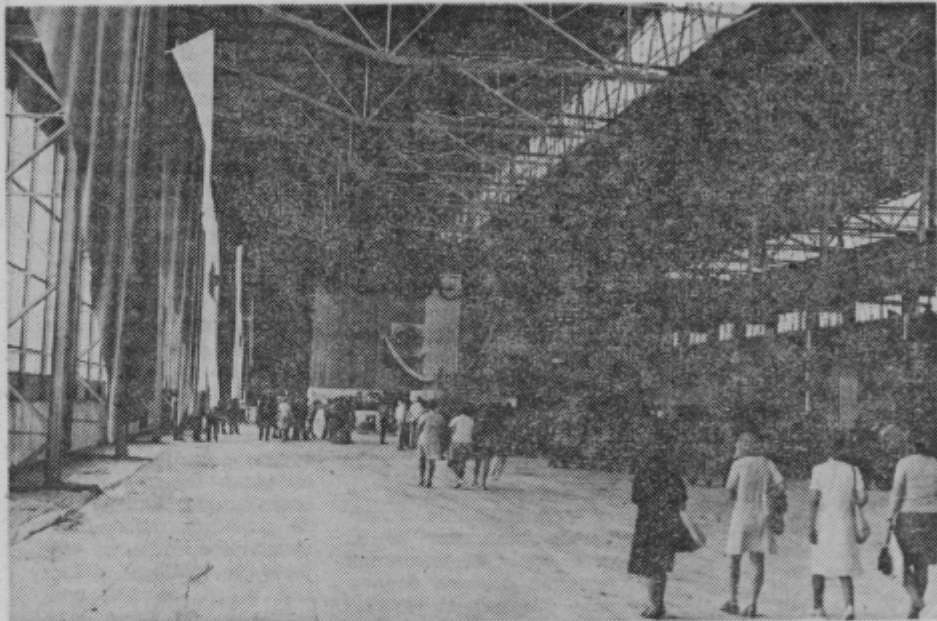
pozornosti občinske skupščine in skupnosti do dela in uspehov na različnih področjih. Letošnji nagrajenci so bili: aeroklub Celje, inž. Srečko Cvahte in Srečko Pratinemer.

Slavnostno razpoloženje pa je imelo višek v koraku pobratimske občine Doboja, ki je po svojem predstavniku izročila celjski občinski skupščini spominsko plaketo, svoje najvišje družbeno priznanje.

Domačini v Storah so obe prireditvi: slavnostno sejo občinske skupščine in otvoritev

nove valjarne, skrbno pripravili. Na obeh slavnostih so se zbrali tudi mnogi visoki gosti kot predsednik slovenske skupščine Sergej Kraigher, sekretar sekretariata CK ZKS inž. Andrej Marinč, član sekretariata CK ZKS Zvone Dragan, sekretar za gospodarstvo pri republiškem izvršnem svetu Marjan Dolenc, edini od treh preživelih komandirjev celjske čete Peter Stante-Skala, predstavniki pobratimskih občin Cuprije, Doboja in Siska in drugi.

M. BOZIC

Nova hala valjarne v štorski železarni je gigant v pravem pomenu besede. Dolga je 410 metrov ter opremljena z modernimi stroji in napravami. Posnetek: med slavnostno otvoritvijo. (Foto: D. Medved)

Konjice

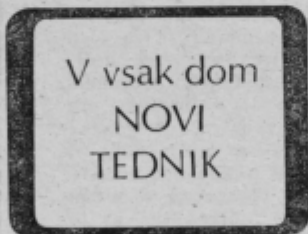
KAJ JE Z BAZENOM?

Po dveletnem premoru se je v Žičah spet zbral mladinski aktiv. Ze so vidni znaki njihovega delovanja, ki pa je še vedno onemogočeno zaradi pomanjkanja ustreznega prostora. Sami nimajo niti finančnih sredstev, da bi to oviro premagali, močno pa upajo na pomoč krajevnih skupnosti.

MLAD. AKTIV V ŽIČAH

Pred leti smo imeli Konjičani lep bazen. Bil je menda med prvimi olimpijskimi v Sloveniji. Za vzdrževanje pa je potreben denar in tega za bazen v Konjicah ni. Zakaj vse to? Ali se res ne da te zadeve urediti? V interesu vseh Konjičanov je, da bi se pletli hladili v svojem bazenu. Potrebno bi se bilo pogovoriti in začeti akcijo za ureditev. Če se bomo zadovoljili le z obljubami, se še v bazenu dolgo ne bomo kopali.

*****

*****

Regija

SINDIKAT PRED KONGRESOM

Na razširjeni seji medobčinskega sveta zveze sindikatov celjskega območja, ki je bila na Resniku, so razen sprejema sklepa o ustanovitvi tega foruma glavni del obravnave posvetili nalogam sindikalnih organizacij v pripravah na bližnji jesenski kongres slovenskih sindikatov. Razen članov sveta iz osemih občin celjskega območja sta se seje udeležila še predsednik republiškega sveta sindikatov Slovenije Tone Kropušek in podpredsednik republiškega odbora sindikata delavcev družbenih dejavnosti Slavko Grčar ter predstavnik sveta občin in medobčinskega sveta Zveze komunistov Celje.

Predsednik slovenskih sindikatov je ob tej priložnosti narizal večje število nalog, ki bi jih moralo članstvo obravnati v času kongresnih priprav. Pri tem je zlasti poudaril izredno velik pomen družbeno-ekonomskega in splošnega izobraževanja vseh zaposlenih delavcev, zlasti pa še članov izvršnih odborov sindikalnih organizacij, članov organov samoupravljanja in vodilnih delavcev v podjetjih ter zavodih. Menil je, da si brez širšega družbenega znanja in ustreznih splošnih izobrazbe ne moremo zamisliti hitrejšega razvoja tehnologije in samoupravljanja. Glede evidentiranja članov

za novo republiško vodstvo slovenskih sindikatov je Tone Kropušek dejal, da je treba na vseh ravneh vztrajati na tem, da bo v njem najmanj polovico delavcev iz materialne proizvodnje, vsaj 40% pa mora biti žena, saj je tolikšen tudi njihov delež v številu zaposlenih. Razen teh dveh načel pa je potrebno zagotoviti tudi ustrezno zastopanost posameznih dejavnosti, ker bo le tako republiški svet sindikatov lahko uspešno opravljal svoje naloge.

Posebno pozornost bodo občinski sindikalni sveti na celjskem območju posvetili tudi pripravam za volilne konference, na katerih bodo v mesecu septembru volili delegate za republiški kongres. Posebno skrb bodo posvetili prav tistim nalogam, o katerih naj bi kongres dokončno sklepal. Semkaj pa med drugim sodi tudi široka akcija za splošno izobraževanje delavcev, ki v času rednega šolanja niso uspešno končali vseh osem razredov osnovne šole.

Na seji so še predlagali, da bi Tone Kropušek tudi v naslednji mandatni dobi ostal predsednik republiškega sveta slovenskih sindikatov, hkrati pa so evidentirali več dosedanjih funkcionarjev kot možne kandidate za republiški svet. Vinko Langerholc

KAJENJE IN MLADINA

NIKOTIN JE ZDRAVJU ŠKODLJIV ŠE POSEBNO V LETIH DORAŠČANJA — DOGNANO JE, DA SE POSLEDICE NIKOTINA POLNOMA ODSTRANILJO SELE PO DESETIH LETIH PRENEHANJA KAJENJA — NAJVEČ RAKASTIH OBOLENIH JE PRI KADILCIH... piše v časopisih. To pa so le črke na papirju. Toda, ali se zavedamo prave nevarnosti nikotina? Radovednost me je pripeljala pred spoznanje, da je človek suženj nikotina. Ne verjame? Preberite intervju in dobili boste odgovor.

KATJA, stara dvajset let:

— Kaditi sem začela, ko mi je bilo 15 let. Vzrok je bila družba, v katero sem zahajala. Na dan pokadim od deset do petnajst cigaret, in to največ popoldne, ker mi cigarete odvezajo apetit. Da kadim, mi ni žal. Ne-

varnosti, ki jo povzročata nikotin, se zavedam. Zaradi fanta se počasi odvajam kajenju.

RADO, star sedemnajst let:

— Okus nikotina sem spoznal že v osemletki, ker so iz moje družbe vsi kadili. Kljub temu, da na dan pokadim do deset cigaret, še ne čutim posledic kajenja. Ker hodim v šolo, kadim lahko le popoldne doma, ker je v šoli kajenje strogo prepovedano. Nevarnosti nikotina se zavedam.

MARJAN, star osemnajst let:

— Kadim eno leto, predvsem zaradi družbe. Na dan pokadim do deset cigaret. Če sedim sam za mizo, kadim le zato, da imam nekaj v rokah. Drugeče pa je, če sem v družbi, kjer se niti ne zavedam, da kadim. Na šoli ne kadim, ker je prepove-

dano. Največ cigaret pokadim popoldne. Zavedam se nevarnosti cigaret in vem, da si sam kopljem jamo. S kajenjem še ne mislim končati.

MARJANA, stara osemnajst let:

— Da bi kadila, še nisem niti pomislila. Na šoli lahko kajenje zaradi mene prepovejo.

CVETKA, stara dvajset let:

— Ne kadim, ker od nikotina nimam nič. Kljub temu, da še hodim v šolo, nisem zato, da bi se kajenje prepovedalo. Mislim, da so na srednjih šolah dijaki že tako bistri, da vedo, da s kajenjem škodujejo sebi.

JASNA, stara devetnajst let:

— Imela sem srečo, da ni name vplivala družba prijateljev. Tako prihranim nekaj v denarnici in v zdravju.

Bogdan PODPLATAN

Izvoz pogoji napredka

Prizadevanja za čvrstejšo povezovanje s svetovnim gospodarstvom so ena izmed najvažnejših nalog srednjeročnega plana razvoja naše republike do leta 1975, o katerem zdaj začnemo razpravo. Dejstvo, da smo pri tem nekoliko v zamudi, ni tako pomembno, ker gre v bistvu le za prve korake pri uresničitvi dolgoročnih razvojnih zamisli naše republike.

Gotovo je, da je od dosežkov pri uveljavljanju na svetovnem trgu v dokajšnji meri odvisen ves naš gospodarski napredek. Zato imamo v planskih dokumentih zahtevane ambiciozne cilje. Izvoz blaga in storitev naj bi po predvidevanjih dosegel leta 1975. že 30 odstotkov vrednosti družbenega proizvoda. To pomeni skoraj milijardo dolarjev ali natančno 969 milijonov dolarjev, medtem ko je leta 1970 vrednost izvoza bila še nekaj pod 500 milijoni dolarjev. Dobro polovico tega dodatnega zasluga bi morali doseči z izvozom blaga, v glavnem industrijskih izdelkov ostalo pa z neblagovnimi deviznimi dohodki.

Naloge so visoko zastavljene, vemo pa, da je naša proizvodnja v veliki meri odvisna od uvoza surovin. Tu se seveda da marsikaj prihraniti z uporabo domačih surovin, vendar pa se ne smemo slepiti z mislijo, da ravno to lahko izboljša izvozno-vozno bilanco republike. Nasprotno — predvsem močnejši izvoz in večji devizni dohodki od terciarnih dejavnosti lahko pripomorejo k bolj uravnovešenim izvozno-voznim računom; čeprav na višji ravni, vendar tudi ob naglem gospodarskem napredku. Torej moramo hkrati s skrbjo za preusmeritev na tiste izvozne dejavnosti, kjer so potrebne po uvozu manjše, devizni učinki izvoza in konkurenčne možnosti pa večje, zagotoviti tesnejše poslovno sodelovanje s tujino, ustrežneje izbirati tujca, kamor izvažamo ob sodelovanju bank doseči bolj organizirano zadolževanje v tujini, ugodnejše kreditiranje ter več skupnih naložb s tujimi partnerji in z naglejšim napredkom proizvodnje zagotoviti take količine izvoznega blaga, ki omogočajo bolj racionalen nastop na svetovnem trgu.

Vsa ta prizadevanja so mogoča ne le s stališča razvoja republike, ampak v korist vse Jugoslavije. Ne le zato, ker smo del enotnega jugoslovanskega trga, s katerim moramo v prihodnjih letih nati velike tesnejše integracijske vezi, ampak tudi zato, ker naš pot; k zaželenemu cilju — konvertibilnemu dinarju moramo ustvariti določene devizne rezerve, uravnovesiti plačilno bilanco in v gospodarskem razvoju naglo napredovati ob vse večji vključenosti Jugoslavije v mednarodno delitev dela. Taki, ki nam so omogočila ustvariti toliko deviz, da bomo lahko še z eno samo petno dotoka deviznih sredstev vsako leto odplačevali naše skupne dolgove. Tu pa smo Slovenci dolžni prispevati svoj delež. Do zdaj smo namreč veliko prispevali k plačilnemu deficitu države. Lani in predlanskim smo v stvarili kar dobre štiri desetine letnega deviznega primanjkljaja. Naš cilj je, da se do leta 1975 ta nerazveseljeni delež Slovenije zmanjša na okrog 20 odstotkov. To pa lahko ob enem pomeni izreden prispevek naše republike k družbeno-ekonomski stabilnosti vse države. T.K.

Bralci pišejo

SPOMIN NA 22. JULIJ

Na ta dan so bili množično ustreljeni delavci Steklarne Rogaska Slatina, med njimi najstarejši komunist v Rogaski Slatini Engelbert Weinberger, oče sedmih otrok. Zaradi zverinskega maščevanja nad družinami ustreljenih sta umrli v taborišču njegova žena in hčerka, kot tudi Franjo Lipovšek, predsednik Svobode in Vzemnostu v Rogaski Slatini, Ivan Laneger, Robert Blaško, Ignac Matko, Franc Kodrič, brata Košak, Albina Bauer in mnogo drugih.

Nepredvidnost ali izdaja je povzročila, da je gestapo dobil seznam tistih, ki so podpirali partizane in po tem seznamu je bilo aretiranih mnogo delavcev Steklarne in tudi drugih v Rogaski Slatini. Veliko so k temu pripomogli tudi domači izdajalci in Kulturbundovci, epilog pa je bilo množično streljanje 22. julija 1942 v celjskih zaporih. To je bila največja tragedija Rogaske Slatine in najhujše dejanje Hitlerja.

Nedolžna kri je tekla po celjskih ulicah, ko so tovarnjaki peljali žrtve v graški krematorij. Umrli so, ker so podpirali pravično borbo partizanov za osvoboditev naše domovine. Krvavi fašistični pošasti ni uspelo uničiti naše domovine in našega ljudstva, niso nas mogli iztrebiti. Tu, na tej zemlji smo bili, smo in bomo ostali.

Njim, ki so dali svoje življenje v veliki osvobo-

dilni borbi, naj bodo ob 30-letnici te vrstice v spomin.

B. J. Rogaska Slatina

MOŽJE, BODITE POZORNI!

Pisma bralcev v razpravi Možje so izkoriščevalci so precej različna. Videti je, da je to velik problem.

Nekateri so res hudo zaostali z napredkom, ki ga doživljamo. Ta napredek smo soustvarjali tudi žene in zato nobena pametna žena ne bo pristala, da bi bila samo služkinja svojemu možu. Družba bi morala odpravljati tako zaostalo mišljenje, da je tisti mož copata, ki dela v gospodinjstvu. Vsakdo bi moral znati poskrbeti sam zase, ne pa, da so nekateri možki pomilovanja vredne reve, če ostanejo brez žene.

No, Anica Papič, ali vam je vseh tak zanemarjen vdovec, ki hodi okrog z umazano srajco in je bolj neboljen kot njegova desetletna hčerka, ki mu kuha kosilo?

Ali ni čisto nekaj drugega mož, ki reče včasih v nedeljo ženi: »Danes pa ti malo dalj počivaj, ženka, bom jaz pripravlil zajtrk!»

Zakaj bi bil ponizhan mož, če tačas, ko žena pospravlja kuhinjo, on pospravi spalnico, kopalnico ali karkoli že? In tisto pisanje o veliki sreči mame z veliko otroki. Jaz to »srečo« dobro poznam iz lastnih izkušenj, ker nas je bilo trinajst otrok v družini. Nič ne rečem, bila sta dobra starša, stotila sta, kar sta mogla, oba, ne samo mama, ven-

dar gotovo nista bila najbolj srečna, ko sta se morala vsemu odreči, pa tudi mi otroci ne, ko smo videli druge, kaj vse imajo, mi pa nič. Pregovor pravi, da revščina ni sramota, v ponos pa tudi ne. Morda je prav revščina kriva, da imamo še zdaj vsi občutek manjvrednosti in da kljub temu, da smo bili v šoli vsi odličnjaki, nismo v življenju nič posebnega dosegli. Saj si tudi želeli nismo upali drugega, kot malo lažje življenje, ki ne bi bilo sestavljeno le iz garanja in stradanja.

Sicer je pa Anica Papič že lepo odgovoril bralec J. Z. v prejšnji številki NT. Če bi šolali dekleta in to celo z družbeno pomočjo, da bi bila družbeno koristna, one pa bi po poroki ostale doma za služkinje svojim možem, bi res slabo gospodarili.

M. K. Celle

SPOMNIL SE JIH JE

Ko so občani občine Začlec proslavljali letošnji občinski praznik, je bila v nedeljo, 9. julija 1972 predana prometu tudi na novo asfaltirana cesta Dolnja vas—Sešče in Gornja vas—Matke. Ob priliki predaje je pozdravil goste iz Zalca Ernest Marinc iz Gornje vasi. Podal je tudi bežen pregled vaške zgodovine in poudaril, kaj so doprinesli vaščani med NOB. Med drugim se je spomnil tudi družine Cestnik iz Gornje vasi. Lepo se mi zdi, da se je spomnil tudi družine, kjer so se že v stari Jugoslaviji kalili mladi komunisti in katere je z verigami na rokah preganjala takratna oblast. Hvalevredno se mi zdi, da se je spomnil družine, ki danes nima tukaj

nobenega potomca več, na družino, ki je darovala štiri življenja za oltar domovine, čeprav nekateri pravijo, da morajo vojni dogodki že iti v pozabo.

Vaščanka Gornje vasi

ALI BODO ŠE GOSTILNE?

Ko že vprašujete gostince o njihovem delu, ne bi bilo slabo, če bi jih vprašali, ali imajo tudi naslednike, bi bodo še naprej z veseljem opravljali gostinško delo. Lahko se nam zgodi, da bomo tudi mnoge gostilne kmalu zapuščene.

Ivan Amon, Jelševac,

Kozje
Odgovor: Upamo, da se bodo gostinci javili in povedali, kaj je na stvari.

PISMO IZ TUJINE

Edina vez z domovino so mi pisma staršev in Novi Tednik. Vseh mi je rubrika »Njihovo življenje je materinstvo«. O materah bi rada, da bi še več pisali.

Nekaj pripomb imam na članek »Zelim si v domovino«. Tovariš T. Z., Hannover, piše, kako se v tujini slabo počuti in kakšni so ljudje iz drugih republik. Jaz pa pravim takole: v tujini je lepo. Kdor hoče delati, daleč pride. Vreden je tisti, ki uspešno dela. Ni so pa vsega krivi ljudje iz drugih republik. Slabi so lahko in dobri in to, tudi Slovenci.

23. julija pridem na dopust (V Nemčiji sem se namreč poročila) in se lahko oglašim če želite!

Marta Hänni, Biel, Švica
Odgovor: Če se boste med bivanjem v domovini oglašili pri nas, bomo res veselili.

PRISMOJENI ŠPAGETI

Delavci Montane, obrat Zaloška gorica, dobimo malico od GP Hmeljar v Zalcu. Dne 6. ali 7. julija smo dobili za malico špagete v omaki, a so bili tako prismojeni, da jih nismo mogli jesti. Zakaj tako? Podjetje Hmeljar je pri nas zelo znano, toda če se bo to še ponavljalo, tedaj s tem slovesom ne bo nič. Prosim direktorja GP Hmeljar, da se to stanje uredi.

E. Z. Griže

KAKO JE S ŠOLO?

Sem zvesta naročnica vašega lista Novi Tednik. Vseh mi je, ker v njem izvem marsikaj novega. Ze večkrat sem se namenjala, da vas prosim za kratko pojasnilo, toda danes sem se odločila. Sem poročena — srečno, nimam kar se tiče zakona, težav, toda skrbi imam glede osemletke. Končala sem 6. r. os. šole, tri leta strokovne in eno leto tekstilne šole. Sedaj pa me zanima, ali se mi vse to šteje, kot da sem končala osemletko, ali je dve leti več (skupno 6. os. in 3. str. in 1 leto tek. je 10 let). Bila sem brez staršev, živela sem pri tujih ljudeh, zaradi česar osnovne šole nisem mogla dokončati. Opravljam svoj poklic, sedaj se mi nudi šolanje na srednji medicinski šoli. Zanima me namreč, če imam možnost za vpis v to šolo ali ne?

Zvesta bralka Jolanda

Odgovor: Zal niste napisali, kako ste mogli hoditi na triletno strokovno šolo, če nimate končane osemletke. Na srednjo medicinsko šolo se namreč lahko vpišete le s konča-

no osemletno šolo. Kako je s priznanjem ostalih šol, pa vabimo Zavod za šolstvo, organizacijsko enoto Celje, da odgovori na to vprašanje.

DOLGA ZGODBA

Sem redni bralec vašega časopisa. Pred nekaj dnevi sem naredil malo anketo med mladimi, ki zadeva predvsem kajenje. Anketo vam tudi pošiljam in prosim, če mi jo lahko objavite.

Naj navedem še to, da sem napisal tudi dolgo zgodbo. Zanima me, če lahko tudi njo pošljem na vaš naslov. Zgodba obsega pet strani velikoga formata.

Bogdan Podplatan, Sentjur

Odgovor: Anketo objavljamo, zgodbo pošlji, pa bomo videli.

AMBULANTA V JURKLOŠTRU

4. julija 1971 na dan občinskega praznika smo Jurklošterčani dobili prepotrebno zobno ambulanto. Čeprav je zobotehničarka ordinirala tedensko samo enkrat, smo bili zadovoljni, da nam ni bilo več potrebno v Rimske Toplice ali celo v Laško. Sicer pa naše veselje ni trajalo dolgo. Od januarja 1972 dalje zobotehničarka ne prihaja v Jurklošter, ker ordinira na Planini. Ambulanta, ki smo jo dobili pred letom n za katero je prav gotovo vloženo precej sredstev, je za brez brezkoristi.

Vraščujem se, zakaj je ordnacija ukinjena oziroma kdaj bo zopet delala, kajti sedaj moramo tukajšnji prebivalci zopet v zobno ambulanto v Rimske Toplice, Laško in na Planino. Ludvik Stuhec, Lahovgradben 41 a Jurklošter

FRANC GUBENŠEK

Ob 50-letnici gimnazijske mature

Slovenci imamo trda in mehka narečja. Pri prvih je med drugimi značilnostmi tudi ta, kako se v nekaterih primerih izgovarja »a«. Slovenski pravopis iz leta 1962 je hotel napraviti spemembo in je v priponah »alec, ilec, ilka želel uvesti »v« namesto »a«. Enako tudi v izpeljankah iz teh samostalnikov. Zoper to je nastal odpor. Večmesečni boj, ki se je razvil zlasti ob besedi »bra-l-ec« in »bra-v-ec«, je zaključila SAZU (Slovenska akademija znanosti in umetnosti) s tem, da ostanemo pri »a«. Kljub temu vidimo, da se tega njenega sklepa vsi ne držijo. Tako na pr. ne Založba Obzorja v svojih publikacijah in ne revija »Prostor in čas«, kjer naletimo na oblike »pisavna miza«, letavska družba«. To je prav gotovo obžalovanja vredno, da se tako težko dosežena enotnost v pravopisu spet krši. To delamo v našem slovenskem narodu (okrog 2.000.000), medtem ko česa takega pri velikih narodih (Francozih, Nemcih, Italijanih) ne opazimo (razen v angleščini: Britanci in Američani).

Nasproti trdi gorenjsčini umamo mehko štajersko (zlasti pohorsko) izgovarjavo. V dveh naseljih nad Vitanjem (Rakovce in Še-

eno, menda Skomerje) mehko izgovarjajo »videl, slišal, prišel, hvalila«. Torej »e« ni izmišljotina slovnicearjev, zlasti ne, ker tudi preko Sotle selkajoa. Sotla namreč ni etnična (narodnostna) meja, marveč je upravna. Preko Sotle govorijo slovensko. Le zaradi učenja v šoli (in v cerkvi, če je bil duhovnik od drugod) štejejo »dvajseti enaa«. Na ljubljanski televiziji je bilo ob Titovi 80-letnici povedano, da se je Josip Broz začel učiti hrvaščine šele v šoli.

Na celjski gimnaziji so se dijakci takrat vneto učili slovenske stenografije. Na nižji gimnaziji so učenci III. in IV. razreda kar sami organizirali učenje stenografije. Pri tem učenju so kazali veliko zanimanje tudi za znamenitega bolgarskega stenografa Antona Bezenška, ki je celjski rojak, doma iz Bukovja pri Frankolovem.

O njem je Alojzij Bolhar leta 1934 napisal življenjepis v celi knjigi, ki jo je izdal odbor za proslavo Bezenškove osemdesetletnice rojstva. V njej Bolhar razlaga nastanek Bezenškovega priimka. Najprej se je Bezenšek pisal Vezenšek (Wesenschek). V tem domneva Bolhar najti izvir in nastanek priimka. Bezenškovi predniki so bili sodarji,

ki so takrat, ko je bil še žički samostan, zanj izdelovali sode. V tedanji dobi so sodarji sode vezali in ne nabijali. Odtod tudi priimek Vezenšek, zaradi česar je ta (prvotna) oblika pravilna in pristno slovenskega izvora. Okrog 1870 je Anton svoj prvotni priimek Vezenšek spremenil v Bezenšek. Podobno je s priimki iz Vitenca v Bitenc, iz Vizjaka v Bizjak in Vrečko v Brečko.

Temu Bolharjevemu mnenju oziroma razlagi se ne bi zlahka pridružil. Mnogo je razlogov, ki opravičeno vzbujajo dvom v pravilnost take njegove razlage.

Končnica »-šek« je značilna za priimke na Spodnjem Štajerskem, kakor je značilna končnica »-nik« za Korošce in za del Pohorcev, ali »-ič« za primorsko-goriške Slovence, za Krajnca »-ec, -ic, -nko, -ea« Pripona »-šek« ima polno obliko »-ščake«, omeščano »-šček«, skrajšano današnji »-šek«.

Katerikoli priimek na »-šek« pogledamo, precej vzbudi pozornost to, da nam po odbitku te končnice ostane koren, ki zmeraj pomeni označitev ali grška ali naselja. Bral sem neke razlage, da se gajo ti priimki po svojem nastanku zelo daleč tja v fevdalno dobo: kdor je takrat krčil (nemško:

roden, reuten) gozd in začel pridobljeno zemljo obdelovati (nemško: urbar machen) in se tam naseliti, je postal (in ostal) svobodnjak, ni bil podložan grofu oziroma fevdalcu. Takega svobodnjaka so imenovali s priimkom po imenu tistega ozemlja, ki ga je izkrčil, s pripono »-šek«. Tako so nastali priimki Slomšek, Hribovšek itd.

Vsega tega Bolhar pri svoji razlagi ni imel pred očmi, zlasti ne, da ni priimka na »-šek«, ki bi izviral iz trpne oblike deležnika preteklega časa.

Če bi bil Bolhar imel vse to pred očmi, bi mu najbrž ne bilo težko najti mnogo boljše in tehtnejše utemeljeno razlago. Če bi se bil samo ozrl preko Konjiške gore, bi bil v neposredni bližini Slovenskih Konjic odkril kraj »Bezinac«, ki bi mu pokazal, da je treba izvir Bezenškovega priimka iskati samo v imenu tega kraja. Kdor je nekaj časa živel v krajih okrog Konjiške gore ali v samih Slov. Konjicah, se bo spomnil, da je prav to ta priimek zelo pogost.

Če bi še dvomili v ta izvir, imamo še en tak kraj (naselje): »Bezenac« pri Mariboru (oziroma natančno: v bližini Limbuša), ki je prav tako lahko dal priimek Bezenšek, kakor je Slom dal Slomška, Jazbine Jazbinška, Planina

Planinška, Leskovec Leskovška itd.

Oblika Vezenšek (Wesenschek) si lahko razlagamo na dva načina: Pred 200 ali 300 ali še več leti so fevdalni zapisovalci na gradovih zapisovali priimke takega svobodnjaka, ko so si ga podredili (ali njegove potomce) po svojem nemškem ušesu. Lahko je tudi, da se je ta oblika pojavila v slovenskih ustih kot narečna.

Priimek Bitenc ali Vitenc lahko izvira od naselja Bitnje (pri Bohinjski Bistrici in pri Stražišču zraven Kranja) ali Vitnje. Na podoben način izvira priimek Trbovc od naselja Trbovlje, Rakovec pa od Rakeka, Ljubljane od Ljubljane (»Od nekaj lepe so Ljubljanke slovele«, pravi Prešeren v Povodnem možu). Gotovo je, da so »Bezjaki« prebivali med Dravo in Savo. Prav tako lahko Vrečko izvira iz »vreča« kakor Brečko iz »breča« (geološki pojem: eruptivne breče in grohi, geološki sprimki).

Kakih 5 km zahodno od Kozjega je pod gričkom Vinagora naselje (trg) Pilštanj. Z Vinegore je krasi razgled na vse štiri strani sveta najbolj pa v Hrvaško Zagorje.

Ime trga Pilštanja mnogi izgovarjajo in (žal) tudi pišejo »Pilštajna«, kar je napačno. Iz take izgovorjave oziroma pisave bi lahko

kdo sklepal, da je to nemško ime. Najprej je treba povedati, da domačini sami izgovarjajo »Pištane brez »j« in brez »l«.

Kaže, da je upravičena misel, da je treba iskati nastanek imena v besedah »bela stena«. Skalovje, za katerem trg stoji in okrog katerega teče potok Bistrica proti naselju Stari trg, daje dovolj povoda in razloga za tako razlago.

Med drugimi domoljubnimi pesnimi in napavi je med dijaško mladino napravila velik vtis pesem »U boj, u boj!«, ki je vzeta iz opere »Nikola Subić Zrinjski«, po romanskih vzorih ustvarjeno delo hrvaškega skladatelja Ivana Zajca (1831—1914).

Pri tem ne smemo danes vihati nosa, če je prišla do izraza mladostna vihravost. Kljub vsej resnosti je mladina verz »mač iz toka, brač« v dobrem razpoloženju spremenila v »mačka stopa s krač«. Saj se ni nič bolj godilo pesmi »Lepa naša domovina«, zakaj, tudi tu so drugi verz nadomestili (in seveda tudi peli) »nima kruha, nima vina«.

Nič kaj bolje se ni godilo grškim klasikom. V kvinti (V. razr.) se je bilo treba naučiti 100 verzov (heksametrov) Homerove Iliade na pamet v — izvirniku. Kaj zahtevna naloga!

Se nadaljuje

SPOMINI ZLATEGA MATURANTA

Ob tretjem „Čebelarskem prazniku“

PIJANA ČEBELICA

V tretje so turistični delavci Gornjega grada pripravili, sedaj že tradicionalno prireditve, »Čebelarski praznik«. Lični plakati so mnogo obetali, med najzanimivejši del pa je prav gotovo sodila čebelarska razstava, ki pa je žal praktično sploh ni bilo. Prireditve, ki bi lahko postala pomembna manifestacija turizma v kraju, ki ima na tem področju brez dvoma najbogatejšo tradicijo, se je sprevrgla v navadno vaško veselico, na kateri ni bilo, razen pijancev, videti ničesar. Namesto ugleda kraju in koristi razvijajočemu se turizmu prinaša navadna veselica pod tako zvanečim naslovom kraju več sramote kot ugleda. Vse kaže, da velja koncept praznika bistveno dopolniti, prireditve pa bo potrebno tudi ustrezno propagirati.

V teh dneh, kot vse kaže, brez dežja pač ne gre. Tudi minulo nedeljo ga ni ravno manjkalo, čeprav je v dopoldanskem času v Gornjem gradu še kar nekam kazalo. Tu in tam je sicer pričelo rosi, toda pogumnejši so mirno zdržali tudi brez dežnika.

Mirne kaplje so polzele iz pod neba, ko sem prihajal na prireditveni prostor »TRETJEGA ČEBELARSKEGA PRAZNIKA«. Najprej sta me dva

vneti fanta hotela olajšati za pet novih dinarjev vstopnine (po pravici povedano, nimam pojma, zakaj bi jo moral plačati, razen če bi bila to vstopnina za ogled nekaterih pijancev), pa smo se le neka ko pobotali. Čakal sem na otvoritev čebelarske razstave. Plakati so jo napovedovali za deseto uro. Povprašam.

»Če bo otvoritev? Ja, ne vem, menda že bo, ja lahko tudi da ne bo...« mi je

pojasnil možak, ki si je dal opraviti še z razstavljanjem čebelarske literature po oken, skih policah avle (!) pred kinodvorano. »Pravzaprav pa je že bila. Je predsednik rekel, da je tako kar dobro. Veste, on že ve, jaz tu le popazim. Kaj mislite, se bodo tele slike panjskih končnic dovolj videle...« me je še pobarjal in nadaljeval delo. Vstopilo je nekaj domačinov, ki so se bolj kot za namembnost če-

belarskih orodij in pripomočkov zanimalo za to, čigavo je kaj. V kotu je stal igralni avtomat (sobni nogomet) in marsikdo je pokukal preko roba zasteklenega ohišja v prepričanju, da naprava sodi k razstavi.

No, uradne otvoritve nisimo dočakali. Ni je bilo, sicer bi pa tudi bila brez pomena, saj tudi razstave praktično ni bilo. Se tisto nekaj malega, kar so razstavili, bo potrebno popoldne umakniti, kajti nad blagajniškim oknom pritrjena listek je napovedoval popoldansko predstavo filma o »Winetuju...«

Dež se je malce unesel in stopil sem na prireditveni prostor. Skupina turistov si je z zanimanjem ogledovala na steber postavljen miniaturni panj, poln čebel in z rumeno pikico na hrbtu zaznamovano okoli sto let staro matico. Lepa, zanimiva stvar, prav gotovo najzanimivejša, pa žal tudi edina. Nekateri šanki so oživeli in nekateri gostov, predvsem domačih fantov, je že pridno posegalo po pivu in drugih »krepčilih.« Osamljen in pozabljen od vsega sveta (morda je doma nekoga skrbelo zanj) je možki, sključen nad moko mizo, sede spal. Naenkrat je klop izgubila ravnotežje in možakar je telebnil na hrbet pod sosednjo mizo. Pristopila sta dva fanta, ga dvignila, mu pomagala sestiti in mož je že nadaljeval s spanjem.

Na moji levi je stal zastekljeni panj in v njem so pridno brenčale čebele, simbol pridnosti, varčnosti in marljivosti. Na desni strani povešeno razdejanje, tu in tam kak pijanec in predsednik, ki je lastnoročno brisal premočene mize, da bi bile čimprej nared, ko bodo prišle nove »čebelice...«

Tretji »ČEBELARSKI PRAZNIK« v Gornjem gradu je izneveril. Kraj, ki ima nesporno najstarejše izkušnje in dolgoletno turistično tradicijo, ki slovi po pridnih, in prizadevnih ljudeh, si s to prireditvijo nikakor ni storil usluge. Če se je nekemu zahotelo vaške veselice, potem naj bi le-ta ne bila v znamenju čebele... Skoda, kajti čisto drugače bi moralo biti in bi tudi lahko bilo!

Berni Strmčnik

Največ pozornosti na ČEBELARSKEM PRAZNIKU V GORNJEM GRADU je vzbujal mini panj s čebelami, ki je bil razstavljen ob vhodu na veselični prostor. (Foto: B. S.)

VINKO LANGERHOLC

je vedno prijetno, če je srečanje z Abrahamom človekova pot ustvarjalna in plodna. Ko se je z njim srečal naš dopisnik Vinko, ki že od leta 1951 dopisuje za naš časnik, prav tako pa tudi za celjski radio, je bila ta ugotovitev za njega sama po sebi razumljiva. Se več! Prav zaradi prehojene poti, na katero zre s ponosom, ni svojih let nič skri-

val. Dinamično življenje ga je pripeljalo samo do sredine in ne še do konca. Tako pravi sam, ko načrtuje svojo bodočnost, tako ugotavljamo mi, ki nas s svojo vitalnostjo na vsakem koraku preseneča. Deležijo sestavki, ki jih ne vem kdaj utegne napisati, saj je njegov dan razpet med službo, dom in delo v družbenih organizacijah.

Trnavo pot, ki jo je začel že tedaj, ko se je rodil predvojnemu delavcu na Gorenjskem, od koder je očetova pot peljala na Štajersko, je s svojo živostjo in optimizmom ter neumornim garaštvom večkrat presekal. Zato njegova pripoved niti ne zveni preveč žalostno, čeprav mu življenje ni nikoli nudilo kakšne prednosti. Delo, garanje že od ranih nog. Ze takrat, ko je posej kmetom živino, ko se ni imel kje zaposliti in ni bilo denarja za uk, čeprav je uspešno končal osnovnošolsko solanje na podružnični šoli v bližini Oplotnice. Takrat ni bilo časa za razmišljanje in kot desetletni mladenič je že vedel, da mora za nekaj skrbeti, pa čeprav so

bile to le krave, ki so zamisljenemu fantiču uha-jale na sosedovo.

Kot hlapec je delal pri kmetih, dokler se ni pričela vojna in je odšel na delo v Avstrijo, od tod v vojsko v Nemčijo, od koder je 1944. leta pobegnil k partizanom. Kot kurir in borec V. prekomorske brigade je prevandral vso Slovenijo in bil med prvimi borci, ki so 9. maja vkorakali v osvobojeno Ljubljano. To je bilo zanj nepozabno doživetje, kot je bilo tudi vandranje po Sloveniji kasneje, ko je ostal aktiven vojak do novembra 1946. leta. Potem je bil v službi na okraju v upravni službi, ko pa je bil ta ukinjen, je odšel na delo v konjski Konus, kjer je delal v proizvodnji devet let. Od tod ga je pot pripeljala na Zavod za zaposlovanje, od tam pa na Delavsko univerzo, kjer je njen upravnik še danes.

Da je bil možen takšen skokovit preobrat iz proizvodnje v direktorsko mesto je kriva njegova sila po znanju. Ko je po vojni želel študirati naprej, mu je bila njegova izobrazba pomanjkljiva, zato je

obrazi

najprej opravil osemletno osnovnošolsko solanje, naker se je vpisal na srednjo dopisno ekonomsko šolo. To je 1963. leta končal z odličnim uspehom in ker je bil zaposlen kot delavec v proizvodnji, je napravil še kvalifikacijo za jermenarja.

Pa mu žilica še vedno ni dala miru. Se korak više je hotel in ga naredilo, ko je uspešno končal visoko pravno šolo v Mariboru. Pa še nima miru, še hlepi po izpopolnjevanju jezikov. Zlasti italijanscine, in hudo mušno pripomni, da bo vseeno končal. Pa mu ne verjamem, ker če se nekdo domisli, da je znanje glavna vrednota, ga želi za vsako ceno tudi doseči. In Vinko Langerholc je med takimi. Desetletno obdobje učenja se mu je zagrizalo v dušo. Crv gloda dalje in ne jena, dokler ne pregleda do konca.

Iskrene čestitke ob petdesetletnici!

Z. S.

turizem

Bližata se dve veliki in tradicionalni turistični prireditvi — flosarski bal na Ljubnem in dan hmeljarjev v Sempetru oziroma ob Braslovškem jezeru. In še enkrat — škoda, da bosta v istem času, petega in šestega avgusta. Na posnetku: lanskeletne kandidatkinje za hmeljsko princeso. (Foto: TT)

OČISTIMO NAŠE OKOLJE

Pobuda Turistične zveze Slovenije v akciji »očistimo naše okolje« je našla na sorazmerno dober odziv, vendar še ne na takšnega, da bi lahko rekli: zadeva je stekla in naši kraji, mesta, turistične in druge postojanke bodo spet dobile lep, prijetnejši videz.

Akcija je rodila onesnaženost, ki je v zadnjih letih dosegla katastrofalni obseg. Zanimiva je ugotovitev, da so se v njeno delo v glavnem, razen redkih izjem (Celje, Velenje), vključila na našem območju manjša turistična društva. V zadnjem času pa se je tej pobudi pridružila tudi organizacija Rdečega križa.

Po podatkih Turistične zveze Slovenije prednjačita na našem širšem območju pri tem delu turistični društvi v Celju in Solčavi. Gre za pobude, prizadevanja, četudi uspehi niso vselej najbolj zadovoljivi. Zato je več kot prav, da akcija ne bo kampanjska, marveč stalna spremljevalka našega dela in življenja. Da bi jo le osvojili!

PRIDITE ŠE JESENI...

Izlet na Lindeški grad.

S Frankolovega se je treba najprej potruditi šibke pol urice po levem robu glavne ceste ob Tesnici, najprej mimo frankolovske graščine, mimo obnovljene gostilne Medved na levi, mimo pohlevnega bazenčka, teh frankolovskih toplic na desni, še naprej proti bližajoči se tesni. Z leve nas pozdravlja Gojka z dvo-stolpno cerkvijo, malo severneje pa že cilj našega izleta — slikovite razvaline Lindeškega gradu.

Pot nadaljujemo po cesti, ki se kot odcep v levo začne s prometnim znakom, ki dovoljuje motornim vozilom le 20 km na uro, a pripeljala bi nas v Fužine v Socki na poti Strmec—Vitanje. Toda, preden se ta »četveporazrednica« mimo peskolomov in apnenic, lahko se vzpenjajoč skozi gozdnato tesen, prvič nagne v navedeni smeri, krenemo z nje v levo v gozd, po lepi, skoraj parkovni poti, ki se, tik pred ciljem rahlo markirana, končno prav sredi grajskih razvalin, v dvorišču, tjer so se 16. februarja 1944 utaborili borci XIV. divizije, branec položaj Lindeška in Lindeškega gradu, kakor piše na spominski plošči, vzdani v razpadajoči grajski zid... O zgodovini samega gradu nas poučita prof. Janko Orožen (Gradovi in graščine ob Savinji, Sotli in Savi I) ter Ivan Stopar (Grajski objekti z območja Slovenske Štajerske, Celjski zbornik leto 1971/72).

Z domala 700 m visoke strmine nam razgled na sever, se pravi čez dolino, po kateri smo prispeli, zastira čez 1000 m visoka gozdnata reber Stenica, ki se desno končuje z Malo goro, čez cesto Celje—Maribor pa enako visoka in gozdnata Konjska gora. Bolj razsežen je razgled na južno stran, nazaj na Frankolovo, proti Celju in čez Strmec na Savinjsko dolino. V tej smeri nam pogled seže do verige Malič — Šmohor — Gozdnik — Mrzlica, levo pa na Tovst itd.

Pot na to izvirno lepo raz-

gledno točko, sredi »pesmi vetra in vej in trave...« premagamo v dobri uri zložne hoje, računajoč od glavne ceste.

Na zasluženih prigrizek v Frankolovem se bomo spustili — sledeč prej omenjeni markaciji — levo navzdol k Belemu potoku. Pot — enkrat po levi, drugič po desni strani tega živahnega potoka, nas pripelje v pravo, skoraj divje romantično sotesko. Nekje na sredini poti nas ustavi šum manjšega (dličnega slapa, a pot se steče v naselju Lindek, po domače Spodnji Lindek (Zg. Lindek je na drugi strani gradu). Tu nam bodo zgovorni domačini radi pokazali pot čez njihove ozarene na cesti, po kateri bomo — stran od glavne prometne ceste — čez dobre pol ure pri frankolovski graščini. Se več: povabili vas bodo, da se zglasite v jeseni, ko bo sadje, rekoče: araje kija gor, ker nismo tako natančni kot pri peku... »

Poizvedovanja po primeri ni poti ne bi bilo treba, če bi podjetni turistični delavci v Frankolovem markirali pota k njihovim izletniškim točkam, ki jih ni malo.

TRADICIONALNA PRIREDITEV

Nizu prireditev v Rogaski Slatini se je v soboto pridružil še kulturno zabavni večer, na katerem so sodelovali Oto Pestner, Crne vrane ter New Swing Quartet s pevko Andrejo Zupančič in pevcem Francijem Bobincem. Na tradicionalnem velikem rogaskem plesu so sodelovali še plesni pari iz Maribora in Gradca. Vodil pa jih je plesni mojster Ludvik Simončič iz Maribora. Da bi celotna prireditve bolj uspela in tako dosegla svoj namen so prireditelji organizirali tudi družabno igro z barlončki.

Vrsta prireditev v Rogaski Slatini kaže, da se turistični tujci je v tem kraju zares trudijo, da bi naredili svoj kraj čim bolj prijeten in da bi bivanje v njem bilo čim bolj kratkočasno. To lito prireditve, kot jih ima Rogaska Slatina, skorajda ne premore niti eno združenje na Slatinskem. Zal se to ne da reči za razvedrilo na športno-rekreacijskem področju, kjer Rogaska Slatina precej šepa.

Prejeli smo

Šoštanj brez knjižarne

Cankarjeva založba iz Ljubljane je s 1. julijem zaprla edino šoštanjsko knjižarno in papirnico. Ker je to storila brez predhodnega obvestila lokalnim čimteljem, je krajevna organizacija SZDL sklicala posvet družbenih organizacij in ravnateljev šol. Na posvetu so sklenili, da bodo vstrajali pri tem, da se knjižarna in papirnica ponovno odpre.

Dejstvo, da je edina knjižarna in papirnica v Šoštanju po več kot dvajsetletnem uspešnem kulturnem poslanstvu že nekaj dni zaprta, je za prebivalce mesta in okolice, na katerem območju so tri popolne osemletke in pet podružničnih šol, nesprejemljivo. Naj mi bo dovoljeno povedati, da je Šoštanj že pred vojno imel privatnega trgovca, ki je prodajal šolske knjige in ostale potrebščine za učence šoštanjskih in okoljskih šol. Danes, ko se je število šol in učencev zvišalo, ko so v dolini dosegli nesluten gospodarski napredek, pa so edino knjižarno in papirnico zaprli. In če k temu dodam še to, da je Šoštanj rojstni kraj številnih znanih kulturnih delavcev, kot so n.p. že davno pokojni dr. Josip Vošnjak, publicist Davorin Ravljen in ne nazadnje širom Jugoslavije priznani partizanski pesnik Karel Destovnik-Kajuh, potem je to res kulturna sramota. Letoš poteka tudi stoletnica slovenskega pisateljskega društva, poleg tega pa ves svet v okviru UNESCO proslavlja še mednarodno leto knjige. Torej je knjiga in to zares dobra knjiga, predvsem kulturna dobrina, ki nikakor ne more biti tretirana zgolj kot tržno blago, še posebno ne v tem trenutku, ko so založniške hiše v težavah in se ljudje odmikajo od knjige — morda predvsem zato, ker so predrage, saj je znano, da so se slovenske knjige v zadnjih petih letih v povprečju podražile kar za 77 odstotkov.

Vse priznanje je zastuzila Cankarjeva založba, ko je pred leti povsem obnovila prostore šoštanjske knjižarne v prikupen lokal, ki pa na zalogi žal ni imel vedno dovolj potrebnega blaga. Sedaj pa nenkrat ukinitelj lokal brez predhodnega posvetovanja z lokalnimi faktorji, kot so šole, SZDL, krajevna skupnost in končno občina, ki ji ne bi smelo biti vseeno, kako se odvijata kulturna politika v industrijsko izredno naprednem mestu. Prav gotovo pa bi bilo zgrešeno, če bi Cankarjeva založba namensko urejen lokal, ki je sedaj prazen, prodala komerkoli in to za kakršnekoli namen zgolj zaradi trenutne finančne situacije. Na posvetovanju so predlagali, naj bi knjižarno in papirnico prevzela založba Mladinske knjige iz Ljubljane, saj je nosilovodja velenjske poslovalnice Mladinske knjige pripravljen sprejeti šoštanjsko knjižarno v svoje delovno področje, v kolikor bi se Mladinska knjiga glede odkupa lokalna uspela dogovoriti s Cankarjevo založbo.

Šoštanjčani in prebivalci številnih okoljskih krajev upajo, da bo knjižarna in papirnica s 1. avgustom spet odprta, da se bodo učenci lahko pravočasno oskrbeli s številnimi knjigami, zvezki in drugim šolskim materialom. Poleg tega pa je v Šoštanju še veliko podjetij, raznih lokalov ter otroških klubov, ki vsakodnevno potrebujejo papir, obrazce in razne druge pisarniške potrebščine.

VIKTOR KOJC

Razstava GRAD Celje

Prevrednotiti vrednote

Celjski grad, ali kakor mu Celjani radi rečemo Stari grad, že stoletja kljubuje na hribu jugovzhodno od Celja. Razvaline pričajo o nekdanji mogočnosti tega znamenitega kulturnozgodovinskega spomenika, ki ga že vrsto let oskrbuje in vzdržuje celjsko Olepševalno in turistično društvo. Zdaj pa se mu obetajo novi časi — pravzaprav stari, kajti poznavalci njegove preteklosti so se lotili zahtevnega znanstvenega dela. Na vidiku so obširnejša restavratorska dela, ki naj bi glede na ugotovljena dejstva in pa seveda na razpoložljiva sredstva kar najbolj vrnila gradu njegovo podobo iz časov, ko so celjski grofje doživljali vrh svoje moči.

V Celjski grad je Olepševalno in turistično društvo vložilo v času, odkar opravlja vsa vzdrževalna dela, okrog 200 starih milijonov. Znano pa je, da je celjski grad tretja najbolj obiskana turistična točka v Sloveniji in tako privablja številne, tudi tuje turiste, da si ogledajo ostanke nekdanje imponantnosti.

Najrazličnejša raziskovalna dela je na celjskem Starem gradu opravil tudi Pokrajinski muzej in Zavod za spomeniško varstvo. Sledrji je zdaj izdelal dokončno študijo, kako se lotiti obnovitve in v kakšnih fazah. To je kompleksni program, ki izhaja predvsem iz spomeniških lastnosti objekta, upošteva pa seveda tudi vse turistične in občasne gledališke funkcije. Program se zavzema, da predstavi ves grajski

ski tloris z vsemi zgodovinskimi fazami. Arhitektura naj bi bila zastopana samo v toliko, kolikor je potrebno za zavarovanje teh arhitekturnih prvin.

O celotnem kompleksnem načrtu zgovorno govori razstava, ki je bila odprta minul teden v celjski študijski knjižnici in katero si lahko ogledate do 21. avgusta. Pripravil jo je celjski Zavod za spomeniško varstvo v sodelovanju s celjsko študijsko knjižnico.

Kakšna bodo obnovitvena dela? Na to vprašanje je kar najbolj jasno skušal odgovoriti direktor celjskega Zavoda za spomeniško varstvo prof. Ivan Stopar, ki je dejal, da bo ena izmed nalog obnovitvenih del tudi odstraniti nekatere sedanje negativne izpeljane rešitve pri

vzdrževalnih delih. Kot sem že omenil, bodo dela vsebovala več faz in v tem letu je predvideno sondiranje na petih mestih v grajskem jedru. Predvidevajo, da bodo tam našli stvari, ki bodo pomagale razjasniti marsikatero uganko.

Tako Celjani vstopamo v novo obdobje. Celjski stari grad bo dobil novo podobo in bo tako dostojno predstavljal najpomembnejši srednjeveški grajski objekt na Slovenskem. Dela bodo obsežna, zahtevala bodo maksimalno prizadevanje strokovnjakov pri izvajanju del in ne nazadnje, potrebna bodo velika sredstva, da bo ves obnovitveni načrt izpeljan.

Morda se bo kdo vprašal, zakaj vse to? Zakaj toliko truda in denarja v sivo kamenje, ki ni simbol ničesar drugega, kot nemškega fev-

Prof. Stopar med govorom

dalca, ki je tlačil in izkoriščal slovenskega tlačana? In ni nas malo, ki smo izšli ravno iz tlačanskega rodu. Res, zakaj vse to?

Odgovor je pravzaprav preprost. Nihče ne more mimo svoje zgodovine in njenega izročila. Ob vseh dejstvih, ki nam jih daje fevdalna doba, pa le prihajamo do spoznanja, da je tudi in predvsem grofovstvo bilo tisti integralni del svoje dobe, ki je vsaj naših razmerah predstavljal politično in ekonomsko tvorbo, brez katere bi bila ogrožen tudi tlačanov obstoj. Zato je takšen objekt

v posredni in neposredni obliki in ni le spomenik moči fevdalnega gospoda. Je tudi delo slovenskega tlačana spomenik žulve in trpljenja, takratnega malega slovenskega človeka. Znano je tudi, da imajo tuje dežele marsikatero zgodovinsko dragocnost, ki pa bi sodila edinole v naše muzeje. Veliko držav je že poskrbelo za svojo zgodovinsko zakladnico. Pri nas pa so žal razmere še premalo urejene in najprej bomo moralj prevrednotiti vrednote, da bodo pri nas doma našle primerno mesto.

Drago Medved

Šmarje

Pota in težave šolstva

Kljub dopustom se je sestel šmarnski svet za šolstvo, prosveto in telesno kulturo, da bi obravnaval nekateri najne probleme, ki so nastali ob koncu šolskega leta.

Na pobudo odbornika in učiteljev z Vinskega vrha so najprej obravnavali problem te šole. Kljub temu, da je šola popolna osemletka, sta ostali samo še dve učiteljici, ki seveda ne bosta zmogli vseh osem razredov, od drugod pa ni več nobenega upanja za nove učitelje. Zaradi tega se bodo predstavniki občine takoj pričeli pogovarjati z občino Sentjur o preložitvi višjih razredov z Vinskega vrha v Slivnico. Hud kadrovski problem je nastal tudi v Kozjem, ko je naenkrat odšlo iz šole kar šest učiteljev in še sedmi je na odhodu. Solo v Zagorju pri Lesičnem pa bodo ukiniteli, ker nimajo zanj nobenega učitelja več.

Ze v teh počitnicah bodo temeljito popravili šolo v Podsredi, tako da bodo dobili učenci boljše delovne pogoje, krajani pa primeren kulturni prostor. Potrebni 400.000 dinarjev je občina rajela kot kredit.

Svet je tudi sprejel predlog razvoja šolske mreže in ga bo dal v javno razpravo. Po tem programu bo do leta 1975 na Šmarnskem le še šest centralnih šol, otroke višjih razredov iz ostalih šol pa bodo vozili z avtobusi. Seveda bo potrebno nabaviti še nekaj šolskih avtobusov. Predlagajo, da bi bilo naslednjih šest centralnih šol: Bistrica ob Sotli, Kozje-Lesično, Podčetrtak, Rogaška Slatina, Rogatec in Šmarje pri Jelšah. Ze z dosedanjjo reorganizacijo

šolstva so marsikaj izboljšali, saj so na primer odpravili precej kombiniranih oddelkov. Se leta 66/67 je bilo v nižjih razredih 17 kombiniranih oddelkov, v preteklem letu pa le še 11. V višjih razredih pa je bilo takrat 10 kombiniranih oddelkov, v preteklem letu pa le še štirje. Kljub vsemu pa imajo še vedno 40 % osipa.

Svet za šolstvo je razpravljal tudi o finančnem načrtu temeljne izobraževalne skupnosti. Temelji predvsem na dotaciji republiške izobraževalne skupnosti. Medtem ko bo občina prispevala 2.443.000 novih dinarjev, pa bo republiška izobraževalna skupnost za A in B program in amortizacijo nepremičnin prispevala kar 12.338.704 novih dinarjev.

Jože Lipnik

Slov. Konjice

Spet godba na pihala

Tri ali štiri leta so v Slovenskih Konjicah ljubitelji glasbe, posebno godbeniki, razpravljali o ponovni ustanovitvi godbe na pihala. Dasi ravno je v Slovenskih Konjicah in bližnjih krajih nad 30 godbenikov, je bilo pomanjkanje novih instrumentov glavna ovira za ponovno ustanovitev godbe na pihala v Slovenskih Konjicah. Ko so konjska gospodarska podjetja in ustanove sprejele sklep za nakup novih instrumentov

se je godba na novo formirala. Mnogo zaslug pri tem imajo občinski komite ZK, skupščina občine, posebej pa tovariša Prebil in Fideršek. Poleg ostalih je tudi kulturna skupnost namenila pihalnemu orkestru 20.000 din. Sedaj godba marljivo vadi dvakrat tedensko. Ima svoje prostore v mladinskem domu. Kapelnik Dušan Pečnik nam je povedal, da godbeniki zelo redno prihajajo k vajam. Nastopili so že z budnicami za 1.

Žiče

75 let Prosvetnega društva

Žiče so prijazen kraj v Dravinjski dolini, in sicer ob cesti ki pelje iz Slovenskih Konjic proti Ločam. Tik pred vasjo se ocepri cesta proti Spitaliču, kjer je bil samostan kartuzijancev, imenovan Žički samostan. V Žičah je štirirazredna podružnična šola, a v njeni bližini stoji precej velik kulturni dom iz predvojnih časov. Tu bodo 13. avgusta praznovali 75-letnico ustanovitve prosvetnega društva. Postavljen je poseben odbor, ki pripravlja to jubilejno praznovanje. To bo skupna akcija prosvetnega društva, SZDL in KS. Na predvečer praznovanja bo skupna seja odbornikov družbenih organizacij. Na njo bodo povabili najstarejše člane PD, ki jim bodo naslednji dan podelili posebna priznanja za njihovo kulturno de-

lo. Na praznovanju bo nastopil oktet iz Loč ter domači ansambel Konrad Hohler, dramska sekcija pa bo zaigrala odlomek iz drame Begunka.

Vaščani se radi zbirajo v kulturnem domu, kjer zdaj urejajo klubške prostore. Posebno marljiva je mladina, ki je tudi včlanjena v PD. Radi pripovedujejo o velikih uspehih, ki jih je doseglo PD, posebno v prejšnjih časih, ko je bilo treba buditi narodno zavest, utrjevati slovensko besedo z igrami, petjem in knjigami. Predsednik KS Franc Pavšer nam je s ponosom povedal, da je bilo PD v Žičah protituzemniški ustanovitvi v Slovenskih Konjicah. Žiče so bile prosvetno kulturna trdnjava Slovencev že pred prvo svetovno vojno, saj so imeli že takrat pihalni orkester, tamburaški zbor, dramsko sekcijo in čitalnico. Podpirala jih je slovenska zadruga hranilnica in posojilnica, ki so jo sami ustanovili zaradi tega, da se tudi gospodarsko osamosvoje. Namreč dobro so čutili, da se lahko naslonijo v tistih časih samo na svoje lastne slovenske sile.

Konrad Sodina

Ugoden vpis

Na celjski glasbeni šoli so z vpisom zelo zadovoljni, saj imajo zasedena že skoraj vsa mesta. Kot smo že poročali, pa imajo velike težave s prostori, saj je že strop popolnoma dotrajan. Stavba je že zelo stara. Pa se povrni mo h vpisu: Za klavir in kitaro imajo zasedena že vsa mesta, le za godala kot npr. čelo, kontrabas in rog je še nekaj prostih mest. Sicer pa je število prijavitelencev zadovoljivo vsako leto. Zato obstaja potreba ne le po primernejših prostorih, pač pa tudi po večjih.

Konrad Sodina

Vrtiljak dogodkov

CELJE

Nove parkirne ure

Pred kratkim so tudi v Celju vpeljali nove parkirne ure, ki jih imajo drugod že precej časa. Ure bodo pripomogle, da bo promet pred veleblagovnico »Te« bolj urejen. Zanimalo me je, kako so se naši vrli soferji »ogrele« za to noviteto. Zato sem se neko dopoldne napotil pred veleblagovnico in opazoval promet. Bilo je običajno dopoldne, na cestah gost promet, na ulici živ — živ, ljudje so prihajali in odhajali. Večina gospodinj je hitela že s polnimi košarami. V dolgi, ravni vrsti je 14 ur. Pred vsako izmed njih stoji avtomobil. Na brezplačnih parkirnih prostorih so vsak dan isti avtomobili. Za parkirne ure se nihče niti ne zmeni. Stopim bližje proti uram. Ure so last podjetja Javne naprave. Direktorja podjetja, Franja Dožana sem zaprosil za nekaj odgovorov v zvezi s parkirnimi urami.

— Ste prejele čez ure že kaj pritožb?
Zakaj le bi dobivali pritožbe? Rečem pa lahko, da dobivamo stalno nove pohvale, saj bodo parkirne ure le koristile.

— Zakaj ste vpeljali to novost?
Novost smo vpeljali, da se bo povečala frekvenca parkiranja v strogem centru mesta, kjer so največje trgovine. Tako se bo parkiranje omejilo. Prej ni bilo nikoli dovolj prostora za kupce z vozili, saj je prej prostor zavzel kdo, ki je prej prišel v službo.

— Kako to, da so parkirne ure pred Celjem imela že mnogo večjo manjša mesta, npr. Novo mesto?
Zaradi tega, ker nismo imeli dovolj denarja, saj so to drage aparature. Pri nakupu ur nam je s posojilom pomagal »Te«, pobudo pa je dalo Opleševalno turistično društvo. Cena ene parkirne ure je 220.000 starih din.

— Je že kateri nevestni voznik poškodoval uro?
Nekdo se je lotil ure s steklenico, drugače ni problemov (v Novem mestu se je že prvi dan nekdo zaletel v uro, op. p.). V kratkem bodo nabavili pet novih ur.

BRANKO JERANKO

SLOVENSKE KONJICE

Začasna zaposlitev

Okoli 60 mladih fantov in deklet, ki so letos končali osnovno šolo ali pa imajo za seboj kakšen letnik srednje šole, se je v letošnjih počitnicah začasno zaposlilo v Lesno industrijskem kombinatu v Slovenskih Konjicah. S svojim delom nadomeščajo delavce, ki so v tem času na letnih dopustih. Za svoje delo, ki bo trajalo mesec dni, bodo prejeli 600 do 800 dinarjev. Tako si bodo prislužili za šolo potreben denar, obenem pa so velika pomoč podjetju samemu, ki bi bil brez potrebnega kadra v hudi zadregi.

Sicer pa se je konjiška mladina zaposlovala tudi v drugih delovnih organizacijah.

Partizanska slovesnost

Za dan vstaje slovenskega naroda je bila pri žičkem samostanu in na grobu komandanta 13. brigade Mirka Bračiča — Milenka Kneževića manjša slovesnost, združena s polaganjem vencev. Najprej so nekdanji borci te brigade, ki se je v dneh vojne precej dolgo zadrževala na tem območju, kjer je na koncu vojne, 25. aprila 1945 padel tudi njen komandant Milenko, položili venec na grob svojega komandanta. Nekdanji oficir te brigade, Jaka Stefančič, pa je spregovoril o rjem nekaj besed in osvetlil boj brigade ter ljudi s tega konca konjiške občine. Kmalu zatem so vsi navzoči odšli proti žički kartuziji, kjer je bila večja proslava v počastitev dneva vstaje slovenskega naroda. Proslave se je udeležilo okoli dvesto ljudi, takoj nato pa so vsi odšli na zahvalni prostor tik ob nekdanji žički kartuziji, ki je danes edinstven in enkratni zgodovinski spomenik. Nekdanji borci Bračičeve brigade so se dolgo v noč zadržali skupaj z domačini tega kraja, ki je bil domala ves partizanski, v prjetnem pogovoru in v obujanju spominov na tiste dni. Mnoge udeležence tega shoda je zamikala tudi kartuzija, ki je sicer v precej slabem stanju, vendar se kljub temu kaže čudovito gočko, ki ji zlepa ne najdemo primerjave. Tako je bil ta partizanski shod, odnosno proslava v počastitev dneva praznika, za mnoge prijetno doživetje.

MOZIRJE

Šesta cvetlična razstava

V Mozirju so že v polnem teku priprave na letošnjo, šesto tradicionalno razstavo cvetja. Kot v minulih letih, si je prizadevni organizator, to je hortikulturno društvo iz Mozirja, že zagotovilo sodelovanje vrtnarjev iz domala vse Slovenije, kaže pa, da bo tokrat na razstavi zastopani tudi Zagreb.

Kot nam je povedal JOŽE SKORNESEK, bo letošnja cvetlična razstava 4. avgusta, pripravljena pa bo v vseh prostorih moziške osnovne šole. Sodelovali bodo tudi lovci, ribiči, planinci in seveda tudi turistične organizacije celotne moziške občine. Razstava bo predvidoma odprta tri dni in računamo, da se je bodo udeležili številni obiskovalci saj je samo lansko prireditev videlo preko sedem tisoč obiskovalcev iz vse Slovenije.

Da bodo še bolj propagirali lepote Zgornje Savinjske doline, bodo prihodnjo soboto v Mozirju ustavljali vsa tuja vozila, potnikom pa bodo poklanjali nageljčke, vabila za razstavo in prospekte ter propagandno gradivo.

Prireditelji računajo, da bo tudi letošnja cvetlična razstava pritegnila pozornost številnih obiskovalcev, saj si je prireditelj že z dosedanjimi uspehi zagotovila soliden renome.

B. STRMCNIK

10. hmeljarsko tekmovanje

Savinjska dolina bo tudi letos praznovala svoj dan hmeljarjev in sicer 5. in 6. avgusta. Ze tradicionalni vrstni red prireditev je letos nekoliko spremenjen. Med drugim bo letos sprejem slovenskih hmeljarjev v dvorani hmeljarskega doma v Sempetru, ne pa v Zalcu kot doslej. Ob tej priložnosti bodo tudi letos izbrali hmeljarsko princezo in jo tudi razglasili, kar je letos novost. Značke, ki jih bodo gostje sprejeli, bodo obenem vstopnice za ostale prireditve ter za ogled novega hmeljarskega muzeja v Zalcu in rimskih izkopavin v Sempetru.

Povorka s prikazi iz hmeljarstva, ki je bila včasih skoraj nekoliko kličasta, zadnja leta pa večkrat tudi brez izvornih domislic, letos ne bo. No pri gledalcih je nemalokrat povzročala dobro voljo in smeh, tako da bodo povorka nekateri verjetno tudi pogrešali. Naslednjega dne, 6. avgusta bo na veselih prostorih v Brastovcih poskrbljeno za zabavo množice ljudi, ki bo prav gotovo tudi letos hotela praznovati svoj praznik.

Priznanja, ki jih podeljujejo vsako leto, bo letos sprejelo okoli 30 slovenskih hmeljarjev.

Turistično društvo Sempeter in Brastovci ter gostinci se bodo prav gotovo potrudili, da bo praznovanje izkazalo blesk 10. jubileja.

TONE TAVČAR

Dobje pri Planini

„MIKLOVA ZALA“ NA CESTI

Bó že tako, ker v Dobju, kljub uspešnemu desetletnemu delu Prosvetnega društva še nimajo svojega kulturnega doma ali kakšnega drugega prostora, kjer bi lahko igrali odrska dela, tamburaški in pevski zbor pa imela koncerte. Sicer je Dobjanom šentjurska občina že namenila sredstva za kulturni dom, so pa težave s prostorom, ker ga je težko dobiti.

Tako sva besedovala pred pričetkom vaje nove igre z neumorno kulturnoprosvetno delavko v Dobju Jožico Salobirjevo, brez katere bi verjetno bilo v tem prijaznem kraju vse drugače. Pri Salobirjevih je na hodniku vse polno vreč, iz njih se svetlikajo sbrbrni gumbi narodnih noš. Vse to čaka, da druga glava Salobirjeve hiše — Franci odpelje s svojim osebnim avtom v šolo in pripravi igralce na vajo, dokler ne pride glavni režiser. Z njim pa razpredava najrazličnejše stvari, največ pa o dramski dejavnosti prosvetnega društva, kjer v desetih letih nikoli ni manjkalo članov, čeprav so začeli s štiriimi igralci v delu Dva ducata rdečih vrtnic, sledila pa so še naslednja dela: Poročil se bom s svojo ženo, v Ljubljano jo dajmo, Cvetje hvaležno odklanjamo, Trije vaški sodniki, Veleja, George Dardaine in Heroica. Poslednja je zdaj Miklova Zala, za katero pa menijo v Dobju, da bo vrh vsega, kar so do sedaj naredili na odru. In tega bodo morali resnično postaviti na cesti, ker so šolske učilnice premajhne, drugih prostorov nimajo, le ve-

lik kozolec bi radi odkupili tako, da bi jim v njihovem kulturnem delovanju kar najbolje koristil.

Igralci so od vsepovsod. Pridejo iz Presečnega, Kalobnja, Lažišč, Skrnice, Slatine, Repuža, Ravnega, Brezja. In tisti ki imajo najdlje, pridejo najprej, najmanj pol ure pred začetkom vaje in se marljivo pripravljajo.

Za Miklovo Zalo so se pričeli dogovarjati že lani jeseni, ko je bilo treba predvideti, kaj bi bilo najpametneje. Miklova Zala pa je delo, ki bo z oživitvijo na odru (igra Frana Žižka) ponovno prikazala čas kmečkih puntov in turškega obleganja na koroških tleh. In letos, ko se povsod pripravljamo na veliko obletnico kmečkih puntov, so Dobjani prepričani, da bodo z Miklovo Zalo tudi doprinesli nekaj k temu velikemu praznovanju.

Jožica in Franci Salobir pa ne poznata utrujenosti. Kostume za pričujoče delo sta zbrala v Celju, že tu na treh krajih, pa v Ljubljani, nekaj so naredili sami, prav tako vse kulise, narodne noše pa jim je posodila mlada novoustanovljena folklorna sku-

V Dobju priljubljena Rudi Tanjšek, ki že 30 let igra klarinet in mlajši Mihec Salobir. V »Miklovi Zali« vodita igralce, da plešejo koroški rej.

Stanka Vodišek bo tokrat prvič na odru in še kot »Miklova Zala«.

Edi Kovačič bo tudi prvič stopil na odrske deske v vlogi Marka, Zalinega očeta.

pinā iz Sempetra v Savinjski dolini.

Zdaj že lahko pričnemo z vajo. Pred šolo so zbrana dekleta in fantje in vseh se loteva zračilna mrzličnost pred pričetkom nečesa velikega, vzemirljivega. Miklovo Zalo igra STANKA VODIŠEK, stara 17 let iz Presečnega, od koder ima skoraj uro pešačenja, sicer jo pa bratranec pripelje z motorjem. Zdaj bo sploh prvič na odru in to ji daje malo strahu, a z veseljem do igranja se to sploh ne more primerjati. Njenega očeta Marka pa igra EDI KOVAČIČ, iz Repuže, ki bo tudi zdaj prvič stopil na odrske deske. Besedilo mu ni delalo problemov in sploh je prepričan, da je rojen igralec, pohvalil pa je tudi mlado siogralko — Miklovo Zalo in človek jim tako le, sredi vesele mladosti in žarečega optimizma mora verjeti. Potem sta še tukaj dva muzikarja, ki vzpodbujata igralce, da kar najbolje zaplešejo velikaj raj. To sta harmonikarja Mihec Salobir in klarinetist Rudi Tanjšek, ki že trideset let razveseljuje ljudi s svojim igranjem. V delu sodeluje 34 igralcev.

Učilnica se izprazni, prič-

pleša. Jožica Salobirjeva sedi na klopi s knjigo in njene oči ne izpustijo nobene napake iz marsikdo jih sliši, seveda pa takoj obljubi, da bo popravil. Igra teče dalje. Med igralci pa se suče majhen fantek, ki v igri sicer ne nastopa, skrbi pa za svojega očeta, da zvečer ne zamudi na vajo.

Tako živijo in delajo marljivo Dobjani. Po besedah Jožice Salobirjeve jim je bil vedno problem prostor, nikoli v taki meri sredstva. Lani so bili nagrajeni in so dobili od šentjurske Kulturne skupnosti 200 starih tisočakov. Vse bo šlo, pravijo, le volja in ljubezen do dela, do igranja nas vodi iz leta v leto, in enega dela v drugo. Seveda pa tudi spoznanje, da je človek bogatejši, bogatejši za nekaj, kar pač ne moreš nikjer kupiti. Tako pravijo v Dobju, majhni vasi na hribov ob cesti, ki vodi iz Šentjurja na Planino. Če se boste peljali mimo, zavijte na Dobje. 30. julija bo premiera, na cesti bo oder, na odru ljudje, pa številni vaščani iz daljnje okolice, ki bodo pešali tudi po dve uri daleč, da bi gledali Miklovo Zalo.

Tekst in slike: Drago Medved

Fran Roš

SPOMINI NA OKUPACIJO

Pred šolo so se ustavljali kamioni, polni slovenskih ljudi. Surovi gestapovci in policisti so z njih suvali te uboge naše žene, moške, starčke, otroke, njihove nahrbtnike in cule. Skoraj 800 jih je bilo teh kmečkih in delavskih ljudi iz Stajerske, ki so v nekaj dneh napolnili vse šolske prostore. Izpedel sem, da so bile to družne tistih, ki so bili odšli v partizane ali pa so umrli kot talci.

Nanje je zdaj z dvorišnega stolpa prežal nemški policist z mitraljezom in ponoči obračal luč po vsej okolici, da bi strahoval nedolžne ljudi. Tako je ta moja šola postala ječa!

Nekatero ženo so jokane, starčki so kličli, majhni otroci pa, ki resnice še niso mogli dometi, so se podnevi igrali na dvorišču. Nihče ni smel do njih, obsojenih na odhod v taborišča mrzle Nemčije. Na ulicah okoli šole so večkrat čakali njihovi sorodniki in znanci. Moja že-

ŠOLA JE BILA KASARNA IN JEČA

na, Ivanček in jaz, ki smo smeli hoditi iz šole, smo od njih prevzeli kakšen zavitek, pismo ali denar pa to spravili v roke jetnikom. Samo tako smo jim mogli pomagati.

In zgodilo se je najstrašnejše!

Policisti so pritirali iz šole vse moške, jih natlačili v štiri kamione in odpeljali. Potem so na vrsto prišle ženske in dekleta. Obupen je bil krič mater, ki so jim s silo trgali otroke iz rok. Nekoč se je to zgodilo ponoči in tedaj je njihov strahoviti vik iz sranja prebudil vso okolico. Videl sem mater, ki je obležala mrtva, zadela jo je kap. Nato so otroci nekaj dni sami tavali po dvorišču in jokaje kličali svoje matere. Dojenčkom so pritisnili žige na telesa. Nazadnje so na tuje odpeljali še otroke. Pet takšnih slietev je doživel naša šola.

x x x

V začetku zime 1941 so policisti odšli in v šoli se

je pričel pouk. Spet sem bil v svoji služiteljski službi, toda v kakšnih razmerah! Razen že pravega upravitelja so bili učitelji sami jantčki iz tujih krajev, med učiteljicami pa frizerke in prodajalke, ki niso znale učiti. Videl sem, kako so se dečki takim učiteljem v obraz smejali, ti pa so jih lasali, klofutali, brcali in zapirali pa jim še slabe rede pisali.

V takšni šoli se tudi Ivanček ni ničesar naučil. Nekoč mi ga je njegov učitelj zatožil, da ga je slišal slovensko govoriti. Zato naj bi ga jaz doma ostro kaznoval. Jaz pa sem si mislil: bo že prišel čas, ko te veter odpihne tja, od koder si prišel, nacist!

Kako tuje mi je bilo zdaj to šolsko poslopje! To zadirčno nemško kričanje, enoglasno petje surrovih koračnic in vsa ta nadutost! Z vseh sten tukaj pa so gledale slike z zločinskimi Hitlerjevimi obrazom!

Na šolskem hodniku sem nekoč našel jokojočo deklico in sem jo odpeljal v naše stanovanje. Pretepla jo je bila učiteljica, ker je govorila v jeziku svoje matere. Moja žena ji je dala čaja in piškotov, da se je pomirila. Ostra, snega polna zima 1941/42 je minevala, ko sem doživel nekaj posebnega. Tedaj ni bilo več jetnikov v šoli in jo je stražil en sam policist. Nekoč kmalu po ponoči je nekdo potrkal na naše okno in šel sem gledat, kdo bi bil.

— Hitro odprite, Miha, prosim vas! Ne prižigajte luči! mi je došlec zasepetal, ko sem tiho odprl vrata.

Spoznal sem ga. Pred nekaj leti je bil še učenec naše šole. Kot partizana so ga Nemci ranjenega ujele in oddali v bolnico. Ko bi za silo ozdravel, bi ga gotovo ustrelili. Do mene ni imel daleč, le dva vrtova in ulica so bili vmes.

Se nadaljuje

Njihovo življenje je materinstvo

ENAIN-DVAJSET SUHOVRŠNIČINI ŽIVLJENJ

Obisk pri SUHOVRŠNIKOVI MAMI, tam gori visoko pod Rogatcem, sem pravzaprav odlašal že od lanskega leta. Čakal sem lepo vreme in končno obupal. Deževalo sicer ni, ko sem jo iz Lenarta nad Gornjim gradom mahal po Suhovrških njivah navzgor, pa sem bil kljub temu premočen; od znoja seveda.

Suhovrška kmetinja leži visoko v hribih, skoraj 800 metrov nad morjem in spada med velike, trdne grunte. Tako je bilo tudi od nekdaj, tako je tudi danes, ko tu že gospodari mladi Suhovršnik, mati Jožefa, pa kljub mladi gospodinjici, ki se pridno vrti po velikih in modernih kuhinji, še pomaga pri vseh delih, kljub svojim 64 letom, ki pa bi jih ji vsakdo težko prisodil.

Za kuhinjsko mizo se nas je zbralo kar precej in beseda je tekla prižem, pa smo se kljub temu vse pogovorili. Pred 46 leti se je Suhovrška mama priženila na kmetijo, ko sta se vzela z rajnikom Janezom. V zakonu se jima je rodilo 16 otrok. Bila sta srečna. Grunt je velik, za delo pridnih rok ni manjkalo, zato pri hiši nikoli

ni zmanjkalo kruha na mizi. Nasprotno, bilo ga je dovolj tudi za številne partizane, ki so bili v hiši v vseh vojnih letih redni gostje. Živeči so v miru, tudi v vojnih letih, saj so bili s partizani kot družina. V teh hribih so imeli pred Nemci več ali manj mir „dokler...“

Decembra 1944 je bilo, ko so prišli. Znenada, kot so to radi delali, še posebej pa takrat, kadar je bila posredi izdaja. Tudi tokrat je bila hiša izdana, kot partizansko zatočišče. Nemci so Janeza odpeljali in ga še istega dne, pri Novi Stifci ustrelili. Mati Jožefa je ostala zaradi številnih otrok. Grunt je izgubil dobrega gospodarja, otroci skrbnega očeta, Jožefa ljubečega moža.

Gospodarstvo je terjalo svoje in tako se je Suhovrška mama v drugo poročila, vzela je brata pokojnega moža, ki je že prej ves čas živel na kmetiji. Z drugim možem, Matijo, se jima je rodilo še petero otrok. Vsega skupaj je Suhovrška mama povila 21 otrok, 21 življenj je darovala svojim otrokom Suhovrška mama. Vse porode so opravili doma, bolnišnice Suhovrš-

ka mama ni videla... Nikoli ji ni bilo žal, ker je ustvarila številno družino. Nasprotno — veselila se je skupaj s svojimi otroki, ki so rasti in dorasčali, pa žal tudi umirali. Danes jih je živih še trinajst in razkropili so se od Nove Stifte do Velenja, ker so v novi Nami zaposlene kar tri njene hčere.

Od vseh otrok je bilo 12 fantov in 9 deklet, sedaj pa živi še šest fantov in sedem deklet. So pač ženske bolj čvrste narave, kaj hočemo. Sicer pa se tradicija velikega številca otrok tudi še nadaljuje. Hči Angela, ki živi v Tiroseku, je pred dvema mesecema povila desetega dojenčka, medtem, ko ima sedanji gospodar na Suhovrški kmetiji še štirin. Ko smo ga povprašali, če bo še kaj otrok pri hiši, je veselo prikimal in rekel, da še niso končali. Pa se je oglasila gospodinja, Francka (tudi njena mati, ki živi v Lenartu, je rodila 11 otrok), ki je zlagala posodo v stroj za pomivanje posode, da bo menda kar dovolj... No, bomo se videli. Oba sta še mlada...

Suhovrška mama je odličnega zdravja in dobro se počuti. Kljub svojim letom je še ves dan na nogah, čeprav ji tega ne bi bilo treba, ker mladi dobro gospodarijo in pridno delajo. Pa pravi, da rada poprime za delo, saj vidi, da ga je povsod dovolj.

Odhajal sem v trdnem prepričanju, da bo Suhovrška mama, skupaj s svojim možem Matijem še leta in leta uživala zadovoljstvo, ki ga nudi srečno družinsko življenje Suhovršnikovega čoma.

Na mnoga leta, Suhovršnikova mama, in vse najboljše!

Berni Strmčnik

Polzela — avgusta

V NOVIH PROSTORIH

Kolektiv Tovarne nogavic na Polzeli vlaga že vrsto let velike napore v rekonstrukcijo tovarne in izboljševanje delovnih pogojev članov kolektiva še posebej. Njihova prizadevanja so dobila tudi družbeno priznanje, ko je kolektiv ob nedavnem prazniku prejel posebno občinsko pismeno priznanje.

Ceprav se je pri izgradnji novih obratov časovno nekoliko zavleklo, vzrok je v pomanjkanju cementa, se bodo, kot vse kaže, sredi avgusta le preselili v nove proizvodne prostore. Skoraj tristo delavcev bo zapustilo sedanje obrate, v katerih v poletnih mesecih doseže vročina tudi do 45 stopinj. Novi obrati so klimatizirani, pogoji dela pa sodobni in udobni.

Kolektiv je v prvem polletju dosegel lepe gospodarske dosežke in je cilje polletnega gospodarskega plana presegel v vseh postavkah, razen pri osebnih dohodkih.

Gospodarjenje v tekstilni stroki, sem sodi tudi Tovarna nogavic na Polzeli, je že od nekdaj izpostavljeno posebnim pogojem in trdemu režimu. Težave so domala prisotne vseskozi, zato ni čudno, da si kolektiv te industrijske veje že vrsto let prizadeva, da se izenačijo v pogojih gospodarjenja z ostalimi panogami. Kolektiv tovarne nogavic na Polzeli je pričel z rekonstrukcijo, ki v teh dneh stopa v zaključno fazo, pred več kot desetimi leti. Kot vse kaže bosta v avgustu dokončno naredeni proizvodni hali, kamor bodo preselili sedanje obrate, kjer so delovni pogoji najtežji. S to preselitvijo se praktično končuje obdobje največjih naporov kolektiva, da si ustvari normalne proizvodne pogoje, ter da se tako izenači z drugimi, s katerimi se srečuje na domačih in v zadnjem času, tudi na tujih tržiščih.

V letošnjem prvem polletju so v kolektivu zelo dobro gospodarili. Fizični obseg proizvodnje se je povečal za 15 odstotkov, vrednostno pa so pokazatelji pokazali indeks 166. Taki rezultati so predvsem rezultat spremenjene strukture proizvodnje in prusmeritev od klasičnih nogavic na ženske hlačne nogavice.

Tako rezultati v proizvodnji in še posebej v prodaji (pro-

dajna služba se je še zlasti izkazala pri vztrajnem iskranju tujih tržišč) pa so pogojili, da se je bistveno povečal tudi dohodek, ki je v primerjavi s istim obdobjem lani (vsi kazalci se nanašajo na prvo polletje) porasel na indeks 172 in znaša precej preko dveh starih milijard. Potrebe rekonstrukcije so narekovale, da je podjetje že pred leti uvedlo forsirano amortizacijo, skrbno pa so pazili tudi na oblikovanje skladov. V analiziranem obdobju so sklade povečali za 128 odstotkov (indeks 228), za skoraj polovico pa je večja amortizacija. Med najpomembnejše kazalce pa nedvomno spada ugotovitev, da se je bistveno spremenila struktura proizvodnje v prid prve kvalitete. Bistveno se je zmanjšala tudi tako imenovana kvaliteta izguba, in sicer od 6,13 na 4,17 odstotkov. Nemašo so k temu prispevali tudi domači proizvajalci surovin, ki so v zadnjem obdobju bistveno popravili kvaliteto svojih izdelkov in to tako Kemična tovarna iz Most pri Ljubljani, kakor tudi »Prizrenka« iz Prizrena. To je prav gotovo razveseljiva ugotovitev, še zlasti, ker smo letos vso pozornost posvetili kvaliteti in imamo tako imenovano leto kvalitete. Upamo, da bo trajalo čimdalje...

Taki gospodarski dosežki pa so seveda pozitivno vplivali

tudi na gibanje osebnih dohodkov. Medtem ko so lani v tem času imeli povprečni OD nekaj nad 120.000 starih tisočakov, so ga v letošnjem juniju že dosegli v višini 165.000 tisoč. Vse to kaže, da bodo do konca leta uresničili tudi načrte na tem področju, ko naj bi poprečni osebni dohodki v podjetju znašali med 170 in 180.000 starih dinarjev.

Ob koncu le še to. Zavedajoč se ciljev naše stabilizacijske politike in potrebnih naporov na področju izvoza, je kolektiv v letošnjem letu tudi temu posvetil posebno pozornost. Spričo tega, da prodirajo postopoma na zapadna tržišča, kjer je močna konkurenca in kjer imajo težave s cenami (kriv je reprogramiral), je tudi dosegel 300.000 dolarjev izvoza omembe vreden rezultat. Se zlasti, ker bodo temu posvečali vso pozornost tudi v bodoče.

BERNI STRMČNIK

KDOR HITRO DA, DVAKRAT DA

V splošno akcijo zbiranja denarja za pomoč poplavljenecem v Prekmurju in Slovenskih goricah se je vključil tudi občinski odbor Rdečega križa v Celju.

Kot vse kaže, njegov poziv ne bo ostal brez odmeva. Med prvimi, ki so se odzvali klicu na pomoč, je bila osnovna organizacija Rdečega križa Ljubljana, ki je za poplavljenecem v Prekmurju darovala 100.000 starih dinarjev.

Zdaj so na vrsti zlasti delovne in družbene organizacije pa tudi posamezniki, da prispevajo ustrezne denarne deleže za tiste, ki jim je poplava odnesla vse ali večino premoženja.

Denar nakazujte na občinski odbor Rdečega križa v Celju, žiro račun št. 507-8-82 in pripišite: pomoč poplavljenecem v Prekmurju.

CEYTON PLACE

XIII. nadaljevanje

Cas dopustov je najbolj prijetno obdobje v letu dni. V pisarnah ima vsakdo — razen šefa, pa naj to zveni še tako čudno — kar dva dopusta. Prvi je tisti redni, zajamčeni dopust, do katerega ima pravico vsak delovni človek, če je enajst mesecev v službi. Ko tistega izkoristi, prične delati in čakati, kdaj bo odšel na dopust njegov šef. Tedaj se mu začne drugi dopust, sicer res ne ob morju ali v planinah, dopust pa je le. Kako prijetno je zjutraj posmrčati pol ure dlje, ker veš, da te ne bo ob prihodu v službo sprejelo strogo oko tovariša šefa. Administratorke imajo v času šefovega dopusta vedno lepše frizure, kot običajno, saj lahko mimogrede skočijo dopolne v mesto k frizerju. Če bi statičke obdelovale to področje, bi lahko ugotovili, da v času šefovih dopustov mnogo manj podpostavljenih začne bolehati za kakšnim čircom, kot pa tedaj, ko je šef na svojem delovnem mestu. In takšen drugi dopust je še bolj prijeten, saj človek ne zapravi toliko kot ob morju — seveda, če se drži bolj skromnih gostišč in ne zaide v največjo mestno kavarno.

x

Prazniki so kaj čudna reč. Ljudje smo pač takšni, da bi radi vsak praznik čimbolj praznovali. Tako ali drugače. Pred dnevi je bil občinski praznik v Ceytonu, Občinski praznik ne pa praznik občine, kot zidane stavbe z vsem tistim, kar je notri. Toda, nekateri niso bili tega mnenja.

Če je občinski praznik, zakaj bi potem občinska uprava delala poln delov-

ni čas. Nehali so dve uri prej kot običajno. Telefoni so brneli v prazno, ljudje so se čudili. Če je bil to občinski praznik, torej praznik vseh občanov Ceytona, kako to, da niso prenehali z delom tudi drugod, recimo v tovarnah. Verjetno ne zato, ker bi se tisti dve uri poznali pri delu. No, tam kjer se pa ne, je pa tako vseeno. Drugače pa je to dobra metoda praznovanja. Pomislite, kakšen štos bo, ko si bodo kaj takšnega omislili železničarji. Ko bo dan železničarjev, bodo nehali delati dve uri prej. Morda!

x

Iz malega raste veliko. Tako se je zgodilo, da so za enega fanta pomislili, da bo hotel minirati »transkontinentalno« železnico. Kako so posumili?

Fant je študent in pridno študira, kljub vročim dnevom. Okno je seveda odprto. Pa so pri sosedovih — v drugi hiši — kupili lepega malega kučka. Ne takšnega, ki bi renčal, lajal in kazal zobe ves dan, tistega, bolj sodobnega.

Resnici na ljubo povedano, kuček se je tu in tam le oglašil z glasom, ki mu ga je podarila mati narava.

Studenta je to tako razjezilo, da je zagrozil:

»Tega cučka bom zastrupil.«
Hop, so pomislili ljudje. Nedaleč pod oknom teče železniška proga. Kaj če fant ne misli minirati tudi proge, ker ga moti med študijem. Prijetni sosedji gor ali dol, »cuček« je moral od hiše zaradi varnosti svojega pasjega življenja.

(nadaljevanje sledi)

sosed sosedu

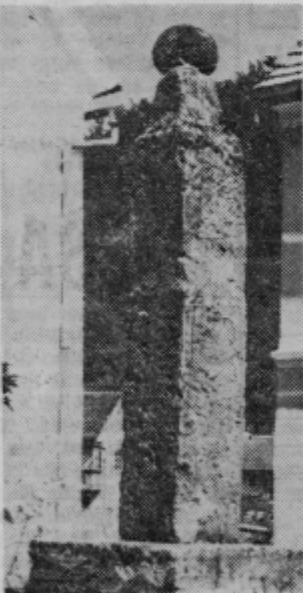
„AVTOPRALNICA“ ZASTONJ

Na tem svetu je le malo lokaj zastonj. Zato pa ljudje najraje izkoristijo poceni stvari, ali še boljše — tiste, ki se dobijo kar zastonj. Nič hudega, obča človeška lastnost. Drugače pa je, če se kao okoristi na tuj račun. Takrat je tu vik in krič. Tudi v našem primeru gre za podobno dejanje, vendar brez vika in kriča, čeprav se dogaja že več let zapovrstjo.

Prizorišče teh dejanj je vodni izvir ali bolje vodnjak ob Partizanski cesti pred Lisicami. Znano je, da tu pride na dan najokusnejša voda v Celju. Vodnjak je med Celjani zelo priljubljen in je bil že pogosta tarča slikarjev, ki so pred njim upodabljali sprehajalce in žene z vrči. Stare umetniške slike in redke fotografije pričajo, da je bila okolica vodnjaka v starih časih privlačno urejena. Vodnjak služi predvsem tistim kopalcem, ki prihajajo s kopališča ob Savinji na Gričko ali pa s Trim steze. Zadnja leta pa služi vodnjak predvsem avtomobilistom, ki tu redno perejo svojega »konjička« in ga včasih zapeljejo kar do vodnjaka. Zato je pred

vodnjakom vedno polno blata, tako da je dostop do vodnjaka večkrat kar nemogoč. Med »spracila« so tudi pomembnejši občani, ki bi si s svojimi sredstvi lahko privoščili obisk v avtopralnici. Tako pa zastrupljajo enega najboljših celjskih vodnjakov. Kdo naj še pije vodo, zastrupljeno z bacili, ki jih vozila poberejo na cesti. Neka tovarišica se je pred kratkim pritožila: »Naš mestni zrak je že popolnoma zastrupljen, zdaj nam pa zastrupljajo še vodo!« Bržkone je tovarišica pozabila na Savinjo, ki je že tako umazana in zastrupljena, da je v njej kopanje že skoraj nemogoče. Avtopralnica ob tem vodnjaku pa ni edina, ki je ne bi smeli dovoliti. Ima še podobni »podružnici« na Gričko in ob mostu čez Savinjo, čez katerega pelje cesta v Laško in od tam naprej... Tudi na Gričko se ob teh pasjih dneih zbere mnogo kopalcev. Neprijetno družbo pa jim spet delajo »spracila«. Zato je že skrajni čas, da se problem v zvezi z »avtopralnicami« razčisti.

BRANKO JERANKO

zmikavte, tatove, kripoprisežnike, lažnike, goljufe so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči...

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravljalski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privežali k sramotnemu steburu? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

Kmetijstvo

ZAMOTANE CENE

NOVE ZAJAMČENE CENE KMETIJSKIH PRIDELKOV IN ŽIVINE NISO ODPRAVILE STARIH NESORAZMERIJ

Zvezni izvršni svet je pred kratkim zvišal zajamčene odkupne cene nekaterih kmetijskih pridelkov in živine. Kmetovalci so čakali na to več mesecev. S cenami pa še vedno niso zadovoljni. Na trgu se namreč niso spremenile skoraj nič. Zlasti ne pri živini. Stara, neustrezna razmerja cen so ostala še naprej.

Zajamčene cene pšenice in koruze so zvišane pri kilogramu za 10 par — na 1,30 do 1,40 in 1,00 din. Odkupne cene pšenice ustrezajo zajamčeni cenam. Mlinska podjetja plačujejo le nekaj par več. Koruzo pa prodajo v Vojvodini po 35 do 40 odstotkov višji ceni, kot je zajamčena. Zajamčena cena prašičev je zvišana na 8,50 din za kilogram žive teže. Pri odkupu pa se to zvišanje skorajda ne pozna, saj so mesarji morali že prej plačevati za prašiče toliko, ker jih niso dobili dovolj.

Sedanje tržne cene so še vedno tako zamotane, kot so bile doslej. Po določilih zveznega izvršnega sveta je kilogram pitanega prašiča vreden toliko kot 8,50 kg koruze. Toda prašiče plačujejo po zajamčeni ceni, za koruzo pa je treba plačati veliko več. Za rejce prašičev ni pomembno uradno določeno razmerje cen, temveč tržno, ki ga občutijo pri nakupu krme in prodaji prašičev. Zato ni moči pričakovati, da bi pitali več prašičev kot pred tem zvišanjem zajamčenih cen. Če se ne bo nikomur posrečilo znižati tržno ceno koruze do zajamčene, bo treba ali dovoliti višjo odkupno ceno prašičev ali bodo mesnice brez mesa.

Veliki pridelovalci koruze vse države so po zadnjem — kmetijski kombinati iz zvišanju zajamčenih cen ponovno predlagali, naj bi zajamčena cena koruze bila 1,15 din, da bi zajamčeno ceno prašičev tudi lahko zvi-

šali na skoraj en dinar za kilogram.

Pitana goveda odkupujejo po veliko višji ceni od zajamčene. To je eden izmed vzrokov, da je cena koruze tako visoka. Za rejce goved ni predraga, saj za kilogram prvovrstnega pitanca dobijo več kot 10 kg koruze. Seveda v Vojvodini, pri nas je dražja. Pitanje pa je po ocenah strokovnjakov donosno, če se za kilogram pitanca dobi 10 kg koruze. V tem ko je razmerje cen za rejce goved več kot ugodno, je za rejce prašičev nesprejemljivo.

Administrativno urejanje našega kmetijstva ne vodi naprej. Upoštevanje bo treba dejstva in cene uskladiti na trgu, ne le na papirju, sicer bo preskrba prebivalstva še bolj negotova.

Zakaj so se goveda lahko podražila, prašiči pa se ne morejo ali ne smejo? Res je, da je cena pitanih goved porasla zaradi ugodnega izvoza. Hkrati so morali ali bodo morali še zvišati cene govedine v naših mesnicah. Drugače ne bo mesa. Gotovo velja enako za svinjsko meso. Predlagatelji novih cen kmetijskih pridelkov in živine dokazujejo, da bi kilogram pitanega goveda moral imeti enako ceno kot 10 kg koruze, kilogram pitanega prašiča pa 8,50 kg koruze. Z drugimi besedami: za kilogram prašiča naj bi odkupovalci plačali toliko kot za 0,85 kg goveda. Sedanja cena pitanih prašičev na trgu pa je daleč od takega razmerja, saj za najlepša goveda plačujejo 15 din.

Kmetovalci se usmerjajo na pitanje goved, za katera laže pridelajo krmo kot za prašiče koruzo. Trenutno kaže tako. Nihče pa ne ve, kako dolgo bodo mesarji odkupovali goveda po veliko višji ceni od zajamčene. Niti ti isti ne, ki določajo zajamčene cene, sicer ne bi puščali tako velike razlike med njo in sedanjo tržno ceno.

Jože Petek

VSI HOTELI ZASEDENI

Tudi Celje je zajela turistična sezona in turista lahko srečaš na vsakem koraku. Mnogi turisti ostanejo v Celju tudi čez noč in zato so hoteli popolnoma zasedeni.

V hotelu Evropa so z nočitvami zelo zadovoljni. Od tujih gostov je največ Avstrijcev, nato Nemcev in Italijanov, ki so v skupinah. Prejšnji teden so sprejeli tudi večjo skupino Romunov.

V hotelu Merx je polno že ves teden. Od vseh gostov je kar 90 odstotkov tujih. Trenutno imajo v gostih belgijsko športno ekipo. Precej je tudi Nemcev in Avstrijcev.

V hotelu Celeia je največ domačih gostov. Sledijo Nemci, Svedi, Nizozemci, Avstrijci in ostali. Iz Italije je le malo gostov.

V gostišču Ojstrica so prejšnji teden imeli v gosteh brazilske košarkarje. Imajo več domačih kot tujih gostov. Največ tujih gostov je iz Nizozemske, šele nato sledijo Nemci in Avstrijci.

B. J.

Slov. Konjice

ZBOR POČITNI-KARJEV

Počitniška zveza Slovenije, Izvršni odbor občine Slovenske Konjice prireja v dneh od 29. do 30. julija v Ločah, republiški zbor počitnikarjev.

Atraktivna prireditve in srečanja bo v soboto zvečer, ko bodo nastopili zabavni ansambli iz Loč in skupine udeležencev. »Plavi večer« bo na gradu Pogledu, pričetek srečanja pa bo ob 8,30 uri.

Rogaška Slatina

MEDVEDKI IN ČEBELICE VEDNO BOLJ USPEŠNI

Iz Ptuj se je vrnila tridesetletna odprava medvedkov in čebelic iz Rogaške Slatine. Na republiškem mnogoboju so branili prvo mesto celjske področne zveze in ga tudi ubranili. Poleg prvega mesta v skupni uvrstitvi pa so dosegli v štirih kategorijah, kolikor jih je v mnogoboju, dve prvi mesti, eno drugo in eno tretje, ena ekipa pa je zasedla deveto mesto v republiki. Pravico nastopa na republiškem mnogoboju si je priborilo pet ekip iz Ro-

gaške Slatine. Iz vseh devetih področnih zvez pa je sodelovalo trinštirideset ekip, kar je največ doslej sploh.

Pot do uspeha ni bila lahka. Medvedki in čebelice iz Rogaške Slatine že sicer res celo desetletje sodelujejo na republiških mnogobojih in v glavnem ves čas igrajo prvo violino. Prav zato pa je še toliko težje, saj si ekipe iz leta v leto prizadevajo prevzeti prvenstvo iz rok medvedkov in čebelic odreda Zdravilnih vrelcev. To pa se jim v skupni oceni le redko posreči. Drugače pa je s posameznimi ekipami. Mlajše čebelice (do 10 let) so republiške prvakinje že ves čas, odkar je ta kategorija uvedena v tekmovanje, in tudi letos so ostale prve. Pri tem velja omeniti, da so bile letos v petčlanski ekipi kar štiri čebelice, ki so že drugič republiške prvakinje. To so Amadeja Dobovišek, Lidija Bastašič ter Irena in Zdenka Lorgor. Njihova trenerka pa je učenka 7. razreda Metka Korbar, ki je še pred dvema letoma bila sama tekmovalka v ekipi republiških prvakinj. Po nekaj letih je letos morala prepustiti prvo mesto boljšim ekipam starejših čebelic. Zmagale so čebelice iz Beltincev v Prekmurju. Toda pri starejših čebelicah sta smeli tekmovati dve ekipi iz Rogaške Slatine in obe sta vzeli drugo in tretje mesto. Ze nekaj let pa so slabi mlajši medvedki, saj tri leta zapored niso prišli do republiškega mnogobojja. To se jim je poznalo tudi letos, ko so zasedli deveto mesto med enajstimi ekipami. Zato pa so po larskem spodrsrlaju zopet zablesteli starejši medvedki. V vseh šestih tekmovalnih disciplinah so bil med prvimi in zmagali so z lepim naskokom.

Zmagoslavje je prav gotovo prijetno in pravo zadoščenje

za tedne in tedne treningov, zaradi katerih se je bilo treba odpovedati marsikateri sladkosti prostega časa. Toda taka tekmovanja so tudi precej draga, saj je bilo treba odšteti okrog 2.500 dinarjev, s čimer se je odredova blagajna občutno izpraznila. Družbena pomoč pa je še vedno preskromna, saj dobijo taborniki šmarske občine v desetih letih toliko dotacije, kot na primer celjski v enem letu. Tudi vidna afirmacija v Sloveniji ne more stvari premakniti naprej, ker v občini za družbene dejavnosti ni denarja.

Rezultati:

Mlajši medvedki in čebelice so tekmovali v lovu na lisico, kurjenju ognjev, teku čez ovire in šaljivem tekmovanju. Možnih točk je 60. (20 + 20 + 15 + 5)

Čebelice: 1. Rogaška Slatina 56,06 točk (18,75 + 18,33 + 14,70 + 4,28), 2. Ilirska Bistrica 55,60, 3. Slovenj Gradec 53,76 itd. Nastopilo je 11 ekip.

Medvedki: 1. Ilirska Bistrica 54,13 ... 9. Rogaška Slatina 48,43.

Starejši medvedki in čebelice so tekmovali v lokostrelstvu, kurjenju ognjev, orientacijskem pohodu, teku čez ovire, med dvema ognjema in šaljivem tekmovanju. Možnih je 105 točk (30 + 20 + 30 + 15 + 5 + 5).

Medvedki: 1. Rogaška Slatina 83,29 točk (12,8 + 18,50 + 28,80 + 13,59 + 5 + 4,60), 2. Maribor OVS 78,87, 3. Slovenj Gradec 78,65.

Čebelice: 1. Beltinci 77,63, 2. Rogaška Slatina I, 74,87, 3. Rogaška Slatina II, 73,24.

V vseh treh kategorijah je nastopilo 11 ekip, pri starejših čebelicah pa 10 ekip.

Področja: celjsko 35 točk, 2. koprsko 32, 3. pomursko 30 itd.

Jože Lipnik

JAKA PETEK 80 LET

Te dni je praznoval 80-letnico rojstva upokojenec in navdušen lovec Jaka Petek iz Zahoma pri Grižah. Rodil se je v delavski družini in že zgodaj okusil vse te gobe tistih dni. Kot mlad, 21-letni fant, je prešel — pod avstroogrske monarhije — med prvo svetovno vojno galicijsko, sol-

kansko in doberdobsko fronto. Leta 1919 pa se je pridružil borcem za severno mejo pod generalom Maistrom. Med narodnoosvobodilno borbo je podpiral partizane in marsikateri od preživelih borcev se ga še danes hvalično spominja. Za njegov jubilej so se ga spomnili z darilom tudi na ZB v Zalcu. Vsi ki ga poznamo, se pridružimo čestitkam in mu želimo, da bi bil in krepak dočakal še veliko srečnih let.

F. S.

Januš Golec

TROJNO GORJE

38

Prevesela vest o odločilni znagi Slovencev in Hrvatov nad Turki pri Sisku je prodrila v srce vsakega posameznega naših pradedov in jih navdušila za bratstvo v junaštvu. Preprosti narod po Slovenskem in Hrvatskem je bil prepričan, da je turška sila srta in da bodo naši kraji varni pred turškim kopitom in robstvom. Vsaka županija, da, vsaka vas in hiša so slavile zmago.

O strahovalki in pokončevalki Turkov — junakinji Emi je šel glas od ust do ust po vseh spodnjih krajih. O, kak raj bi bil užival po zmagi pri Sisku stari Belakov Andrej, če ga ne bi prej pobrala kuga. Mesto trobentača o Emini slavi na bojnem polju je prevzel za Belakom mladi Toplišek. Ljudje so vrel od vseh strani na Pilštajn, da vidijo ono, ki je poteptala z Marijino pomočjo turško moč, da ne bo več plenila in pustošila slovenskih in hrvaških dežel.

Pri vseh zasluženih slavošpevih je ostala Ema skromna. Blestečo bojno opremo je zamenjala s spokorno obleko.

Njena hiša je postala zatočišče siromakov. Le v družbi revežev se je razveselil njen obraz in je odsevala z njega srčna milina, ki lahko zasije le iz resnično popolnega in s krščansko ljubeznijo do bližnjega prešinjenega srca.

Na Veliko Gospojnico leta 1593, je bila zahvalna procesija iz Pilštajna k naši ljubi Gospe v Zagorje. Naroda je bilo kakor mravelj. Ljudje v spokornih oblekah so prepevali in pod nebom je stopala duhovščina, ki je nosila na svilnati odejici žezlo iz čistega turškega zlata za zagorsko Mater božjo. Med Marijinimi častilci je bila seveda tudi organizatorica javne zahvale Mariji — Ema kot spokornica. Po pridigi o zmagi nad Turki, s katero so bili proslavljeni po Emi tudi spodnji kraji, je bila slovesna maša. Med daritvijo je bilo podarjeno Marijnemu kipu zlato žezlo.

Se slovesnejše od zagorske procesije je bilo zahvalno romanje k žalostni Materi božji na starih gorah nad Podsmreko. Tukaj sta bili obenem dve pri-

digi: ena znotraj in druga zunaj. Pripovednika sta razlagala romarjem trojno gorje, ki je obiskalo v zadnjih desetletjih slovenski in hrvaški narod. Slikala sta v ganljivih besedah upravičeni kmečki upor, ki je bil zatrt z mečem domače gospe. Spominjala sta zbrane množice na strahovito morilko kugo. In zlo vseh zla je krvokol Turek. Trojno gorje, ki je privajalo Slovence in Hrvate do obupa, je pozabljeno, pregnano in premagano po zaslugi kmečke junakinje Eme. Ob času najhujšega divjanja kuge je bila storjena v tem hramu žalostne Matere najsvetejša zaobljuba. Ema se je bila zavzela s prisego na evangelij, da bo storila nekaj izredno velikega: darovala je krono iz turškega zlata z dragocenimi rubini.

Slovesno kronanje starogorske Matere božje je iztiskovalo vsakemu romarju obilne solze najtoplejše zahvale.

Težek prstan iz turškega zlata in z velikim draguljem je bil podarjen v slovesni procesiji kipa Matere božje na Gorah nad St. Petrom v Leskovcu.

Na Gorah nad St. Petrom še vidiš danes na steni na žeblju težke železne okove, kakor so jih uporabljali v časih, ko se je razlivalo nad našimi pradedi v tej povesti opisano trojno gorje. Železne okove je bil pripravil Hasan paša za viteza Pavla, ker se je bil proslavil z zmago nad turškimi begi na ravnini pred sisečko trdnjavo. Hasan je bil prepričan, da se bo polastil Siska in z njim vred tudi orjaka Pavla, ki bi naj krasil Hasanov zmagoslavni spreved po Carigradu v težkih verigah. Dolgoletna šiba slovensko-hrvaških dežel Hasan paša se je uštel glede odločilne zmage kakor le malokateri vojskovodja.

Pilštajnska junakinja Ema je živela po natanko izpolnjeni zaobljubi še dokaj let na glasu, da je mati vseh revežev. Njeno truplo so prenesli v veliko grobnico pod pilštajnsko župno cerkev. Grobnica je bila ohranjena do pred dobrimi 50 leti, ko je bila žal zasuta.

Ljudska povest »Trojno gorje« naj bi osvežila sedanjemu rodu spomin na dejstvo, kako so se naši slovenski in hrvaški pradedi tesno združevali in si pomagali res z bratsko ljubeznijo ter požrtvovalnostjo, če jih je tlačilo in skušalo uničiti kako gorje.

KONEC

**Ob robu
kartana**

Mimo tekmovalcev je bila celjska organizacija izredno zorna in sodniki so vsekar zastužili vso priznanje. Jasti sodniki v mestih so neli težave s poplavljenim griščem. Ti so se znašli in umijasti škornji so bili v eh dveh dneh najbolj iskan redmet na štadionu.

Branko Vivod je pričakoval mnogo več, toda zaradi labega skoka na višini 200 m, ko je dvakrat rušil letvijo, je izgubil lično zlato kolono. Vivod je krivil za nespeh spolzko zaletišče.

Celjani so imeli priložnost ideti v metu krogle novi narivan suvanja krogle z obramom. To je novost in vse kaže, da bodo nekateri najbolj i tekmovalci ta način pridoporabljali na olimpijskih grah. Belgijski tekmovalcehroeder je bil kljub temu amo tretji, toda pri svoem načinu metanja ni naravil niti en prestop.

Znani celjski atletski delace Karl Jug je imel na dvoju posebno dolžnost. Bil e vodja jugoslovanske reprezentance. To je vsekakor posebno priznanje za celjskega portnega delavca. Mislimo a, da si je prof. Karl Jug aslužil, da to funkcijo opralja tudi na enem od prihodjih gostovanj naše reprezentance.

Roman Lešek je ponovno askakoval svoj državni reord iz leta 1964. Bil je zelo lizu, kajti pri skoku 480 je mel rezervo tudi za višji kot. Zal pa je pričel skakati a višini 420 in ni imel moči a najbolj važne skoke. Priznosti za podvig v letošnji ezoni pa bo še dovolj.

J. KUZMA

NEUNIČLJIVI LEŠEK!

To je bil uspešen skok Romana Leška na višini 480 cm. (Foto: T. T.)

Zadnja preizkušnja jugoslovanskih atletov in atletinj pred balkanskimi in olimpijskimi igrami je bila minulo soboto in nedeljo. Moška vrsta je v Celju tekmovala proti Belgiji, ženska pa na Reki proti Avstriji. V obeh reprezentancah so sodelovali tudi celjski atleti.

V Celju je Jugoslavija premagala Belgijo s 136:76, med Celjani pa se je najbolj izkazal Roman Lešek s prvim mestom v skoku ob palici — 480 cm, zama pa je poskušal poslati nov državni rekord. Vivod je svojo nalogo v skoku v višino vzel premalo resno. To ga je stalo zmage in zadovoljiti se je moral zgolj s tretjim mestom s skromnimi 205 cm. Svet je prvič nastopil v reprezentanci. V teku na 5 km je bil dokaj uspešen, osvojil je tretje mesto kot boljši Jugoslovian. Dobro se je izkazal tudi Kocuvan, ki je nastopil kot prvi tekač v štafeti 4 x 100 m in pripomogel k postavitvi novega državnega rekorda.

V ženski reprezentanci sta na Reki nastopili Urbančiče.

va in Urankarjeva. Prva je v metu kopja zmagala z rezultatom 56,14, Urankarjeva pa

Prvi nastop v reprezentanci se je za Petra Sveta (št. 53) končal dokaj uspešno. (Foto: T. T.)

je dosegla drugo mesto v teku na 1500 m in je pri tem premagala obe avstrijski tekačici.

Tako smo lahko kar zadovoljni z deležem celjskih atletov v naših izbranih vrstah, čeprav ni bil tak, kot smo ga bili vajeni v prejšnjih letih. Seveda pa velja tako kot že mnogokrat tudi tokrat pohvaliti odlično tehnično izvedbo in organizacijo dvoboja v Celju, s čemer so celjski atletski delavci zopet izkazali.

Jutri, v petek ob 17. uri pa bo na stadionu Kladivarja še ena atletska prireditev mednarodnega značaja. Na mitingu, ki bo veljal za zadnje preverjanje sposobnosti jugoslovanskih atletov, ki so na treningu v Celju, bodo nastopili tudi nekateri avstrijski reprezentanti.

športne vesti

VATERPOLO

V nadaljevanju tekmovanja v B republiški ligi v vaterpolu so vaterpolisti Trim Neptuna odigrali v treh dneh kar tri tekme. Najprej so igrali proti ekipi Vodovodni stolp iz Kranja, ki je pravzaprav podružnica zveznega ligaša Triglava neodločeno 7:7, nato pa so izgubili v Kamniku proti domačinom 2:5 ter v nedeljo proti mladincem kranjskega Triglava 7:10.

NOGOMET

Tudi nogometaši so tekmovali v počastitev občinskega praznika. Občinska zveza za telesno kulturo je priredila turnir v malem nogometu na katerem je sodelovalo kar 16 ekip. Razdeljene so bile v šest skupin. V polfinalu so bili doseženi sledeči rezultati med zmagovalci skupin: Skalna klet — Libela 7:1, Gaberje 4:6 — Obnova 4:1 in Gaberje veterani — Partizan Celje 2:0. V finalu so imeli največ moči mladi igralci Gaberja, ki so premagali Skalno klet 2:1 in svoje starejše igralce 9:2. V borbi za drugo mesto pa je Skalna klet premagala Gaberje veterane 2:0. Končni vrstni red: Gaberje 46, Skalna klet, Gaberje veterani, 4 do 6. Libela, Obnova in Partizan Celje.

S pripravami so pričeli tudi nogometaši Olimpa. Velikih sprememb pri celjskem ligašu osonke lige ni. Pričakujejo torej letos v Gaberju ponovni uspeh in prodor med najbolje. Priprave bodo imele doma na svojem igrišču.

Pri Kladivarju pa je Branko Pavisa imel prvi trening. Na njem je bilo šest igralcev. Upamo da bo na prihodnjih treningih več igralcev, ki so sedaj na odmoru. Na drugi strani pa smo izvedeli, da je bila izjava tehničnega vodje Ante Jerkovića preuranjena. Celjski igralci namreč ne bodo šli na priprave v Umag. Vsekakor imajo sedaj pri Kladivarju največje težave v tem, da zberou vse igralce na domačem treningu in šele potem bodo lahko delali načrte in obljubljali igralcem boljše pogoje za vadbo.

STRELJANJE

Pred dnevi je občinska strelska zveza Semjur organizirala na Gorici pri Slivnici meddružinsko tekmovanje v streljanju z zračno puško. Kljub temu, da so bile na tekmovanje vabljene vse strelske družine v občini, sta se tekmovanja udeležili le dve domači ekipi in strelci iz Loke pri Zussnu. Prvo mesto je dosegla prva ekipa Gorice, drugi so bili strelci iz Loke, tretja pa druga ekipa domačih strelcev. Med posamezniki je bil najuspešnejši Skale iz Loke, drugi je bil Lukanc, tretji pa Potrata, oba iz Gorice.

S. Fidler

TENIS

Celjski igralci so sodelovali na odprtem prvenstvu Kamnika. Četvorka Simončič, Pipan, Stojan, Dušan Godnik je prikazala solidno igr. Najdlje sta prišla Simončič in Pipan v tretje kolo. Simončič je premagal Domanjka 9:8 ter izgubil proti Perenčaku 3:6, 1:6. Stojan pa je premagal prvo oviro — Jerasa 9:6, ter izgubil proti Jezeršku 6:9.

RIM VESTI

V poletnem času, času počitnic, plavanje in izletov v prirodo in planine lahko vsakdo kaj stori zase, za svoje počutje, zdravje in sprostitve, za vse na kar vas Trim opozarja. Če se že kopate, potem poskusite še preplavati 200 metrov, kolikor je potrebno za eno Trim aktivnost oziroma izpolnitev enega polja v Trim kartonu. Brez bojazni, da bi se zredili, lahko sedete k večerji, če ste pred tem plavali, hodili ali kolesarili kolikor toliko intenzivno.

Za športno značko Trim pa bo kmalu na programu plavanje na 50 metrov in Trim steza. Trim steza je postavljena v gozdu na Griču z začetkom pri strelskem domu. Dolga je 1 km in ima 15 postaj z različnimi nalogami, ki razvijajo vaše telesne sposobnosti. Ta steza potanja, kot jo lahko tudi imenujemo je primerna res za vsakogar, za mlado in staro. Prav bi bilo, da se tudi vi pridružite obiskovalcem tega naravnega rekreacijskega objekta.

Za športno značko Trim ne bo postavljenih nikakršnih tekmovalnih norm. Ocenjevalo se bo tisto, kar je najvažnejše — redno obiskovanje. Za 15, 9 ali 6 točk za značko bo potrebno stezo obiskovati petkrat, trikrat ali dvakrat, kadarkoli v različnih dnevih. Vsakdo bo svoj obisk vpisal v posebno knjigo v strelskem domu.

ODLIČNI PLAVALCI

V torek je bil na kopalšču ob Ljubljanski cesti pravi praznik. V tretjem kolu za pokal PZS so nastopile najboljše slovenske plavalne ekipe. Tokrat so zelo uspešno nastopili tudi celjski plavalci in plavalke, ki so v končnem seštevku osvojili peto mesto pred ekipama Celulozarja iz Krškega in Rudarja iz Trbovelj.

Med posamezniki je bila najuspešnejša celjska tekmovalka Lebanova, ki je zasedla na 200 m delfin 3. mesto s časom 3:15,4, na 100 m prsno pa 6. mesto s časom 1:31,6. V teh dveh disciplinah se je izkazala tudi pionirka Marjanca Gaspari, ki je zasedla četrto, oadroma 10. mesto. Odlična je bila tudi Duška Boben s petim mestom na 200 m hrbtno s časom 3:01,8. Helena Seničar je zasedla 11. mesto na 100 m kravi s časom 1:17,1 ter 7. mesto na 400 m kravi s časom 6:01,0, medtem ko je bila Dobrotinškova na 400 m kravi osma s časom 6:03,5, na 200 m hrbtno pa 9. s časom 3:07,8. Nekoliko slabši so bili Celjani v moški konkurenci, kjer je točke osvojil le Mirmik na 100 m prsno s sedmim mestom in s časom 1:23,0, pionir Stopinšek pa je na 100 m kravi zabeležil čas 1:11,0.

Tako lahko ugotovimo, da so celjski plavalci posebno v ženski konkurenci letos že začeli posegati v republiškem merilu po visokih mestih, kar je slednjic rezultat poštvalnega dela celotnega celjskega plavalnega kolektiva.

Če k temu plavalnemu uspehu dodamo še visoko zmago vaterpolistov Trim Neptuna nad Radovljico 16:3, moramo res potrditi, da je bilo torkovo popoldne na celjskem bczenu lepo športno doživetje. Vaterpolisti so prikazali odlično igr, ki sta ji botrovala predsem dober sodnik in spodbujanje domačih gledalcev.

E. G.

Po prvem delu SŠI

PREMIK V MNOŽIČNOSTI

Po končanem spomladanskem delu sindikalnih športnih iger se je pristopilo k ocenitvam uspehov posameznih delovnih kolektivov in statistični obdelavi pokazateljev množičnosti.

Kolektivi tekmujejo za skupni plasman v članski konkurenci (10 panog) ter konkurenci starejših članov in članic (po 6 panog). Skupni plasman pomeni seštevke točk za uspehe v posameznih panogah in točk za sodelovanje.

Večina tekmovanj se odvija po ligaških sistemih, s čemer se omogoča trajnejša aktivnost.

Trenutni skupni plasman je naslednji:

- CLANI: 1. Aero 354, 2. EMO 347,5, 3. Zelezarna 340,5, 4. Ingrad 339, 5. Cinkarna 336, 6. Libela 316,5, 7. Klima 315, 8. Pit 284, 9. Zlatarna 269, 10. Toper 267, 11. Kovinotehna 265, 12. Cestno podjetje 244 točk, itd.

- STAREJŠI CLANI: 1. EMO 126, 2.—3. Cinkarna, Zelezarna 123, 4. Toper 122, 5.—6. AERO, Klima 115, 7. INGRAD 93, 8. Savinja 80, 9. Zeleznica 72.

- CLANICE: 1. Ingrad 172, 2. Toper 166, 3. Aero 151, 4. Prosveta 136, 5. Zelezarna 135, 6. Cinkarna 130, 7. EMO 125, 8. Savinja 124 točk itd.

Očiten je napredek Ae a. ka. pa ni bodno če uroštevamo, da se je ponje... zd ušlo s prav tako športnorekreacijsko močnima Celiso... ri članov je naj... napredek pokazal še kolektiv Ceste kanuzacije, ki je boljši od

ani kar za osemhajst mest. Pri starejših članih je Top napredoval za dva... mest, pri članicah pa EMO za šest.

In kaj kaže statistika?

Na sindikalnih igrah se je pojavilo 12 novih kolektivov, zlasti iz vrst solstva. Tako je v skupnem plasmanu uvrščenih 64 kolektivov, kar pomeni polovico vseh v Celju. To število pa se povzpne, če upoštevamo da nekateri manjši kolektivi nastopajo združeno, na dve tretjini delovnih organizacij, katerih člani se udeležujejo iger. Ze po prvem delu iger je nastopilo toliko ekip kot lani v celem letu — 380. Pri tem moramo vedeti, da vsaka organizacija lahko nastopi samo z eno ekipo v določenih panogah. Razveseljivo je, da se je pojavilo kar 25 novih ženskih ekip. Največji napredek v množičnosti je bil v kegljanju, streljanju in namiznem tenisu, pa tudi v vseh ostalih panogah je nastopilo več ekip kot lani.

Število udeležencev — posameznikov sicer še niso izračunali, prav gotovo pa jih je že več kot 2000.

Množičnost raste predvsem na račun boljšega dela že vključenih organizacij, ki sodelujejo v vedno več disciplinah.

Ob tem napredku pa se vedno bolj poraja problem pomanjkanja športnorekreacijskih objektov in naprav, pa tudi organizatorji rekreacije so vedno bolj obremenjeni in težko zmorejo vedno obsejnejše delo. V Cinkarni in Aeru se že resneje ukvarjajo s tem problemom, prav bi

lo, da bi k temu pristopili tudi v EMO, Kovinotehni in še kje.

Prav tako pa se tudi kaže, da vso skrb za akcijo »šport za vsakogar« ne bomo mogli naprtiti delovnim organizacijam in njihovim referentom za rekreacijo, na pomoč bodo morale priskočiti predvsem krajevne skupnosti in telesno vzgojne organizacije.

T. Goršič

NOVA ŠPORTNA DVORANA

Z gradnjo Posebne šole na Ljubljanski cesti so pri kraju. Arhitekti pa so poskrbeli tudi za primerno telovadnico. S to telovadnico pa je Celje pridobilo najsodobnejšo športno dvorano v Celju. Nad dvorano pa je tribuna za gledalce, ki pa je lahko tudi manjša telovadnica. Tako bodo javnosti omogočili košarkarske tekme tudi pozimi, ko igrišče na Osnovni šoli I. celjske čete prekrija sneg in led. Dvorana je za Celje velika pridobitev. V šoli pa se nahaja tudi zimski športni bazen.

Celjski olimpijci

Olimpijski komite Jugoslavije je dokončno potrdil tri olimpijce iz Celja. V dvigalju uteži bo v lahkotežki kategoriji nastopil Jože Urankar, od atletov pa bosta v fúlnchnu nastopila Nataša Urbančič v metu kopja in Ivo Kocuvan v štafetnem teku 4 x 400 metrov. Vsi tri so svojo normo potrdili. Ivo Kocuvan pa je v nedeljo v atletskem dvoboju proti Belgiji ovrget vse pomisleke, a po poškodbi ni sposoben mesto med našimi najboljšimi štiristometriši.

Franc Peperko bolan zaključil prvenstvo

V Vršcu se je končalo letošnje svetovno prvenstvo v adrenalnem telstvu. Pod težimi vremenskimi pogoji so Jugoslovani uvrstili slabše, ot smo pričakovali. Toda kljub temu je bil celjski jalelec Franc Peperko vseskozi as najboljši tekmovalce. Zal je zadnje dni nastopal bolan in je vsak dan moral pokati v bolnišnici pomoč in metno hrano. Zaradi tega pa zadnji disciplini ni startal in je s tem izgubil dobro vrstitev. Na koncu je pristal na 32. mestu in bil drugi najboljši Jugoslovian. Prvenstvo je zahtevalo tudi nekaj hartnih primerov in je zaradi teh okolišnosti uspeh Franca Peperka kljub vsemu soden.

jk

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Med ljubljanskimi brigadirji na Kozjanskem

MED DOBRIMI LJUDMI

Sirodom domovine so takoj po vojni delale mladinske delovne brigade, povsod so bile, kjer je okupator požigal, rušil in pušal za seboj gorje. To pa je bilo tako ali tako povsod. Tudi na Kozjanskem, kjer je bil nemški teror zelo močan in neusmiljen. In vendar kljub vsemu na Kozjansko ni bilo brigad, ni bilo nikogar, ki bi pomagal kmetiču na novo dvigniti hleve, hiše, kozolce. Od takrat, ko so zadnje partizanske brigade zapustile to izbičano pokrajino, tja dol ni bilo človeka, ki bi Kozjancu pomagal prebresti najhujše.

Tokrat pa so prišli. Prišla je ljubljanska mladina, ki se je končno spomnila, da Kozjanskemu ne moremo pomagati zgolj s starimi cunjami, odevjami in milostnimi paketi. Postalo jim je nenadoma jasno, kar so na Kozjanskem vedeli že od vsega začetka: od besede je treba priti k dejanjem. Njihova pomoč ni ne vem kako velika, a je le. Če ne bi bilo nič drugega, vsaj dokaz dobre, zdrave volje so pokazali ti mladi ljudje. To pa je natanko tisto, kar ti ljudje potrebujejo in žele.

ČUDOVITO SMO SE RAZUMELI Z NJIMI

Skoraj tri tedne so mladi brigadirji, dijaki ljubljanskih srednjih šol, med njimi je bilo tudi nekaj študentov, preživel med Kozjanci. Po budo za delovno akcijo na Kozjanskem je dala Zveza mladine Slovenije Ljubljana-Center, celotno akcijo pa so podprla z denarjem ljubljanska podjetja in tovarne. 46 delovnih organizacij je dalo decar, ki so ga mladi brigadirji porabili za material, s katerim so na Spodnjem Vrtniku, znani partizanski vasi na Bohorju, ki do danes ni poznala elektrike, napeljali v kmečke hiše vse potrebno, da bi luč čimprej zasvetila. Pa ne samo to: sami so kopali jame za drogeve, lupili potrebna drevesa, ki bodo nosila žice, delali so skratka vse, kar je bilo potrebno. GG Brežice jim je dalo na razpolago kombi, s katerim

so se vsak dan prevažali v osrčje najvišje vasi na Kozjanskem. Druga skupina mladih je vsak dan odhajala proti Fužinam, na drugo stran Bohorja, kjer so kopali vodovodne kanale. Povedali so mi, da so izkopali okoli dvesto metrov jarka, v katerem bodo kmalu ležale cevi, ki bodo napajale z dobro vodo skoraj celo Kozjansko in del Obsotelja. Precej preglavic jim je naredil dež, še več pa stroj, ki je pomagal kopati jarke in se je lepega dne eno stavno pokvaril. Kljub temu in podobnim težavam jim je uspelo, da so večino svojega programa le uresničili.

»Med Kozjanci smo se čudovito počutili. Dali so nam vse, kar smo potrebovali in še več: dali so nam tudi to, česar skoraj nismo poznali — tisto naravno dobroto preprostega slovenskega kmetiča, ki bi ti dal vse, če si mu izkazal pomoč,« je povedal komandant brigade, študent

druga letnika strojne fakultete v Ljubljani, Gorazd Marinček. Na Kozjansko so prišli malo nezaupljivi do vsega, tudi do ljudi. Po prvih dneh je vsak dvom izginil, še več, porajati se je začelo presenečenje.

KOZJANSKO SMO SI PREDSTAVLJALI DRUGAČE

Na stopnicah pred postajo Ljudske milice, kjer so dobili svoje domovanje ljubljanski brigadirji, v eni izmed sob pa je bil tudi njihov štab, kjer je tisti dan ležal Gorazd Marinček malce bolan, ker ga je delovala gripa, sem se ustavljal pred dvema mladima in ju zmotil v živahnem klepetu. Vesno Dvornik in Danila Petriča nisem spraševal, kaj sta se pogovarjala v svojem pogovoru, bolj me je zanimalo, kako sta se počutila vse te dni na Kozjanskem.

»Kozjansko me je presenetilo, prvič sem tukaj. Vzrok tega presenečenja ste vi, novinarji, ki ste pisali o tej pokrajini vse mogoče stvari. No, vas zanima, kako sem si predstavljal jaz Kozjansko?

Po mojem naj bi bila to pokrajina s slamatimi strehami, razrušenimi hišami in razčepanimi ljudmi, skratka, vse naj bi bilo popolnoma drugačno od tega, kar nam pomeni svet, dogajanje, življenje.« Danilo je bil prijetno presenečen in tega ni skrival: »Problem Kozjanskega, in ne samo njega, bi se dal rešiti samo s cesto, pa naj govore kar hočejo. Cesto naj jim dajo, pa boste videli, kako bodo ljudje vrel dol.« Podobno mnenje je imela tudi Vesna, ki je pripomnila, da je revščino sicer videla, da pa to konec koncev ni nič čudnega, ker je je dovolj povsod, če le stopiš par kilometrov ven iz mesta. Vesna je delala kot medicinska sestra in je pri tem ugotovila, z njo vred pa tudi vse ostale kolegice, ki so prišle na Kozjansko, da bi marsikaj lahko bilo boljše, če bi bila socialna služba malo bolj urejena.

ZDRUŽITI PRIJETNO S KORISTNIM

Brigadirji pa seveda niso le delali, ker če bi bilo tako,

Takole sta sedela na stopnicah pred svojim štabom Vesna in Danila, ko smo prišli v Kozje, da bi zvedeli nekaj o brigadi, o kateri je tiste dni govorilo celo Kozjansko.

bi najbrž kmalu pobegnili v Ljubljano. Vsi od kraja so se strinjali, da je čudovito, ker so se srečali s pravim delom, navdušeni pa so bili tudi nad izleti, ki so jih naredili v bližnjo in daljno okolico. Hodili so po poteh legendarne XIV. udarne divizije, šli so k lovski koči pri Kozjem, v vasico Log, kjer je bila takorekoč zibelka partizanstva na Kozjanskem, imeli so športna tekmovanja, vrteli so jim filme, čisto na koncu pa moram povedati še to, da so imeli tudi literarne večere in dva zajčka, enega mucka, ki je po ne vem kakšnih okoliščinah dobil ime Luka (tako je bilo ime njegovemu ekonomu!) in čisto majhnega kučka Goca. Vse to so dobili od domačinov.

VRNEMO SE

Ko sva se čisto na koncu njihovega življenja na Kozjanskem pogovarjala z Boru-

tom, komandantom brigade, bil je natanko tisti dan, ko sta jih prišla obiskat Sergej Kraigher in Andrej Marinčič. Gorazd zaupal, da bo do po vsej verjetnosti pri naslednje leto spet na Kozjansko, le s to razliko, da naj bi bila to daleč večja akcija, kot pa je bila letošnja. Na Kozjansko naj bi prišli vsaj tri brigade, ki bi pomagale pri gradnji kozjanske ceste.

»To ljudstvo smo vzljubili in jim hočemo pomagati.« To je dejal ob slovesu Gorazd, »če bomo le uspeli dobiti dovolj sredstev za takšno akcijo. Upajmo, da bo priskočila na pomoč slovenska javnost.«

Kako ne bi, saj so tudi oni priskočili na pomoč Atorskim toplicam, ko so ob vodnji plavale in niso spuševali, ne kako in ne zakaj. Enostavno so šli. Kot pravi mladinci. Torej se drugo to zopet vidimo.

Milenko Straša

Preberite, to je za vas

BRZDAJTE SVOJ JEZIK

Ni dolgo tega, ko je v nekem majhnem mestu zelo mlada hči uglednega meščana prišla v jezike. Glorijo, tako je bilo dekletu ime, so videli — tako so govorili hudobni jeziki — ko je zjutraj ob sedmih stopila iz avtomobila mladega moškega, njena večerna obleka je bila zmečkana, in opotekala se je po stopnicah proti vežnim vratom domače hiše. Sušljanje o tem je šlo dalje po vsem mestu in čedalje več podrobnosti so dogodku dodajali zlobni jeziki, kiso si jih sami izmišljali. Govorili so o divje razigranem popivanju in o razbrzdanem koncu nekega zabavnega večera, ki so ga priridili vseučiliščniki. »Moralna meščani so napravili govorico, ki je ustrezna zaključek in se na Glorijino »nemoralno« vedenje tudi sami vedli do nje, kakor je zaslužila: z ledenimi pogledi in z ledenim molkom. Nekaj tednov pozneje je deklica vsa strta zaplesala v svoj dnevnik: »Nisem taka, kakor ljudje govorijo. Rajši bi umrla.« Vzela je uspalne praške. Doza je bila smrtina.

Kasnejša preiskava je ugotovila resnico. Glorija se je z drugimi dekletki vred udeležila študentskega plesa. Zvečer so zamudile zadnji avtobus in so z vednostjo svojih staršev prenočile v domu študentk. Sledeče jutro jih je oče ene izmed deklet drugo za drugo z avtom peljal domov. Od utrujenosti, ne od alkohola se je opotekala Glorija. Mladi moški v avtomobilu, zmečkana obleka — vse to je bilo samo v domišljiji neke klepetulje, ki je slučaj

no videla deklice, ko se je pripeljala domov — pravo žrtje za jutranje čenče klepetave ženske. Ko je policija končala preiskavo, so vsi neumno gledali, najbolj neumno seveda tisti, ki so vedeli o dogodku največ podrobnosti. Vendar to Glorije ni več obudilo v življenje.

Dan za dnem, leto za letom je zastrupljeno življenje neštetih ljudi samo zaradi jezikov; nešteto ljudi trpi krivico zaradi klepetavih, čenčavih jezikov, ki iščejo hrane svoji pokvarjeni domišljiji in zaposlitve, ki obstoji v postajanju za vogali, na pragu, na križišču in ki se razpleta v dolgotrajno opravljanje, obrekovanje, laži in napihovanje. Skoraj vsak izmed nas je že moral zaradi tega trpeti, na lastni koži okusiti zlobo čenčavih, klepetavih jezikov in vendar sami dostikrat nismo boljši, saj še kar naprej pripovedujemo drugim ljudem stvari, za katere sami ne moremo odgovarjati.

Dr. Gordon Allport, profesor psihologije na harvardskem vseučilišču, ki je med vojsko opravil ogromno delo v boju proti šepetalski propagandi (poznali smo jo tudi pri nas in se je še danes nismo mogli otresti) s tem, da je vsakemu šepetanju šel do dna, mu preiskal obstoj in ga razkrinkal kot napihano zadevo ali golo laž, si je izmislil duhovito metodo, da je v preiskovalnici sledil razvoju govorice. Pred skupino udeležencev je pokazal na platnu neko podobo, na primer avtomobilsko nesrečo ali pretep. Eden izmed navzočih opisuje, kar je videl

in kar je bilo samo na kratko pokazano nekemu, ki je medtem čakal zunaj predavalnice. Ta pripoveduje to, kar je slišal, tretjemu, tretji četrtemu in tako dalje, dokler ni predstava slike na platnu šla skozi uho, možgane in usta kakih šestih ljudi, in sicer natanko tako, kakor se širi neka govorica. Tisti, ki pripoveduje zadnjo obliko zgodbe razreču — s hrbtom obrnjen proti platnu, na katerem je projicirana slika o dogodku — izzove smeh in krohot pri študentih, ki so bili priča, kako je vsak pripovedovalec ob nadaljnjem pripovedovanju čedalje bolj popačil prvotno podobo, da je naposled imela le majhno podobnost z izvorno sliko na platnu.

Dr. Allport in vrsta drugih psihologov so tako prekusili več tisoč ljudi in prekusili na stotine govorice; tako so lahko sistematično ugotovili, kako nastajajo razne govorice oziroma kako iz ene govorice, iz govorice o enem dogodku nastanejo razne verzije in se širijo dalje. Točno so ugotovili, da večina ljudi govori neprijazno o drugih iz sovraštva, strahu, zavisti, iz težnje po uveljavljanju ali vplivanju na neke seksualni kompleksi kot posledica boleznega zanimanja za vedenje drugih v spolnih zadevah. Redkokdaj je pošteno ogorčenje — kakor obrekovalci navadno trdijo — vzrok obrekovanja. Tudi Glorije niso obrekovali in je obsojalni toliko zaradi njene »neskapade«, kolikor zaradi njenega lepega obraza, zaradi poštenega in uglednega očeta in zaradi družbenega položaja.

Običajna govorica preče na svoji poti navadno tri stadije: psihologi imenujejo »niveiranje« (izenačevanje, izravnavanje), »opantiranje« (poudarjanje, podčrtovanje, priostrenje) in »asimiliranje« (prilaganje). Med periodo niveliranja se čenčanje polasti surove zgodbe in opusti — bodisi iz hudobije, neumnosti ali težnje za senzacijo — vse podrobnosti, ki bi mogle prikrajšati učinek čenče, majhne novosti, s katero on ali ona hoče vzbuditi pozornost. V Glorijinem primeru so bile tudi druge deklice v avtomobilu in dejstvo, da je bil lastnik avtomobila mož srednjih let, kratko in malo zamolči in tako snov nivelira.

Tako nivelirano, lahko pripovedovano zgodbo pripoveduje dalje, jo »opantirajo«, se pravi, da njene značilne poteze posebno poudarijo in pretiravajo in tako pri frizerju ali v trgovini hočejo vzbuditi pozornost. Tako se je Glorijin oficialni študentski ples spremenil v domačo plesno prireditev v nekem študentskem stanovanju, ki je trajala še čez nedeljo.

V stadiju asimilacije dobi zgodba svoj končni kraj, ustrezajoč domišljiji, predsodkom in čustvenemu razpoloženju vsega kraja. Glorijin nedeljski odmor je bil tako prirejen in tako priostren, da so celo zgodbo v majhnem mestu s strogimi načeli in malenkostnimi naziranjmi poželjivo sprejeli. »Orgije« študentov so bile tipljena izmišljotina ljudi, ki bi radi sami uprizorili kaj takega.

Vse to se dogaja z neverjetno naglico. Dr. Hadley

Cantril z vseučilišču v Princetonu je opravil več eksperimentov, da bi ugotovil »obhodni čas« neke govorce. Pri nekem takim poskusu je pripovedoval šestim študentom z zavezo najstrožjega molčanja, da bosta vojvoda Windsor in njegova soproga obiskala bližnji ples vseučiliščnikov. Teden dni pozneje se je pokazalo, da je že 2000 študentov vedelo za to popolnoma izmišljeno zgodbo. Mestna uprava je spraševala odgovorne ljudi na vseučilišču, zakaj je ne obveste o napovedanem obisku, in uredništva časopisov so jih oblegala z vprašanji, da bi izvedela podrobnosti. »In to je bila prijetna govorica,« pravi dr. Cantril. »Sovražne čenče se še mnogo hitreje širijo.«

Govorice se ne ustavijo niti pred zelo izobraženimi in premožnimi ljudmi. V klubu imenitnih osebnosti prav tako čenčajo in obrekujejo kakor v kakšni zakotni kavarni. Moj prijatelj, zdravnik v znanem predmestju, mi je pripovedoval o nekem svojem pacientu sledeče: Ko je nekega večera imel smolo pri igri, je zgovorni možak tožil svojememu znanu in mu pripovedoval o svojih poslovnih skrbeh in o svojem »visokem krvnem pritisku«, kot je

imenoval svoje skrbi in zave. Urujen od igranja in nekoliko pobit, je prikazal svoj finančni položaj in svojo zdravstveno stanje mnogim slabše, kot je bilo v resnici. Zakaj njegovo podjetje je bilo gospodarsko trdno in njegovo srce zdravo. Prej ko kor v pol ure se je po vse ugradnici razneslo, da je »Tom reven deček«, človek pred bankrotom in srca kapjo. Nekaj dni pozneje je že imel težave v banki. »Ni slin, da ste se nekoliko prežele,« je rekel direktor, »sicer nekoliko prijazno, a preprečljivo.« »Nekoliko boste morali izpreči, niste videti povsem zdravi.«

In ko se je čez nekaj dni malce prehladil, da je moral v posteljo, so ljudje že govorili, da je dobil srčni napad. »Tako so ga pogнали v resnično trpljenje,« je dejal zdravnik.

»Ko je prišel k meni v ordinacijo, sem ugotovil, da je pi za splošno nervozno in ko posledica tega je bila nekakšna utrujenost srca. Rekel sem mu, da bo kmalu spet vse dobro, zakaj vedel sem, da njegovo podjetje uspešno in da je tudi srčna nervoznost minila. Toda moral je prebiti dosti hudega — zaradi čenče.«

Žalec

GRADILI BODO CESTO

Aktiv ZMS bo v septembru organiziral delovno brigado, ki bo gradila cesto na Mariji Reki. Mladinci in mladinke iz različnih delovnih organizacij na območju žalske občine se bodo vsako soboto in nedeljo preselili v šolske

prostore na Mariji Reki, kjer bodo jedli in spali, ob večerih pa prirejali kulturne programe, seveda potem, ko bodo za njimi naporen delovni dan. Zanimanje za akcijo je veliko, zato v Zalcu upajo, da bo uspela.

ŠE VEDNO VELJA...

S KREDITOM
NAJCENEJE
GRE

- POLOG SAMO 20 %
- BREZ POROKOV
- DOBA VRAČANJA POSOJILA
12 ali 24 MESECEV

v vseh prodajalnah

v Celju, Žalcu, Preboldu,
Šoštanju, Šmartnem
ob Paki

in v

VELEBLAGOVNICI

med štirimi očmi

MOJA ZGODBA

Ne vem, kje sem se rodila, v mojem rojstnem listu je to bela lisa, ker so me našli v veži v večjem slovenskem kraju. Kdo so moji starši, tudi ne vem. Zrasla sem pri dobrih ljudeh, kamor me je poslala socialna ustanova. Dokler se nisem zaposlila, sem mislila, da so moji rejniki moji starši in klicala sem ju tudi za očeta in mater, šolala sem se, končala sem osnovno šolo, potem pa sem se pričela voziti na delo v bližnji kraj. Meni je bilo v kraju zaposlitve vse tuje, Nisem poznala ljudi, komaj sem vedela, da obstajata dva spola. Težko povem, kaj se je dogajalo v meni. Fantje so me ogovarjali, govorili o ljubezni, jaz pa nisem vedela, kaj je to. Poznala sem, kako skoči petelin na kuro, kako se oteleti krava in ničesar drugega. Pa to vendar ni ljubezen, kajne? V cerkvi sem poslušala vzvišane misli in tudi potem nisem vedela, kaj je ljubezen. Se danes ne znam združiti vse to skupaj. Zato sem v zadregi, kadar me ogovarjajo fant-

je, kadar spim z njimi, pa vem, da ni ljubezen. Kaj potem ljubezen sploh je? Fantje mi pravijo, moj rejnik mi je rekel, o, dekle, ti si rojena za ljubezen, jaz pa je ne poznam. Ta pa ta si mislijo vsi skupaj, dekleta pa me gledajo po strani. Kako je vse s to stvarjo? Če ne bom dobila pravega odgovora, bom vse skupaj pobrala in odšla na delo v Nemčijo. Preseda mi že vse to govorjenje, na tujem pa ne bo časa razmišljati o ljubezni, ker bo treba hudo delati. Rešila se bom ljudi, domačega kraja, kjer sem rasla in vse bom pričela znova. Se prej pa bi rada odgovor, kaj je ljubezen in od česa pride, kako je vse to z njo. FAN

Preljuba Fanika,

Tvoja zgodba je vredna filmskega zapisa ali literarnega peresa. Po svoje je navna in groteskna obremenjena. Dekle, ki išče ljubezen, spi s fanti in ne ve, kaj je to. Nekaj se ji sanja, da mora to biti v neki povezavi, pa ne ve kako in kaj.

O ljubezni je bilo prelitih že veliko besedi. Jokavih, romantičnih, realističnih, konkretnih, hudomušnih in krepkih. Toliko, pa vse so ubrane na isto struno. Ne vem, kako o gornjih variantih

naj izberem, da ti najtopleje povem, kaj je ljubezen, ker, če si česa potrebnega, si človeške toplino, ki ti jo je življenje odtegnilo. Zato se danes loviš, tavaš in vendar najdeš še pot, da vsaj vprašaš, ko si v življenjski stiski.

Kadar boš srečala človeka, ki bo našel do tebe toplo besedo, pa boš ti potem ob večerih in prostem času mislila naj več kot na tistega, s katerim si spala prejšnji večer, da boš pomislila tako, kako bi bila srečna, če bi te tisti človek prijel za roko, da ti bo vzvalovila kri. Kadar si boš že želela njegove bližine, kadar si boš življenje predstavljala tako, da bi živela z njim, kadar boš začutila potrebo, da se stisneš k njemu in mu poveš, kar ti leži na srcu, TAKRAT BO TO LJUBEZEN. Da je med spanjem s fantom in ljubeznijo povezava, imaš prav. Pa le takrat, kadar boš izpolnila gornje pogoje, takrat, ko se boš k ljubljeni osebi želela stisniti in ti bo ona ljubezen vračala. To pa bo tista, ki ne bo kazala za teboj s prstom in govorila, da si ustvarjena za ljubezen. Verjemi, takrat ne gre za njo, temveč le za strast, ki ne pripelje daleč.

NATASA

ženin vsakdan

DOPOLDNE NA MORJU

Mnoga dekleta se sprašujejo, kakšna naj bo njihova garderoba na dopustu ob morju. Tu sta dva prijetna modela poletnih oblačil, ki jih lahko običeete zjutraj, ko greste nakupovat ali pa ko greste na kopanje. Vitkim dekletom se bo prav prijetno podal shorts, potaskan s tёмnim pikami in črta majica, z velikim hrbtnim izrezom. Prav gotovo vas veliko piava pod vodo brez kape in tako je vaša pričeska neurejena in lasje brez leska. Zato si na glavo zavežite velik svilen šal ali pa ruto in jo na temenu glave zavežite v velik vozeli.

Bodite iznajdljive! Pri tetah in starih mamah poiščite raznobarne krpice, ki so jim ostale od oblik Vse, ki bodo iz materiala podobne kvalitete, sešijte skupaj in naredite iz tega krilce. Krilce naj bo niže od bokov zelo široko. H krilcu lahko nosite majice v barvah kot so vzorci na krilu. Svojo ljubkost pa poudarite še z veliko čepico, izpod katere bo kukal le vaš nos. Čepico naredite prav tako iz krpic, iz katerih ste sešile krilce. Za obutev ne skrbite — če ni dosti kamenja, bodite kar bosi.

Če želite ugajati, si naredite ta dva modela in uspeh je zagotovljen!

Jana Vizjak

RADIO Celje

Začetek oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili in Tehnocomercatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila, Zaključek ob delavnikih ob 18.00.

Cetrtek, 27. julija: 17.30 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov, Ivan Stopar: Velenjski grad, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 28. julija: 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — otroški in mladinski zbor druge os. šole iz Celja.

Sobota, 29. julija: 17.28 — poslušate jih najraje, 17.58 — vesti iz veeleblagovnice Nama, Velenje.

Nedelja, 30. julija: 11.00 — napoved časa in programa, Tehnocomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo 12.45 — literarna oddaja, Darja Jecić: pesmi, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.28 — vesti iz veeleblagovnice Nama, Velenje, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 31. julija: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 1. avgusta: 17.30 — torškova reportaža, 17.45 — domači ansambli od tu in tam.

Sreda, 2. avgusta: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe: Chopinove skladbe v izvedbi gojencev celjske glasbene šole.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisarni glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 28. JULIJA: 8.10 Opera matineja. 9.20 Melodije za prijetno razvedrilo. 10.20 Pr: vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.10 Po sledovih ljudskih pesmi. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jože Čuden: Pomen analize gospodarnosti na kmetiji za pospevalno delo. 12.40 Z domačim: ansambli in godci. 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Mali koncert za mladino. 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Napotki za turiste. 15.40 Ob lahki glasbi. 17.10 Človek in zdravje. 18.15 »Signalik. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s tr:om Avgusta Stanka. 20.00 Narodne pesmi in plesi Britanski otokov. 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih.

SOBOTA, 29. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja. 9.35 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana. 10.20 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.10 Pojo naši operni pevci. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jože Furlan: Kateri

poljščine vzhodne Slovenije bi lahko zamenjala sladkorna pesa. 12.40 Po domače. 13.30 Priporočajo vam... 15.40 V valčkovem ritmu. 17.10 Gremo v kino. 17.50 Z ansambliom Atija Sossa. 18.45 S knjižnega trga. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute za Zadovoljni nramci. 20.00 »V soboto zvečers. 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 30. JULIJA: 4.30 Dobro jutro! 8.05 Veseli tobogan. 9.05 Koncert iz naših krajev. 10.05 Še pomnite, tovariši... Ivan Jan: Kokrški odred in njegove osebnosti. 10.25 Pesmi borbe in dela. 10.45 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 11.00 Poročila — Turistični napotki na naše goste iz tujine. 13.15 Obvestila in zabavna glasba. 13.50 Z domačimi ansambli. 14.30 Humoreska tega tedna. 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi. 16.00 Radijska igra — Janko Mlakar: Kako je Trebušnik hodil na Triglav. 17.05 Nedeljsko športno popoldne. 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 »V nedeljo zvečers. 22.20 Godala za lahko noč.

PONEDELJEK, 31. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja. 9.20 Glasbena pravljica. 10.20 Pr: vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Tone Zafornik: Pomen založnega gojenja pri obnovi vinogradov. 12.40 Igrajo tuje pihalne godbe. 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne. 18.15 Popevke in plesni ritmi. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute za ansambliom Borisa Franka. 20.00 Stereofonski operni koncert.

TOREK, 1. AVGUSTA: 8.10 Opera matineja. 9.40 Slovenske narodne v raznih izvedbah. 10.20 Pr: vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — Jože Kregar: Vrt v avgustu. 12.40 Z domačim: godci in ansambli. 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljak. 18.15 V terek na svidenje! 18.45 S pevko Ditko Haberl. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s štirimi kovači. 20.30 Radijska igra — N. V. Gogolj: »Pisčok.

SREDA, 2. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja. 9.25 Popevke in zvoki iz studia 14. 10.20 Pr: vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Anton Habjan: Pitanje mladih govodi v kooperaciji se vse bolj razvija. 12.40 Od vasi do vasi. 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljak. 17.10 Poletno glasbeno popotovanje. 18.15 Igramo za vas. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice. 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 22.15 s festivalov jazza.

CETRTEK, 3. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja. 9.05 Počitniško popotovanje od strani do strani. 9.40 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov. 10.30 Pr: vas doma. 11.00 Poročila — Turistični

napotki za naše goste iz tujine. 12.30 Kmetijski nasveti — prof. Edi Senegačnik: Zadnje paše in njih pomen. 12.40 Igrajo pihalne godbe. 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ansambliom Atija Sossa. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 »Vrtljak. 17.10 Koncert po željah poslušalcev. 18.15 Orgle v ritmu. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute za ansambliom Mojmir Sepeta. 20.00 Četrtekove večer domačih pesmi in napevov. 21.40 Glasbeni nokturmo.

TV spored

NEDELJA, 30. JULIJA

9.00 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec) (Beograd) 9.40 Po domače z ansambliom Janjeza Jeršinovca in Planšarji (Ljubljana) 10.10 Kmetijska oddaja (Bgd) 10.55 Mozaik (Ljubljana) 11.00 Oeroška matineja: Sebastian in Mary Morgane, Boj za obstanek — serijski barvni film (Ljubljana) 11.50 Mestec Peyton (Ljubljana) 12.40 TV kašpot (do 13.00) (Lj) Nedeljsko popoldne 18.20 Osrednji veter — ameriški film (Ljubljana) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3—2—1 (Lj) 20.30 Ko nisem bil več vojak — nadaljevanke (Lj) 21.15 Glasbena oddaja (aZgreb) 21.30 Sportni pregled JRT 22.00 Poročila (Lj) Drugi spored: 20.00 TV dnevnik (Zagreb) 23.30 Spored italijanske TV

PONEDELJEK, 31. JULIJA

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec) (Bgd) 18.15 Obzornik (Lj) 18.30 Kremenčkovi — serijski barvni film (Lj) 18.55 Mozaik (Lj) 19.00 Mladi za mlade (Sarajevo) 19.45 Kratak film (Lj) 19.50 Cikcak (Ljubljana) 20.00 TV dnevnik (Ljubljana) 20.25 3—2—1 (Ljubljana) 20.35 P. N. Raug: Izobraženec — kanadska TV drama (Lj) 22.05 Kulturne diagonale (Lj) 22.40 Poročila (Lj) 22.45 Sahovski komentar (Lj) Drugi spored: 17.35 Poročila (Zagreb) 17.40 Lutke (Beograd) 18.00 TV vrtec (Zagreb) 18.15 Kronika (Zagreb) 18.30 TV pošta (Beograd) 19.00 Mladi za mlade (Sarajevo) 19.45 Propagandna oddaja (Zagreb) 20.00 TV dnevnik (Zagreb) 20.30 Spored italijanske TV

TOREK, 1. AVGUSTA

16.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 16.30) (Beograd) 18.15 Obzornik (Ljubljana) 18.30 M. Jezernik: Medvedov godrnjavček — IV. del (Lj) 18.45 Mozaik (Lj) 18.50 Gostje slovenske popevke 72 — Samatha Sang (Lj) 19.30 Om's — oddaja iz cipia Karavana (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 (Lj) 20.35 Oči brez obraza — francoski film (Lj) 22.05 Nokturno: Rodinov Pekel (Ljubljana) 22.25 Poročila 22.25 Poročila (Lj) UHF — oddajnik Krvavec: 17.40 Mali svet (Zagreb) 18.15 Kronika (Zg) 18.30 Znanost (Bgd) 19.15 Trenutek spoznanja (Zg) 19.45 Propagandna oddaja (Zgb) 20.00 TV dnevnik (Zgb) 20.25 Propagandna oddaja (Zgb) 20.30 Stop (Zgb) 21.15 Serijski film (Bgd) 22.05 TV dnevnik (Zgb) 22.25 Balet (do 22.50) (Zgb)

SREDA, 2. AVGUSTA

15.25 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 15.40) (Beograd) 16.20 Mednarodno kajakaško tekovanje — posnetek iz Tresse (Skopje) 17.20 Sahovski komentar — do 17.40 (Zgb) 18.15 Obzornik (Lj) 18.30 Sebastijan in Mary Morgane (Ljubljana) 18.55 Mozaik (Lj) 19.00 S kameru po svetu: Danska — I. del (Lj) 19.30 Naši operni pevci: Vilma Bukočeva (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.35 N. Erdman: Samomorilec — I. del predstave MG (Lj) 21.40 De Gaulle — Človek 18. junija — oddaja iz cikla Odisejda miru (Lj)

22.10 Poročila (Lj) 22.20 Filmski festival v Puluju — prenos (Zgb) UHF — oddajnik Krvavec: 17.40 Risanka (Zgb) 17.50 Serijski film (Zgb) 18.30 Od zore do mraka (Bgd) 19.00 Risanka (Zgb) 19.15 Jazz (Zdb) 19.45 Propagandna oddaja (Zgb) 20.30 Spored italijanske TV

CETRTEK, 3. AVGUSTA

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.00) (Beograd) 18.25 Risanka (Lj) 18.55 Mozaik (Lj) 19.00 Boj za obstanek — Serijski barvni film (Lj) 19.25 Jugoslovanska mesta: Niš (Ljubljana) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.35 G. Neveux: Vidocq (Človek s sto imeni) I. del (Lj) 21.25 8 tisoč let kulture na jugoslovanskih tleh (Lj) 22.00 Vohuni, agenti, vojaki: Priprave na invazijo (Lj) 22.35 Poročila (Lj) UHF — oddajnik Krvavec: 14.40 Otroški spored (Zgb) 18.15 Kronika (Zgb) 18.30 Polklor (Zgb) 19.00 Mozaik (Sarajevo) 19.45 Propagandna oddaja (Zgb) 20.00 TV dnevnik (Zgb) 20.30 Spored italijanske TV

PETEK, 4. AVGUSTA

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.00) (Beograd)

18.15 Obzornik (Lj) 18.30 Veseli tobogan: Ljubljana — I. del (Lj) 19.00 Mestec Peyton (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3—2—1 (Lj) 20.35 Zadnja priča — poljski film (Ljubljana) 22.05 Zabava vas Tom Jones (Lj) 22.45 Poročila (Lj) 22.50 Sahovski komentar (Lj) UHF — oddajnik Krvavec: 18.15 Kronika (Zgb) 17.40 Otroški spored (Bgd) 18.15 Kronika (Zgb) 18.30 Poljudno znanstveni film (Bgd) 19.00 Narodna glasba (Sko) 19.30 Risanka (Bgd) 19.50 Propagandna oddaja (Zgb) 20.00 TV dnevnik (Zgb) 20.30 Spored italijanske TV

SOBOTA, 5. AVGUSTA

17.40 Kmečka ohot: Dekliščina (Lj) 18.10 Obzornik (Lj) 18.25 Dežela klobukov, Obisk živalskem vrtu — barvni film (Lj) 19.15 Mozaik (Lj) 19.20 Usodno nebo — VI. del (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3—2—1 (Lj) 20.30 Zlata roža Portoroža — besedni prenos (JRT — Lj) 21.30 Na poti k zvezdam (Lj) 21.55 Moj prijatelj Toni — serijski barvni film (Lj) 22.45 TV kašpot (Lj) 23.05 Poročila (Lj)

GOSTIŠČE HMELJAR ŽALEC

VABI

goste na odprto pivo v GOSTIŠČE IN KOLODVORSKO RESTAVRACIJO ŽALEC.

Na lep izlet ali vikend ste vabljeni k BRASLOVŠKEMU JEZERU.

Asfaltirana cesta, odlične gostinske usluge.

mali oglasi

PRODAM

KOMPRESOR za brizganje lakov in peč za sušenje prodam. Mihael Burnik, Dečkova 23, Celje.

NSU 1000 letnik 1971 prodam. Marjan Pojavnik, Ul. bratov Vošnjakov 32, Celje.

OSEBNI avto ford taunus 12. M. letnik 1966 in leseno barako primerno za garažo prodam. Ferme, Vojkova 17, Celje, telefon 21-223.

ZASTAVA 750 letnik 1964 dobro ohranjen prodam. Ponudbe pod »9.000«.

KUHINJSKE elemente s pomivalnim koritom in delovnim pultom — novejši in dobro ohranjeni prodam po ugodni ceni. Hojnik, Laško.

TAKOJ vseljivo enodružinsko hišo z vrtom in gospodarskim poslopjem v bližini Soštanja — ob cesti — prodam. Fani Doler, Heroja Gašperja 1, Soštanj.

GLOBOK otroški voziček italijanski ugodno prodam. Justi Krahonik, Košnica 61, Celje.

FIAT 750 dobro ohranjen letnik 1971 prodam. Jože Jezernik, Ivanke Uranjekove 3, Celje.

KRAVO — bohinjko s 14 lit. mleka dnevno in telčko staro 16 tednov prodam. Marija Kragolnik, Košnica 61, Celje.

HISNI vodovod (črpalka, bojler) prodam. Ivan Rak, Gotovlje, Zalec.

OTROSKI voziček — globok — dobro ohranjen prodam. Veber, Prvomajska 10, Celje.

NOVO hišo in nekaj zemlje ob cesti Laško—Podhum prodam. Cena po dogovoru. Viktor Čakš, Podhum, Laško.

UGODNO prodam malo rabljena vhodna vrata — hrastova (110 x 220 cm) in nova notranja vezana vrata (80 x 220 cm). Celje, Ul. Frankolovskih žrtev 23.

OTROSKO posteljo z vložkom prodam. Budna, Celje, Saranovičeva 6 b ali telefon številka 22 874.

MLIN za grozdje prodam. Kranjčeva 4, Polule, Celje.

2000 kom malo rabljene strešne opeke — folcar — prodam po 80 p. Angela Piki Ogeče 14, Rimske Toplice.

PONY expres prodam. Mišo Bevc, Dolarjeva 6, Celje.

ZIDANO garažo, neometano, prenosljivo in novo peč na olje komplet »Zoppas« za radi selitve prodam po niz-

ki ceni. Milan Nikolič, Petrovče — vrt (pri šoli).

ROČNI skobelni strojček za obdelavo ostrešnega tramovja, dolž. nožev 23 cm z enofaznim elektromotorjem prodam. Ponudbe pod »Skobelni stroj«.

800 kom betonske opeke format 40 x 25 x 20 ugodno prodam. Bač, Cesta na grad 21, Celje.

PEC na olje EMO 5, plinski kuhalnik, raztegljivo hrastovo mizo in stola prodam za 1.200 N din. Turk, Soseška Ložnica 21 a, Zalec. Ogled popoldne.

FIAT 750 letnik 1968 prodam. Alojz Petrej, Ivenca 20 a, Vojnik.

PONY expres prodam po zelo ugodni ceni. Vprašati pri Petrovič, Kocbekova 3, Celje.

HISO z večjim vrtom v Celju blizu Mariborske ceste — Zg. Hudinja (1—2 družini) prodam. Majcen, Jakopičeva 6, Celje.

SKODO s 100 letnik 1970 prodam za gotovino 20.000 din. Jože Kaker, Poltova 10, Velenje.

POVRATNIKI! Prodaj v Celju komfortno hišo z vrtom blizu centra primerno za obrtnika. Ponudbe pod »Gotovina«.

KUPIM

HIDROFOR komplet ali samo dvostopenjsko (ali več) pumpo z enofaznim motorjem kupim. Oskar Pasarič, Sentjur.

VEČJO količino slame kupim. Franc Ban, Lopata 65, Celje.

STANOVANJE

POSTENO dekle nujno išče opremljeno sobo lahko tudi v bližnji okolici Celja. Ponudbe pod »Takoja«.

ZDRAVA upokojenka dobi lepo ogrevano sobo in hrano za delno pomoč v samskem gospodinjstvu. Ponudbe pod »Otoka«.

ODDAM opremljeno sobo v centru Celja z garažo starejšim brez otrok. Po možnosti predplačilo. Springer, Zagrad 103, Celje.

TRICLANSKA družina nujno išče stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Cenjene ponudbe pod »Prijazna«.

ISCEM sobo s souporabo kopalnice za dve osebi. Ponudbe pod oznako »Dober plačnik — sobar«.

NUJNO iščem skromno opremljeno sobo. Elica Kolar, SP »Soča«, Celje.

USLUZBENKI iščeta večjo sobo ali garsonjero opremljeno ali ne, po možnosti s posebnim vhodom v centru mesta ali bližini. Ponudbe pod »Center mest«.

NUJNO iščem enosobno stanovanje. Marija Zagoričnik, Kopirnica, Cankarjeva 8.

GRADITELJI! Za enosobno stanovanje nudim nagrado ali posojilo. Ponudbe pod »Sporazum«.

USLUZBENKA išče sobo in kuhinjo. Nudi ugodnosti. Ponudbe pod »Stanovanje«.

UPOKOJENKI nudim za varstvo otrok (2 in 6 let) centralno ogrevano sobo s posebnim vhodom in pritliklinami. Ponudbe pod »Ostalo po dogovoru«.

RAZNO

GARAZO vzamem v najem na Dolgem polju ali tudi drugje. Sem dober plačnik. Vprašati v Pionirski knjižnici Celje.

STAREJSI in osamljeni ljudje, ki imate hišico z nekaj zemlje in niste preskrbljeni za bolezen in stare dni ter ste pripravljeni dati dobri družini tople dom, ki bi ga skupaj delili za vedno — javite se pod oznako »Skupni, doma«.

ZAPOSRITEV

VAJENKO-CA za moško frizerstvo stroko sprejemem takoj. Moško frizerstvo Mirko Hojnik, Laško.

VAJENKA-KO sprejemem v uk. »Krojaštvo«, Cankarjeva 2, Celje.

LETOVIŠČE

»GORAN - SAVINJA«
V MAKARSKI

cena dnevnega penziona samo od 36.— do 50.— din!

Vse informacije in rezervacije dobite pri

MTP »POPOTNIK«
v Celju, Gledališka 2

AVTOLICARSTVO in avtokleparstvo sprejme dva učenca. Savinjska 49, Zalec.

SPREJMEM vajenca za elektroinstalatersko stroko z dokončano osemletko. Informacije vsak dan od 6. do 8. ure zjutraj v delavnici, Celje, Mariborska 54, do 1. septembra 1972. Elektroinstalacije — popravila — Mihael Velenšek.

ISCEM žensko za štiriurno varstvo v dopoldanskem času na domu. Dora Bombač, Veselova 7, Celje.

AUREA

kovinsko predelovalno podjetje
CELJE

izdelujemo vse vrste kovinske galanterije, značke, embleme, plakete, srebrne kontakte.

ZA POLETJE
obleke lahke kot pero
enostavne · praktične
zmeraj moderne

dajemo
KREDIT
brez
porokov

VELEBLAGOVNICA
TEKNINA
CELJE

Po sklepu odbora za gospodarstvo in razvoj

SGP VEGRAD
VELENJE

razpisujemo

za dne 1. avgusta 1972, ob 8. uri

JAVNO LICITACIJO

za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

osebni avto 125 PZ

v voznem stanju, dobro ohranjen, registriran do marca 1973, letnik 1969. Izklicna cena je din 26.000.—

Licitacija bo na sedežu SIPa, Celjska 58. Za privatni sektor je licitacija eno uro pozneje. Ogled je možen na dan licitacije od 6. ure dalje.

Udeleženci licitacije morajo položiti varščino 10 odstotkov od izklicne cene v gotovini ali bariran ček.

Prometni davek ni vračunan v izklicni ceni.

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE
PRIJATELJE

VAŠA VARNOST, VARNOST VAŠEGA PREMOŽENJA: ZAVAROVALNICA

ŽIVLJENSKO ZAVAROVANJE

Življenjsko zavarovanje spada med najstarejše vrste zavarovanj. Prve pisane zasledke o življenjskem zavarovanju so učenjaki našli že pri starih Egipčanih. Pri nas se je življenjsko zavarovanje zelo razvilo po osvoboditvi. Samo pri zavarovalnici SAVA je zavarovanih preko 300.000 ljudi. Življenjsko zavarovanje je nastalo in se razvilo do neslutnih možnosti zaradi potreb ljudi. V bistvu gre za združevanje ljudi, ki si želijo zagotoviti primerno zaščito — sedanji dobi primerno vsoto denarja — za pričakovane ali nepričakovane dogodke, ki zahtevajo večje izdatke. Tači dogodki so npr. starost ali rojstvo otroka. Primerna vsota denarja na starost gotovo pride prav vsakomur. Isto velja tudi, če želimo zagotoviti določen znesek otrokom, npr. za nadaljevanje študija ali jim olajšamo pot v samostojne življenje. Nepričakovani dogodki pa v najrazličnejših oblikah usodno prekrizajo pot. Preudaren človek poskrbi, da omili vsaj materialne stroške, ki so v zvezi s temi dogodki.

V tisočletnih izkušnjah so ljudje spoznali, da sami niso kos temu, da bi gotovo in pravočasno zbrali dovolj sredstev za zgoraj navedene dogodke, zato se združujejo v življenjskem zavarovanju.

Življenjsko zavarovanje je varčevanje, ki vključuje tudi riziko smrti zavarovancev. Eno samo plačilo mesečne premije že lahko zagotovi izplačilo zavarovalne vsote, kajti zavarovalnica jamči za znesek, ki je naveden v polici. Varčevalec-zavarovavec zagotovo doseže cilj, to je izplačilo dogovorjene zavarovalne vsote, bodisi njemu samemu ali pa svojcem.

Vsak zavarovavec varčuje za sebe in prejme zavarovalno vsoto ob doživetju dogovorjene dobe. Če pa zavarovavec umre med zavarovalno dobo, zavarovalnica izplača tudi zavarovalno vsoto, čeprav je plačana samo ena mesečna premija. Zavarovalnica krije razliko med zavarovalno vsoto in zbrano vrednostjo zavarovanja iz fonda, v katerega prispevajo vsi zavarovanci. Nikjer se ne pokaže tolika povezanost in solidarnost ljudi, kakor v zavarovanju.

Zavarovavec plačuje za življenjsko zavarovanje mesečne prispevke, ki jih imenujemo mesečna premija. Premija je izračunana tako, da pokriva vse obveznosti iz zavarovanja in stroške. Velikost premij ni enaka za vse zavarovance. Odvisna je od starosti zavarovanca, zavarovalne dobe in cenika. Čim mlajši je zavarovavec in čim daljša je doba, tem manjša je premija. Najbolj je razširjen način zavarovanja, kjer zavarovalnica izplača zavarovalno vsoto takoj po smrti zavarovanca, najkasneje pa ob izpolnitvi dogovorjene zavarovalne dobe, v primeru smrti enega od njih, prejme preživeli takoj zavarovalno vsoto.

Življenjsko je lahko zavarovana vsaka zdrava oseba od 15 do 65 leta starosti. V zavarovanje sprejmemo tudi bolne osebe, seveda s posebnimi pogoji, če bolezen ni posebno huda.

Zavarovanje je možno skleniti pri zavarovalnici SAVA za 5, 7, 10 in 12-letno dobo.

O velikosti zavarovalne vsote odloča zavarovavec sam po svojih potrebah in plačilni zmogljivosti. Dobro je treba pretehtati kakšne so potrebe in možnosti plačevanja.

K vsakemu življenjskemu zavarovanju je možno skleniti tudi dodatno ne-

zgodno zavarovanje. S tem se zelo poveča zavarovalna zaščita. Premija za to zavarovanje je izredno poceni in se plačuje skupaj s premijo življenjskega zavarovanja. Kakor vpliva pristopna starost na velikost zavarovalne vsote v življenjskem zavarovanju, tako vpliva poklic zavarovanca na velikost zavarovalne vsote dodatnega nezgodnega zavarovanja. Zavarovanci so z ozirom na nevarnost ne-zgode uvrščeni v 5 nevarnostnih razredov, v I. spadajo poklici z najmanj verjetnosti nezgode (npr. pisarniško osebje, v V. pa poklici z največ verjetnosti nezgode (npr. poklicni šoferji). Zavarovalnica jamči za nezgodo, ki se pripeti med delom ali izven dela npr. pri športu, izletu in sicer za smrt zaradi nezgode ali za trajno invalidnost zaradi nezgode.

Ob nezgodni smrti izplača zavarovalnica zavarovalno vsoto iz življenjskega in dodatnega nezgodnega zavarovanja. Če pa ima zavarovavec trajno zmanjšane splošne delovne sposobnosti zaradi nezgode, izplača zavarovalnica ustreznih del zavarovalne vsote za trajno invalidnost po posebni tabeli in sicer v skladu z zdravniško ugotovljenimi posledicami.

Življenjsko zavarovanje z dodatnim nezgodnim zavarovanjem prične veljati z dnem, ki je naveden v polici kot začetek zavarovanja (če je do tedaj plačana prva mesečna premija), ter do konca dogovorjene zavarovalne dobe, če je premija plačana v redu. Jamstvo zavarovalnice tudi ugasne, če premija ni plačana 3 mesece.

Življenjsko zavarovanje je sklenjeno za dolgo dobo, med katero lahko nastanejo razne spremembe. Zavarovanka se npr. poroči in spremeni ime, morda se tudi preseli. Spremembo imena je treba zabeležiti na polico, zaradi spremembe naslova pa urediti inkaso na novem naslovu. Spremembe naj zavarovavec sporoči zastopniku, ki pobira premije.

Pri življenjskem zavarovanju nastanejo presežki, pri katerih je udeležen vsak zavarovavec, ki ima življenjsko zavarovanje od 1. 1. 1965 dalje in je v veljavi vsaj 3 leta. Zavarovalnica SAVA je med redkimi podjetji, če ni edinstvena v Jugoslaviji, ki deli presežke vsem svojim poslovnim partnerjem. Vsak zavarovavec prejme delež, ki je preračunan po tem, kolikor je prispeval k presežkom. Presežki se izplačajo z izplačilom zavarovalne vsote. Zavarovalnica SAVA je za zavarovanje z začetkom od 1. 1. 1965 dalje uvedla še novo ugodnost.

Vsak zavarovavec otrok od izpolnjenega 1 leta starosti, do izpolnjenega 15. leta, je brezplačno zavarovan. Dodatna zavarovalna vsota znaša 10 odstotkov osnovne zavarovalne vsote, toda najmanj din 500.— in največ din 1.000.—.

Vabimo vas da se tudi vi pridružite stotisočem življenjskih zavarovancev v zavarovalnici SAVA!

VAŠE ZAUPANJE, NAŠA SKRB ZAVAROVALNICA SAVA

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani da je pravilen. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagradjeni le tisti izžrebanci ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri. In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

Pozna se to poletje, pozna! Nič kaj radi se ne odločate za sodelovanje v igri, tako da je kuponov res precej manj. Vendar pa boste imeli tisti, ki ste vztrajni, zato več možnosti za nagrade. Prav je tako! Zato kar pogumno dalje! Sodelujte!

V uredništvu smo tudi veseli, da se je že nekaj bralcev opogumilo, in nam predlagalo, kakšno uganko naj vam zastavimo. Vsi predlogi bodo upoštevani!

V zadnjem Novem tedniku ste največ glasov namenili prispevkom Njihovo življenje je materinstvo, Razpadajoča, a nepozabljena preteklost, Učimo se ljubiti, Mlino in mlinarji, Pivo, cvetje, dež in trma, Sola je bila kasarna in ječa, Vadnali v Logarski dolini in drugim.

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Ali imate kakšen problem? Kaj vas muči, skrbi, ali vam dela težave? In kdo vam pri tem lahko pomaga?

Vprašanje je lahko, pri odgovorih bodite jedrnati, če pa ne bo šlo, se oglasite s pisnom in vanj položite kupon.

Dopisnice s kupon: pošljite na uredništvo do 31. julija 1972 istega dne ob 17. uri se dobimo, dragi izžrebanci, v našem uredništvu.

Izžrebanci tega tedna pa so tilc:

- Fani Skruba, Ljubija 58, Mozirje
- Tončka Jurgel, Linhartova 18, Celje
- Stefan Vodovnik, Ljubija 19, Mozirje
- Peter Tiselj, Buče
- Janko Jež, Zabukovica 15, Griže
- Marija Čujež, Tratna n. h., Grobelno
- Ivanka Leskovšek, Gorica 3a, Gorica pri Slivnici
- Jožica Janc, Sremčica 8, Krško

Stoletno pratiko bodo po pošti prejeli:

- Angea Panterč, Vrhuvo 17 Radeče
- Jože Lipovšek, Impolca, Sevnica
- Jožeta Kupec, Gornja vas 12, Prebold
- Marijana Pungershek, Turno 22, Gorica pri Slivnici
- Valerij Košič, Moše Pijade 12, Celje

In kaj vam je bilo v zadnjem tedniku najbolj všeč?

KUPON

24

Odgovor:

Ime in priimek:

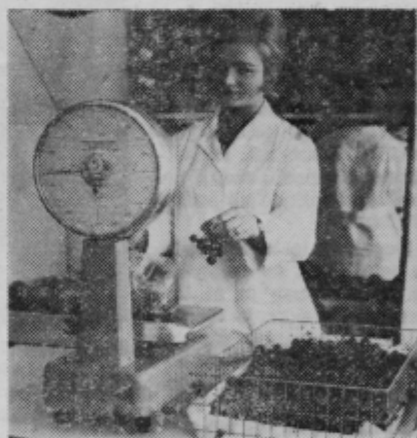
Počen naslov:

Zelja vsakega trgovca in kupca je, da na pregledni tehtnici lahko sledi nakupu LIBELA Celje je pripravila vrsto sodobnih tehtnic z gramsko točnostjo.

Avtomatske tehtnice OLIMPIA, MAXIMA in BETA de LUXE so primerne za vsakega trgovca kateremu je cilj pridobiti zaupanje potrošnikov. Zato uporabljajte LIBELA tehtnice, v vaš ponos in veselje potrošnika.

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME

PRIMEK

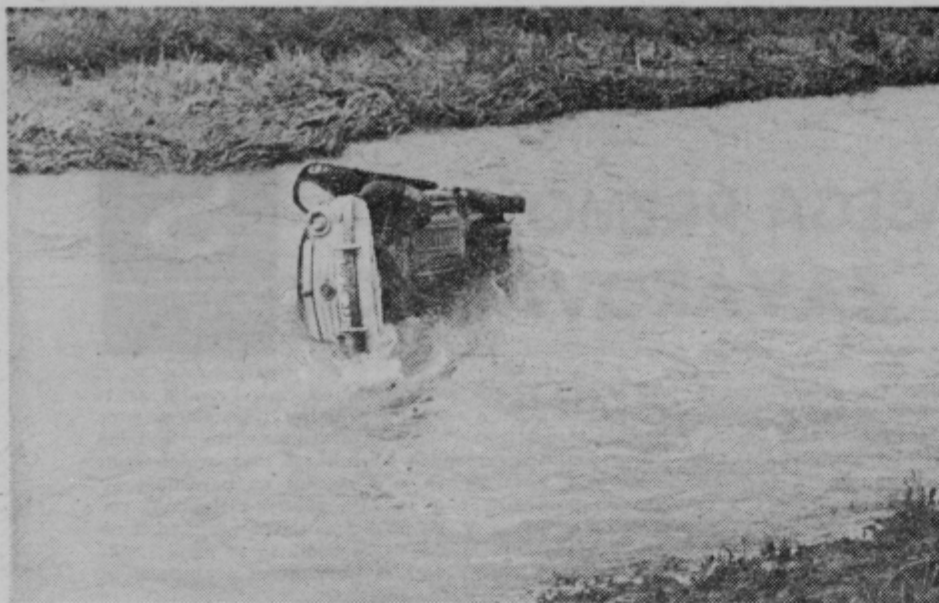
POČEN NASLOV

POSTA

S to naročilnico naročam Novi tednik in se podpisom obvezujem, da bom vsako plačilo valjavno naročilno.

Podpis

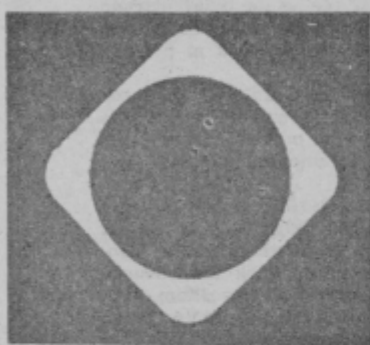
Odkar so oapri v Sateški dolini novo cesto med Soštanjem in Velenjem, se je že večkrat zgodilo, da je avtomobil zdrsil s cestišča v reko Pako. Največkrat so temu krive zlizane gume, neprimerna hitrost ali dotrajano vozilo. Mogoče je krivda tudi na slabo speljanih ovinkih?

Foto: Boris Mlinar

Podpredsednik skupščine občine Zalec JOZE JAN med govorom predstavnikom delovne organizacij občine Zalec o nekaterih problemih idejno političnega izobraževanja delavcev. Kljub mnogim pozitivnim dosežkom povsod še ne gledajo na tovrstno izobraževanje kot pomembno politično delo. V bodoče bo tudi v zvezi s tem marsikaj drugače.

(Foto: B. Strmčnik)

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

UVOZ — IZVOZ — TRGOVINA NA
MALO IN VELIKO — ENGINEERING
— ZASTOPSTVO TUJIH FIRM

OBRTNIKI!

VSE VRSTE ORODJA

za vašo delavnico kupite v prodajalni
KOVINAR, Mariborska cesta 17

*Mlini in
mlinarji*

Piše DRAGO MEDVED

UJELI SMO ZADNJEGA

Naslov bo kar primeren za oba mlinarja. Za starega Savinčana, ki samuje v soteski Dupelnika in je ostal sam med celo vrsto mlinov, ki so svojčas mleli v strmih savinjskih gorah. Prav tako pa naslov velja tudi za mladega študenta, ki v Prožinski vasi ali po domače v Opoki melje za kmete iz Laškega, Šentjurja in Vojnika.

Prej, v starih časih pa je bilo v dolini Dupelnika še mnogo mlinov in naštel bom tiste, katerih se je spomnil Alojz Prepadnik, ki živi z ženo Marijo na domačiji, kjer se pravi pri »zgoranjem mlinu«. Takoj pri njegovem sosedu se reče »spodnji mlin«, ker je pač pred Prepadnikom, če se pripeljete po lepi gorski cesti, kamor zavijete na levo malo pred Lučami. Tam so doma Skrubeljevi, sledili pa so jim Detički, Lavričevi, Strmčnikovi, Kosmači, zadnji pa je Carski mlin. Ime izvira iz Črnski.

Dupelnik je bistra voda in zelo hitra, saj se spušča po strmih in ni čudno, da je s svojo močjo lahko pogonjal vsa ta številna mlinska kolesa in žage. Zdaj v soteski vlada mir. Ne moti ga šum mlinskih koles in ropanje že zgodovinskih stop; zdaj so se naselili v čudovito gorsko tišino težki kamioni, ki odvažajo v dolino les.

Alojz je najmlajši izmed štirih otrok Jožeta in mame Marije, pa tudi edini je, ki še živi. Za mlin pravi, da je star najmanj 200

let, najstarejšega mlinarja pa se spominja le slabo. Bil je to JUR PUSTO-SLEMSEK. Ko pa je umrl, je za njim prevzel Alojzov oče. Za očetom je mlela

Alojz Prepadnik je v soteski Dupelnika ostal sam, mlin pa lahko vidite na desnem posnetku.

njegova hčerka Francka, njo pa je nasledil Alojz. Sicer pa niso nikoli mleli cel dan in celo noč. Še to se ni primerilo, da bi čez celo leto kamni mleli

žito. Največ mletja je bilo v jeseni, ko so si ljudje pripravljali moko za številne praznike, ki se navadno nakopičijo v zimskem času. Največ so mleli oves,

včasih tudi rž, zelo, zelo malo pa koroze. Zdaj meljejo le še zase, pa za kakšnega kmeta, ki včasih »zaide« v mlin. Pri Prepadniku razmišljajo, kako

bi se naša rešitev, ko mlin ne bo več. Sama zgradba je še dobro ohranjena, morda bi jo kazalo malo preurediti, pa bi bile v njej lepe sobe za turiste,

mlinska kolesa pa bi ostala ohranjena — kot atrakcija, pričevanje nečesa, kar počasi postaja zgodovina.

Po očetovih stopinjah pa hodi zdaj Drago ZULIČ iz

Prožinske vasi pri Storah ali kakor po domače pravi vasi Opoka. Tukaj živi z mamo Perino in ženo Marto, in ko sem ga ugledal v mlinu, sem mislil,

da je kakšen fant na počitnicah pri mlinarju. Pa mi Drago pove, da sam melje, zraven pa še študira, lani pa je še vojsko odslužil. V mlinu med ce-

sto in železnico, je lepo urejeno, predvsem pa zelo čisto in pospravljeno. Mlin je že malce sodoben, saj ima turbino in valje, pa nekaj kamnov je še tudi ostalo.

Mlin bo star kakšnih sto let, če ne več. Stal je že takrat, ko še ni Marija Terezija speljala južne železnice Dunaj—Trst mimo njihovega mlina. Najprej so ga imeli Gajškovi, Zuličevi sosed, pa pa ga je nato oče Jože kupil in zdaj, štiri leta po njegovi smrti, melje sin Drago. Kljub temu, da ima lep obnovljen mlin, ki melje vse žitarice, mu posej vidno upada in je še poleg enega kolega pri cesti Celje—Dobrna edini mlinar v celjski občini, ki ima prijavljeno tovrstno obrt. Drago pravi, da bi mu posej boljše šel edino takrat, če bi imel poleg mlina še pekarno, pa bi se s kmeti pogodil kar takole: ti mej žito, jaz tebi kruh. Nekaj podobnega je videl tudi v tujini in le v tem vidi način, da bi se tovrstni mlini ob vodi obdržali. Kmetje danes nimajo časa, da bi sam doma kruh pekli in ga raje kupujejo.

Blizu Zuličevega mlina je Stirinajsta prekoračila Voglajno. Pri njih se niso ustavljali, ker je bila postojanka v Storah preblizu. So pa marsikatero noč Nemci prestražili pri njihovem mlinu, kajti partizani so bili čest gost Zuličevega mlina. Tako sta pripovedovala Zuličeva mama Perina in sin Drago, snaha Marta pa je bila v službi. In kmetje, čeprav prihajajo od daleč v Dragov mlin, bodo kmalu ostajali doma. Ze zdaj pravi mlinar, da so to večinoma stari kmetje in mladega ne ugledaš tako zlepa med njimi.

NOVI
tednik

30

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice Sentjur Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volčand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Senčar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in klišej: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Tekoči račun: 501-1-167/2 ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 23-69 in 31-05, mali oglasi in naročnine 28-00